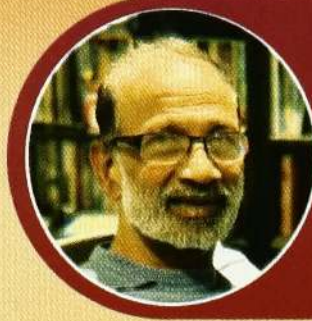

ஹன்னா ஆரெண்ட்ற்
நசுக்கப்பட்ட இனத்தின்
நடுநிலைமைக் குரல்

“ஜெயகாந்தனின் நூல்கள்
தெளிவான பார்வையைத் தந்தன”
எஸ் கே. விக்னேஸ்வரன்
நேர்காணல் தொடர்ச்சி

ஜனவரி - மார்ச் 2024

கலைமுகம்

கலை மெக்கிய சமூக இயல்

இதழ் 76

மலையகம்
இருநூறும்
அதன் பின்பும்

செம்பாத்தார்
கூத்துருவ நாடகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

350/=

ஒரு முறை வந்து பாருங்கள் ஒவ்வொரு முறையும்
வரத் தோன்றும் தனித்துவமான தேர்வுகள்

வடிவியாவில் பெண்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு
பெண் ஊழியர்களால் முகாமைத்துவம் செய்யப்படும்
பெண்களுக்கான ஒரே ஒரு சூடையகம்

Colours

THE ULTIMATE CHOICE

179 A, Station Road, Vavuniya

Tel. 077 0777 438

coloursvavuniya@gmail.com

அம்மா ஓய்வகம் AMMA INN அம்மா இன்

A/C, NON A/C Rooms Available

Van for Hire

Tel.: 021 222 5816

076 008 0793

077 613 6007

A/C Van for 24 Hours All Ceylon Service

No. 18, Martin Road, Jaffna.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org aavanaham.org

கலைமுகம்

ISSN 1391-0191

இதழ் 76

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

உள்ளே

கட்டுரைகள்

நா. நவராஜ்	03
ஜிஃப்ரி ஹாசன்	34
குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்	52

நேர்காணல்

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்	20
நேர்கண்டவர் : அருண்மொழிவர்மன்	

கவிதைகள்

கிரிஷாந்	09
எம். ரிஷான் ஷெஃப்	36
சி. ஜெயசங்கர்	43
சித்தி றபீக்கா பாயிஸ்	33
தர்மினி	33
செண்பகன்	56

நூல் மதிப்பீடுகள்

சூரியனைத் தின்றவர்கள்	
சி. ரமேஷ்	10
பறையொலி	
இயல்வாணன்	38
கடவுளும் கைவிட்ட தேசம்	
தி. செல்வமனோகரன்	44

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

ந. சத்தியபாலன்	18, 39
சோ.ப	50

பத்தி

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்	46
-----------------------	----

சிறுகதை

ந. மயூரநுபன்	14
--------------	----

மற்றும்

தலையங்கம்	02
அஞ்சலிகள்	55
பதிவுகள்	

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

தி. லலிதகோபன்	40
---------------	----

தலைமுகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 35 முகம் 01
ஜனவரி - மார்ச் 2024

ஸ்தாபக ஆசிரியர்
அமரர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்

பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எமில்

முகப்புப்படம்
செம்பாத்தாள் - கூத்துருவ நாடகம்

இதழ் வடிவமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

சிறுகதைகளுக்கான ஓவியங்கள்
ஓவியர் சர்மலா அமிதாயன்

அட்டைப்பட கணினி வடிவமைப்பு,
கணினி அச்சுக்கோர்ப்பு, பக்க அமைப்பு,

அச்சுப்பதிப்பு

ஜே. எஸ். கிராபிக்ஸ்

54, இராஜேந்திரா வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு

திருமறைக் கலாமன்றம்

238, பிரதான வீதி,

யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

தொலைபேசி : 021-222 2393

ஆக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்களை
பின்வரும் மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு
அனுப்பவும்.

judesondivera@gmail.com

வணக்கம்!

புலப்பெயர்வு, இடப்பெயர்வு என்பதெல்லாம் ஈழத்தமிழர்களாகிய எமக்கு மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலான போர்க்கால வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து அவல நெருடல்களை தந்தது மட்டுமன்றி, வரலாற்றையே புரட்டிப் போட்ட நிகழ்வுகளாகும். அவை ஏற்படுத்திய பாதக, சாதக விளைவுகள் இன்றும் எம் வாழ்வியலுடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றன.

யுத்த நெருக்கடிகளால் உயிர் காவிச் சென்றோர், தொழில்தேடிச் சென்றோர், கல்விக் காகச் சென்றோர், உறவுகளால் அழைக்கப்பட்டோர் என மிகப்பெரிய மனிதவள வெளியேற்றம் எமது புலப்பெயர்வு வரலாற்றில் நடந்துள்ளது. இவ்வாறு வெளியேறியவர்களின் பொருளாதார ஊட்டம் தான் இம்மண்ணில் நடந்த கோரயுத்தத்தின் அழிவுகளிலும், இழப்புக்களிலும் எம் மக்களைத் தாங்கிப் பிடித்தது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அது மட்டுமன்றி நம் தமிழை கண்டங்கள் கடந்து தேசங்கள் தோறும் ஒலிக்கச் செய்ததுடன், ஈழத்தமிழர் என்ற ஒரு இனம் உண்டு அது தொன்மையான மொழியையும் பண்பாட்டையும் கொண்டது. உலக நாகரிகங்களுக்கு இணையானது என்பதையும் நிரூபிக்கச் செய்து 'புலப்பெயர் கமுகம்' இன்று பெரும் சக்தியாக உயர்ந்து நிற்கின்றது.

ஆனால், தற்போதைய நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கீடுகளை காரணம் காட்டி அண்மைக் காலங்களில் மீண்டுமொரு பாரிய புலப்பெயர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இம்முறை நாட்டின் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களும் புலப்பெயரத் தொடங்கியிருந்தாலும், தமிழர்களாகிய எமக்கு இது மேற்குறிப்பிட்ட சாதக விளைவுகளைத் தருவதற்குப் பால் பாதக விளைவுகளையே அதிகம் ஏற்படுத்தப்போகின்றது என்பதே உண்மையாகும்.

இவ்வாறு புலப்பெயர்வோரில் பலர் தமது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் விற்றும், செய்த தொழில்களைக் கைவிட்டும் பகீரதப் பிரயத்தனங்களுடன் நாட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். இவ்வாறு வெளியேறுபவர்களில் எல்லோருமே இலக்கை அடைகின்றனரா என்றால் இல்லை. பலர் போலி முகவர்களை நம்பி அனைத்தையும் இழந்து தற்கொலை முயற்சி வரை சென்றுள்ளனர். இன்னும் பலர் பயணத்திற்காக வட்டிக்கு எடுத்த பணத்தைக் கட்ட முடியாமல் அல்லாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பயணம் சாத்தியமானவர்களும் தொழில் சார் நிறைவைப் பெறாது போராடுகிறார்கள். குறிப்பாக, புலப்பெயர்ந்து கனடா சென்ற பலர் போதிய தொழில் வாய்ப்பின்றி, இருக்க இடம் இன்றி வாழ்வதாக அங்கிருந்து கிடைக்கும் தகவல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. சென்றவர்களில் பலர் மீளவும் நாடு திரும்பிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழலைப் பயன்படுத்தி போலி முகவர்களும், பாஸ் போர்ட், விசா என்ற தேவைகளை வியாபாரமாக்கிய வணிகர்களும் இலாபம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய நெருக்கீடுகளுக்குள் இப்பயணங்கள் தேவை, தேவை இல்லை என்ற விவாதங்களுக்கப்பாலான விளைவுகளை நோக்குவது பொருத்தமானது.

இன்றைய புலப்பெயர்வுகள், யுத்தம் அழித்த பல இலட்சம் மனித வளங்களுடன் இணைந்து இலங்கையில் தமிழர் என்ற இனத்தின் பரம்பலை வெகுவாகக் குறைத்து, நாம் இந்நாட்டின் இரண்டாவது பிரஜைகள் என்ற நிலையையும் மாற்றி மூன்றாம் நிலைக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. எமக்கான நாடாளுமன்ற ஆசனங்கள் குறைந்து செல்லும் துயரத்திற்கு அப்பால், எமது பிள்ளைகளின் கல்வியிலும் பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது. பாடசாலைகளில் இடைவிலகல்கள் அதிகரிப்பதற்கு வெளிநாட்டுக் கனவே முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது. மாணவர்கள் பலர் தமது இலட்சியமாக வெளிநாடு செல்வதையே முன்வைப்பதால் கல்வியில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு வருகின்றது. இது எமது சமூகத்தின் எதிர்காலத்தை எந்தளவு தூரம் பாதிக்கப்போகின்றது என்பதனை அனைவரும் உணர வேண்டும். யுத்தத்தால் நாம் எல்லாவற்றையும் இழந்தாலும் எமது கல்வியையும், பண்பாட்டையும் இழந்துவிடக்கூடாது என்ற எமது இறுதி நம்பிக்கைகளும் பொய்த்துப் போகும் அபாயத்தில் வாழ்கின்றோம். எனவே இது தொடர்பான ஆக்கபூர்வமான விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளை பலமட்டங்களிலும் முன்னெடுப்பது அவசியமாகும்.

ஹன்னை ஆரெண்டர்

ருசுக்கப்பல்ட இனத்தின் ருடுநிலைமைக் குரல்

நா. நவராஜ்

இனங்கள் சில தாமே பழமைபொருந்தியவர்கள் இறைவனால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டுப் பெருமைபேசினாலும் அதற் குரிய அறிவு விருத்தியையும் சாதனைகளையும் அவை தம்மகத்தே கொண்டு தம்மை முன்னிறுத்தி வந்துள்ளன என்பதும் மறுக்கமுடியாத ஒன்றாக உள் ளது. எனினும் அவ்வினங்களே மனித இனவரலாற்றில் பெரும் துன்பத்தையு ம் துயரத்தையும் அடைந்துள்ளன. தெற்கு ஆசியாவில் தமிழினத்தையும் மத்தியகிழக்கில் யூத இனத்தையும் இதற்கு இரு உதாரணங்களாகக் குறிப்பி டலாம். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து வாலொடு (ஒளியொடு) தோன்றிய தமிழர்கள் ஈழத்தில் இனவாதத்திற்கு உட்பட்டு நாடற்று வீடற்று உலகெங்கும் அலைந்து குடியேறினாலும் தம் மூளைப்பலத்தால், செல் லும் இடம் எல்லாம் பெரும் பதவிகள் வகித்துப் பேர் எடுக்கின்றனர். யூதர் களும் அப்படியே. ஜேர்மனியில் ஹிட்லர் ஜேர்மன் இனத்தின் அழிவுக்கு யூத இனமக்களே காரணம் என்ற இனவெறியைக் கிளப்பியமையால் தங்கள் அலைச்சலைத் தொடங்கி ஐரோப்பாவை விட்டு வெளியேறினர். அவர்களில் ஒரு தொகுதியினர் ஒரு கப்பலில் இலங்கைக்கும் வந்தனர். ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் இருந்த இலங்கையில் சிலகாலம் தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்தனர். 1938 இல், தான் பத்துவயதுச் சிறுவனாக இருக்கும் போது அழகிய ஆடவரும் பெண்களும் யாழ்ப்பாண வீடுகளுக்கு வந்து கைநீட்டிப் பிச்சை கேட்பதைக் கண்டதாக அறிஞர் ஆ.சபாரத்தினம் அவர்கள் சொல்வார்கள்.

பலஸ்தீனம் அவர்களுடைய ஆதித் தாயகம். தாங்கள் அங்கு போகாமல் அந்நிய மண்ணில் (டயஸ்போறா) புலம்பெயர்ந்து ஏதிலிகளாக ஏன் அலைய வேண்டும் என்ற தீவிர எண்ணம் அவர்கள் உள்ளத்தில் வீறிட் டெழுந்தது. துருக்கியிடமிருந்து பலஸ்தீனத்தின் ஆட்சியைப் பிரித்தானிய ரிடம் சர்வதேச சங்கம் (ஐநா வின் முன்னோடி) ஒப்புவித்திருந்தது. பிரித் தானியர் பலஸ்தீனத்தில் மெல்ல யூத இனத்தை மீண்டும் குடியேற்றினர். இஸ்ரேயில் நாடு புத்தழகுடன் பிரகாசித்தது. அமெரிக்காவின் நல்லாசிய டன் தம் விஞ்ஞான அறிவால் யூதர் அந்தப் பாலைவனத்தைச் சோலை வனம் ஆக்கினர். ஸியனிஸம் என்ற கொள்கை 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருப்பெற்றது. ஜெருசலேமில் உள்ள ஒரு குன்றின் பெயர்

ஸீயன் அது இஸ்ரேயில் நாட்டையும் மக்களையும் குறித்து, அங்கு யூத இனம் தனக்கென ஓர் அரசை உருவாக்கும் கொள்கையைக் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று. அலைந்தவர்கள் ஒன்று கூட அவர்களுக்கென்று ஒரு நாடு உதயமாயிற்று. படிப்படியாக அதன் விஸ்தரிப்பும் இடம்பெற்ற வண்ணம் இருக்கின்றது. அதன் மூலம் ஓர் அதிகாரம் கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு இனமாக அவர்கள் தம்மை அடையாளப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். யூதர்களோடு ஒப்பிடும் போது ஒற்றுமையின்மை, ஒருங்கிணைக்கும் முறையான தலைமைத்துவம் இன்மை போன்ற பலவீனங்கள் தமிழினத்தை இந்த எல்லையை எட்டமுடியாமல் செய்துநிற்கின்றது போலும்.

துயரம் தோய்ந்த இத்தகைய இனங்களுக்குள் இருந்து தளம்பாத மனநிலையுடன் தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி மனிதம் என்ற பொது நிலைப்பாட்டில் செயற்படும் புத்திஜீவிகளின் பங்களிப்புக்களும் ஏராளமாக விரவிக்கிடக்கின்றன. அந்த வகையில் யூத இனத்தில் தோன்றிச் செயலாற்றிய ஹன்னா ஆரெண்ட் [Hannah Arendt (1906-1975)] என்ற பெண்மணி பற்றியும் அவர்தம் கருத்து நிலைகள் பற்றியும் சற்றுச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் செல்வாக்கு மிக்க அரசியல் தத்துவவாதிகளில் ஒருவராக விளங்கும் ஹன்னா ஆரெண்ட் 1906 ஒக்டோபர் 14 இல் ஜேர்மனியில் உள்ள ஹனோவரில் நடுத்தர மதச்சார்பற்ற யூதக்குடும்பத்தில் பிறந்து ஆரம்பத்தில் கோனிக்ஸ்பேர்க்கிற்கும் பின்னர் பேர்லினுக்கும் குடிபெயர்ந்தார். ஏழுவயதில் தனது தந்தையை இழந்த இவர், தாயார் மார்த்தா கோன் ஆரெண்ட் (Martha Cohn Arendt) ஆல் வளர்க்கப்பட்டார். 1922 இல் பேர்ள்லின் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது உயர்நிலைப் படிப்பை ஆரம்பித்து 1924 இல் முடித்த பின்னர் மார்பார்க் பல்கலைக்கழகத்தில் (Marburg University) இணைந்து ஹைடெக்கரிடம் தத்துவம் பயின்றார். ஹைடெக்கரின் தொடக்க வகுப்புக்களில் இருந்த அனுபவத்தை 'அவருடைய இளம் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, அவருக்கு இளம் பேராசிரியர் பதவியை வழங்கும் படி சிபார்சு செய்த முதுநிலைப் பேராசிரியர்கள் கூட முன்வரிசையில் அமர்ந்து, அவர் கனவுலகில் இருந்து பேசுவது போல வினாக்களை எழுப்பி, கேட்போரைச் சிந்திக்க வைப்பதைக் கேட்டனர். பிளேற்றோவைப்பற்றிப் பொதுவாகப் பேசாமல் அவரது உரையாடல்களில் ஒன்றை மட்டும் எடுத்து ஆழத்தின் எல்லைக்குச் சென்று அக்குவேறு ஆணிவேறாகப் பிரித்து இனிச் சிந்திக்க வேறு இல்லை எனும் அளவிற்கு ஒரு பருவகாலம் முழுவதும் கற்பித்தார்.' எனவும் 'சிந்தனை செய்தல் என்பது மீண்டும் உயிர்பெற்றுவிட்டது. பழமையின் பண்பாட்டுப் பொக்கிஷங்கள் இறந்து அழிந்து விட்டன என்று கருதப்பட்டவை மீண்டும் உயிர் பெற்றுப் பேசத்தொடங்கின. அதனால் அவை வழக்கமாகக் கேட்ட விடயங்களை விட்டு. முற்றிலும் புதுமையான விடயங்களைப் பேசலாயின. அங்கு ஓர் ஆசிரியர் இருக்கிறார், அவரிடம் இருந்து சிந்திப்பது எப்படி என ஒருவர் கற்கலாம்' எனவும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஹைடெக்கருடனான தொடர்பு ஹன்னாவின் சிந்தனையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

கூரிய அறிவுகொண்ட ஹன்னாவை 1925 களில் ஹைடெக்கரும் விரும்பினார். ஹன்னாவும் அவரை விரும்பினார்.

அக்காலப்பகுதியில் ஜேர்மனியில் எழுந்த இன வெறி இருவரையும் பிரித்தது. இருவரும் இருவேறு திசைகளில் பயணித்துப் பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் பேராசிரியர்களாகப் புகழ்பெற்றனர். தமக்கிடையில் கல்விசார் கடிதங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். அக்கடிதங்கள் 1925 - 1975 என்ற காலப்பகுதியைக் கொண்டவையாக வெளிவந்துள்ளன. ஹன்னா, ஹைடெக்கர் நாஜிசத்தை ஆதரித்து அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயற்பட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஹைடெக்கரை அவரது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டிருக்கும் சக்திகளால் துடைத்தழிக்கப்பட்ட ஓர் அப்பாவிதாகச் சித்திரிப்பதோடு அவரது தத்துவத்திற்கும் தேசிய சோசலிசத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்றும் சுட்டிக்காட்டி ஒரு பெரிய மெய்யியலாளரின் தற்செயல் நிகழ்ச்சி அது எனக் கூறிக் கடந்து செல்கிறார். இது யூதராக இருந்தும் ஹைடெக்கர் மீது கொண்ட கடும் பற்றினால் விளைந்தது எனலாம். ஹைடெக்கர் நாஜிகளுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பின் ஆழம்பற்றி ஆரம்ப காலங்களில் ஆணித்தரமான முன்வைப்புக்கள் இருக்கவில்லை. பின்வந்த ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஹைடெக்கர் தனது நாஜித்தொடர்பு பற்றி இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னரான காலத்தில் நடந்த விசாரணையின் போது வெளிப்படையாக இருக்கவில்லை பல விடயங்களை மறைத்து உண்மைக்குப்புறம்பான விடயங்களை முன்வைத்து அவர் தன்னை நிரபராதியாகக் காட்டிக் கொண்டார் என்கின்றனர். ஹைடெக்கரின் நாஜித் தொடர்புகள் பற்றி சரியான ஆவணங்களைத் திரட்டி 1987 களில் விக்டர் ஃபாரியாஸ் (Victor Farias) என்பவர் எழுதிய 'ஹைடெக்கரும் நாஜிகளும்' (Heidegger and the Nazism) என்ற நூல் வெளிவந்து அவரது உண்மைமுகத்தை வெளிக் காட்டியது. இந்தவகையில் பார்க்கின்றபோது ஹன்னாவின் 'தீமை செய்பவர்கள் மட்டுமல்ல தீமைக்கு ஒத்து நின்று உதவியவர்களும் அறத்துக்கு - ஒழுக்க இயலுக்கு மாறுபட்டவர்களே' என்ற கருத்துக்கு ஹைடெக்கரும் உதாரணமாகி விட்டார் போலத் தோன்றுகின்றது.

மார்ப்பார்க்கில் ஒரு வருட கற்றலுக்குப் பின்னர் ஃப்ரீபர்க் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் (Freiburg University) சென்று அங்கு ஹைடெக்கரின் ஆசிரியராக விளங்கிய எட்மன்ட் ஹூரீஸேளின் விரிவுரைகளில் கலந்து கொண்டார். 1926 இல் கார்ள் யஸ்பேர்ஸ் (Karl Jaspers) என்ற தத்துவஞானியுடன் இணைந்து கற்க ஹைடெல்பேர் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் (Heidelberg University) சென்று அவருடன் அறிவார்ந்தரீதியிலும் தனிப்பட்டரீதியிலும் நட்பை ஏற்படுத்தினார். அவரின் மேற்பார்வையின் கீழ் 1929 இல் 'செயின் அகஸ்ரியன் சிந்தனையில் காதல் என்ற கருத்து : ஒரு தத்துவவிளக்க முயற்சி' [(Der Liebesbegriff bei Augustin: Versuch einer philosophischen Interpretation)] என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வை முடித்தார். அது அவ்வாண்டே நூலாகவும் வெளியிடப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் இளம் யூத தத்துவஞானி குந்தர் ஸ்டெர்னை (Gunther Stern) சந்தித்து அவரைக் காதலித்து 1930 களில் திருமணம் செய்து கொண்டார். யூத மற்றும் ஸியோனிச அரசியலில் தனது ஈடுபாட்டைக் காட்டினார். 1933 களில் ஹிட்லரின் எழுச்சியால் நாஜித் துன்புறுத்தலுக்குப் பயந்து ஜேர்மனை விட்டு வெளியேறி

எட்டு ஆண்டுகள் பாரிஸில் வாழ்க்கை நடத்தி யூத் அலியா (Youth Aliyah) அமைப்பில் பணியாற்றினார். இவ்வமைப்பு பல யூத இளைஞர்களைக் காப்பாற்றியது. இப்பணிக்காலங்களில் (1936 களில்) ஜேர்மன் அரசியல் கைதியான ஹென்றிப் ப்ளூச்சரை (Heinrich Blücher) சந்தித்தார். 1939 இல் குந்தர் ஸ்டெர்னை விவாகரத்துச் செய்து 1940 களில் ப்ளூச்சரை திருமணம் செய்தார். பாரிஸில் வாழும் போது Rahel Varnhagen னின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொடர்ந்து எழுதினார். அது பின்னர் 1958 இல் 'Rahel Varnhagen: The Life of a Jewish Woman' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்தில் பாரிஸை ஹிட்லரின் படைகள் கைப்பற்றியதால் அவர்களிடம் அகப்பட்டுத் தென்மேற்குப் பிரான்சில் இருந்த குர்ஸில் தடுப்பு முகாமில் சிறைவைக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து 1941 இல் கணவர் ப்ளூச்சருடன் அமெரிக்காவிற்குத் தப்பிச்சென்றார். அங்கு நியூயோர்க் நகரில் வசித்து ஜேர்மன் மொழிப் பத்திரிகையான Aufbau க்கும் ஏனைய புலம்பெயர் பத்திரிகைகளுக்கும் யூத இராணுவத்தின் தேவை பற்றிக் கட்டுரைகளை எழுதியதுடன் ஐரோப்பிய யூத கலாசார மீளமைப்புச் சங்கத்தின் ஆராய்ச்சி இயக்குநராகவும் மூன்றாண்டுகள் பெரும்சேவை ஆற்றினார். நாஜிக்கள் அழித்த யூத ஆய்வு நூல்களைத் தேடி எடுத்துச் சேமிப்பதில் கடுமீ ஈடு பாடுகாட்டினார். 1944 இல் தனது முதல் பெரிய அரசியல் புத்தகமான 'சர்வாதிகாரத்தின் தோற்றம் (The Origins of Totalitarianism)' என்பதை எழுதத் தொடங்கினார். 1946 இல் 'இருப்பியல் தத்துவம் என்றால் என்ன என்பதனை (What is Existenz Philosophy)' வெளியிட்டதோடு 1946 இல் இருந்து 1951 வரை நியூயோர்கில் Schoken Books என்ற புத்தகத்தின் பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றினார். தான் எழுதிய 'சர்வாதிகாரத்தின் மூலம்' என்ற நூலை 1951 இல் வெளியிட்டார். அந்நூலில் செமித்தியன் எதிர்ப்புக் கொள்கை, ஏகாதிபத்திய வாதம், இனவாதம் போன்ற விடயங்களை விரிவாக ஆராய்ந்ததோடு மரபுவழித் தேசிய அரசுகளின் அழிவே இவைகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாயின எனவும் குறிப்பிட்டார். அதே ஆண்டில் அமெரிக்க பிரஜா உரிமையையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஹன்னா 1958 இல் 'மனிதநிலை' (The Human Condition) நூலை வெளியிட்டார். அதில் தொன்மையான வேலை, பிரஜா உரிமை, அரசியற் செயற்பாடு பற்றி வலியுறுத்துகின்றார். அதற்கு மாறாக இக்காலம் வெறும் (உலகியல்) நலம் ஒன்றையே முதன்மைப்படுத்தும் போக்கைக் கொண்டுள்ளதாகக் ஹைடெக்கரைப் போலவே வலியுறுத்துகின்றார். 1961 இல் கடந்த காலத்திற்கும் 'எதிர்காலத்திற்கும் இடையே' (Between Past and Future) என்ற நூலை வெளியிட்டார். அதேயாண்டில் தி நியூயோர்க் பத்திரிகையின் நிருபராக ஜெருசலேமில் நடைபெற்ற அடால்ப் எய்ச்மெனின் (Adolf Eichmann) விசாரணையில் கலந்து கொண்டார். அவ்விசாரணை தொடர்பான தனது கருத்துக்களை இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1963 இல் The New Yorker இதழில் வெளியிட்டார். அதில் எய்ச்மென் ஓர் அரக்கன் அல்ல, ஆரம்பத்தில் அவர் யூதர்களை உடல் ரீதியாகக் கால்வதை எதிர்த்தார். அவர் கொலைகாரனாக மாறியது வெறுப்பால் அல்ல நாஜி இயக்கத்தின் மீதான

தனது தீவிர விசுவாசத்தால் தான் இது நிகழ்ந்தது. அவர் தலைமையற்ற கடினமான தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு அஞ்சினார். 'நான் யாரிடமிருந்தும் எந்த உத்தரவுகளையும் பெறமாட்டேன்' என்ற எண்ணப்பாங்கு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் எனக் கருதி நாஜி இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தன்னை அர்த்தமுள்ள ஒரு வனாக நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாகத் தனது அதிகாரத்துவத்தின் பங்கு மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து செயற்பட்டார். இதனால் தான் என்ன செய்கிறேன் என்பது பற்றி அவரால் தெளிவாகச் சிந்திக்க முடியவில்லை. இப்படிச் சொல்வதனுடாக அவன் செயலையும் அவன் ஒரு தீயவன் என்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை. அவன் ஒரு யூதவிரோதி என்பதுடன் அவனுடைய தீய செயல்களுக்காக அவனைத் தூக்கிலிட வேண்டும் என்பதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். எய்ச்மென் உலகவரலாற்றில் மிகப்பெரிய தீயசெயலின் பங்காளியாக மாறியதற்குக் காரணம் தனது தனிப்பட்ட வாழ்வியலில் நாஜி சித்தாந்தமே உலகில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிந்தனை என்ற விசுவாசமான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்ததோடு அவ்விசுவாசமான நம்பிக்கை பற்றி விமர்சனரீதியாக சிந்திக்க இயலாமையே எனவும் இத்தகைய சிந்தனையற்ற சித்தாந்த வெறியே நவீன உலகின் தீமையின் முகம் எனவும் குறிப்பிட்டார். அவரது இக் கருத்துக்கள் யூதர்களிடையே ஆழமான சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் எய்ச்மென் பற்றிய தனது இக்கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து Eichmann in Jerusalem: A Report on the Banality of Evil என்ற நூலையும் வெளியிட்டார். அதே ஆண்டில் அவரது அமெரிக்கா மற்றும் பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளின் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வான On Revolution என்ற நூலும் வெளிவந்தது. போருக்குப் பின்னான (1963 - 1967 இல்) காலத்தில் ஹன்னா பிரின்ஸ்டன், பெர்க்லி மற்றும் சிகாகோ பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார். அவர் நியூயோர்க் நகரின் புதிய சமூக ஆரய்ச்சிக்கான உயர் கல்லூரியில் அரசியல் தத்துவத்தின் பேராசிரியராக 1975 இல் தான் இறக்கும்வரை பணிசெய்தார். 1968 களில் இருண்ட காலத்தில் ஆண்கள் (Men in Dark Times) என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

1970 களில் ஹன்னாவின் கணவர் ப்ளூச்சர் இறந்தார். அதே ஆண்டில் இம்மானுவேல் கான்டின் தீர்ப்புத் தத்துவத்தைக் குறித்த தனது கருத்துரையை ஹன்னா நிகழ்த்தினார். அது அவரது இறப்பின் பின்னர் 1982 இல் Reflections on Kant's Political Philosophy என்ற பெயரில் நூலாக வெளிவந்தது. 1971 இல் Thinking and Moral Considerations என்ற நூலையும் 1972 இல் 'குடியரசின் நெருக்கடிகள்' (Crisis of the Republic) என்ற நூலையும் வெளியிட்டதோடு தனது சொந்த வாழ்க்கை பற்றிய The Life of the Mind என்ற நூலை மூன்று தலைப்புக்களில் (On Thinking, On Willing, On Judging) மூன்று பாகங்களைக் கொண்ட படைப்பாக வெளியிடும் திட்டத்தோடு பணியைத் தொடங்கினார். அப்பணியில் On Thinking, On Willing என்ற இரண்டு தொகுதிகளின் பணியை நிறைவு செய்திருந்தபோது 1975 இல் அவர் மரணமடைந்தார். அவரது மரணத்தின் பின்னர் The Life of the Mind இன் இரண்டு தொகுதிகளும் 1978 களில் நூலாக வெளிவந்தது.

மூன்றாவது பகுதியான *On Judging* என்பது முடிக்கப் படாமலேயே உள்ளது. எனினும் அதுபற்றிய சில குறிப்புக்களும் அதன் பின்னணியும் 1982 இல் வெளிவந்த *Lectures on Kant's Political Philosophy* என்ற நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டு வெளிவந்தது.

ஹன்னாவின் அரசியல் தத்துவச் சிந்தனையின் அடிப்படைகளையும் அதன் கட்டமைப்புக்களையும் புரிந்து கொள்வதாயின் அவரில் தாக்கம் செலுத்தியவர்களின் வழியில் பயணிப்பதன் மூலமே அதனைச் சாத்தியமாக்கலாம் அல்லாது விடின் அவரது தத்துவத்தின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொள்வது எவருக்கும் சவாலான ஒன்றாக இருக்கும் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஹைடெக்கர், காண்ட், நீட்சே, அரிஸ்டோட்டில், காள்யஸ்பேர்ஸ் போன்ற சிந்தனையாளர்களின் கோட்பாடுகளில் இருந்து பெற்ற தாக்கம் அவரது சிந்தனை வழி அவரது அரசியல் தத்துவத்தினூடாக மாறுபட்ட பரந்த அடிப்படையில் வெளிப்படுகின்றது. ஹைடெக்கர் மற்றும்

பெற்றார். பாரம்பரியமாக அரசியல் தத்துவத்துடன் தொடர்புடைய பொது அரசியல் கருத்துக்களை (உதாரணமாக அதிகாரம், அரசு, இறையாண்மை) பகுப்பாய்வு செய்வதிலோ அரசியல் அறிவியலுடன் தொடர்புடைய தரவுகளை ஒருங்கிணைப்புச் செய்வதிலோ அவர் தனது முன்னேற்றத்தைக் காட்டவில்லை. மாறாக மனித வாழ்வின் உண்மையான மற்றும் அனுபவபூர்வமான தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஒரு தனித்துவமான முறையைப் பின்பற்றி அதன் மூலம் அரசியல் அனுபவத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்புக்களை வெளிக்கொணர முயன்றார். மனித நிலை பற்றிய தனது நூலில் உழைப்பு, வேலை, செயல் போன்ற அம்சங்களைப் பற்றிய அவரது விளக்கமானது மனித செயல்களின் இருப்பு மற்றும் அனுபவத்தின் கட்டமைப்புக்களை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

அரசியலின் தனித்துவத்தை வரையறுக்கும் அடிப்படைகள் தொடர்பாக இவர் மீது விமர்சனங்கள் முன்வைக்

ஹன்னாவின் அரசியல் தத்துவச் சிந்தனையின் அடிப்படைகளையும் அதன் கட்டமைப்புக்களையும் புரிந்து கொள்வதாயின் அவரில் தாக்கம் செலுத்தியவர்களின் வழியில் பயணிப்பதன் மூலமே அதனைச் சாத்தியமாக்கலாம் அல்லாதுவிடின் அவரது தத்துவத்தின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொள்வது எவருக்கும் சவாலான ஒன்றாக இருக்கும் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

யஸ்பேர்ஸ் போன்றோரின் தாக்கம் இவரில் அதிகளவில் காணப்பட்டாலும் ஹைடெக்கரின் தாக்கம் இவரில் ஆழமாகத் தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளது. நாஜிக் கட்சியில் இணைதல், அவர்களுடனான அரசியல் தொடர்பு, தத்துவ மற்றும் கவிதை தொடர்பான சிந்தனைக்கு நகர்தல் அரசியல் ஈடுபாட்டில் இருந்து பின்நகர்தல் போன்ற அடிப்படையில் ஹைடெக்கர் ஹன்னாவில் இருந்து வேறுபட்டு நின்றாலும் ஹன்னாவின் கருத்துக்கள் ஹைடெக்கரது இருப்பும் காலமும் என்ற கொள்கையில் இருந்து தனது உத்வேகத்தைப் பெற்று மனித அனுபவம் மற்றும் இருத்தலின் தனித்துவமான ஒரு வழிமுறையாகக் கருதப்படும் அரசியலின் தன்மை மற்றும் விதி பற்றிய பலவிதமான வாதங்களையும் கருத்துவேறுபாடுகளையும் உருவாக்கின.

ஓர் அரசியல் சிந்தனையாளராகக் ஹன்னா தனது தனித்துவமான அணுகுமுறையை ஹைடெக்கரின் 'இருப்பின் நிகழ்வு' (*Phenomenology of Being*) என்பதில் இருந்து

கப்பட்ட போதிலும் அறிவியலின் சிந்தனையற்ற அரவணைப்பைப் பற்றியும் மனித உரிமைகள் பற்றியும் இனங்களுக்கிடையிலான திருமணம் மற்றும் கீழ்படியாமைக்கான உரிமைகள் பற்றியும் மக்கள் மனங்களில் மறைந்திருந்த கேள்விகளை அவர் அச்சமின்றி தைரியமாக எழுப்பினார். இதனால் அவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் செல்வாக்குமிக்க ஒரு அரசியல் சிந்தனையாளராகக் கருதப்பட்டார். அவரது சர்வாதிகாரத்தின் தோற்றம், மனித நிலை, புரட்சி, மனதின் வாழ்க்கை போன்ற படைப்புக்களில் அவரது சிந்தனையின் கனதியையும் அவரது உண்மைத்தன்மையினையும் கண்டுகொள்ளலாம். இப்படைப்புக்களிலும் கட்டுரைகளிலும் தனது காலத்திய அரசியல் சம்பவங்களைத் தனது புரிதலினூடாக வெளிப்படுத்தி அவற்றின் அர்த்தத்தை வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள முயன்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரட்டைக் கொடுரங்களான நாசிசத்தையும் ஸ்ராலினிசத்தையும் நாம் புரிந்து

கொள்ள உதவும் ஒரு கட்டமைப்பைத் தனது சர்வாதிகாரத்தின் தோற்றம் என்ற நூலினூடாக வழங்கியுள்ளார்.

அவரது படைப்புக்களில் சில இப்பொழுதும் மேற்கத்தேய பாரம்பரியத்தின் அரசியல் சிந்தனையில் உன்னதமானவை எனக்கருதப்பட்டாலும் அவரது அரசியல் தத்துவத்தை பழமைவாதம், தாராளவாதம் மற்றும் சோசலிசம் போன்ற பாரம்பரிய வகைகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தவோ சமூகவாத அரசியல் சிந்தனையின் அண்மைக்கால மறுமலர்ச்சியுடன் ஒருங்கிணைக்கவோ முடியாது. மேலும் ஹன்னாவின் எழுத்துக்களில் காணப்பட்ட தாராளவாதத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து தாராளவாதப் பாரம்பரிய விமர்சகர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட ஹன்னாவின் அரசியல் சிந்தனை பற்றிய கூற்றுக்கள் மூலமும் அவரை அடையாளம் காணமுடியாது. ஹன்னா உண்மையில் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின் பாதுகாவலராகவும் அடிப்படை மனித உரிமைகளை நிலைநிறுத்துவதில் நியாயவாதியாகவும் செயல்பட்டதோடு பாரம்பரிய உறவுகள் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மத, இன அடையாளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்துவகையான அரசியல் சமூகங்களை விமர்சிப்பவராகவும் விளங்கினார். அவர் தனிப்பட்ட விருப்பங்களை திருப்பதிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக அல்லது நல்லதைப்பற்றிப் பகிரப்பட்ட கருத்தாக்கத்தைச் சுற்றி தனிநபர்களை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு வழியாக அரசியலைக் கருதவில்லை. அவர் அரிஸ்டோட்டில், மச்சியாவெல்லி, மாண்டஸ்கியூ, ஜெபர்சன், டோக்வில்லி போன்றவர்களின் எழுத்துக்களில் பொதிந்துள்ள சிந்தனை வழி குடிமக்கள் பொது இடத்தில் ஒன்று கூடிக் கூட்டு அக்கறையுள்ள விடயங்களைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவெடுக்கும் போதெல்லாம் அரசியல் அதன் உண்மையான வெளிப்பாட்டைக் காண்கிறது என்றும் அரசியல் செயல்பாடுகள் உடன்பாட்டிற்கு அல்லது நல்லதைப் பற்றிய பொதுவான கருத்தாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கலாம் என்பதனால் மட்டுமல்லாது ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டின் மூலம் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தனது அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தவும் நியாயத்திற்கான திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவும் உதவுவதால் மதிப்பிற்குரியனவாகின்றன எனவும் வலியுறுத்தினார்.

ஹன்னா தன்னுடைய மனித நிலை, கடந்த காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் போன்ற நூல்களில் நவீனத்துவம் பற்றிய எதிர்மறையான கருத்தை வெளிப்படுத்தினார். இப்படைப்புகளில் பாரம்பரியம், மதம், அதிகாரம் போன்றனவற்றின் மீது நவீனத்துவத்தின் சாயல் படிவதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைப் பற்றியும் இழப்புக்களைப் பற்றியும் அவர் தனது கவலையைப் பதிவுசெய்தார். எனினும் அர்த்தம் பற்றிய கேள்விகளுக்கு நவீனத்துவம் வழங்கும் ஒளிப்பாய்ச்சல்களையும் அவர் கோடிகாட்டுகின்றார். நவீனத்துவம் என்பது வெகுஜன சமூகத்தின் வயது, பொது மற்றும் தனியார் என்ற முந்தைய வேறுபாட்டிலிருந்து மேற்கிளம்பும் சமூகத்தின் எழுச்சி, அரசியல் மற்றும் செயலுக்குப் பதிலாக அதிகாரத்துவ நிர்வாகம், அநாமதேய உழைப்பின் வயது, உயரடுக்கு ஆதிக்கம், பயங்கரவாதம் மற்றும் வன்முறையின் நிறுவன மயமாக்கலின் விளைவாக நாசிசம், ஸ்ராலினிசம் போன்ற சர்வாதிகார ஆட்சி வடிவங்கள் தோன்றிய காலம் என்றும் அங்கு தனிமை மற்றும் தனிமனித ஒற்றுமை தன்னியல்பான வடிவங்கள் என்பன சிதைக்கப்பட்டுள்ளதோடு மனிதர்கள் தங்கள் பாரம்பரியங்களையும் மதிப்புக்களையும் இழந்து தமக்கான புதியதளங்களைத் தேடவேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார். நவீனத்துவம் பற்றிய அவரது இக்கருத்து எதிரானதாக தோற்றம் தந்தாலும் இக்கருத்தை அவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சர்வாதிகாரத்தின் அனுபவத்தில் இருந்தே வடிவமைத்தார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் அவரது நவீனத்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள் நவீன யுகத்தின் சிக்கல்களைத் தீர்க்க உதவும் பல முக்கியமான நுண்ணிய கருத்துக்களை வழங்கி இருப்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம். நவீனத்துவக் காலத்தைப் புதிய எண்ணங்களின் கொடிய தாக்கம் (*The deadly impact of new thoughts*) என்று குறிப்பிட்ட ஹன்னா, கடந்தகாலத்தை மீண்டும் செயற்படுத்துவதன் மூலமே நிகழ்காலத்தின் அர்த்தத்தை மீட்டெடுக்கவும் அதனில் ஒளிப்பாய்ச்சவும் முடியும் என்று குறிப்பிட்டுக் கடந்தகாலத்துடன் தொடர்பை மீண்டும் உருவாக்க இரு உத்திகளை வால்டர் பெஞ்சமின் மற்றும் ஹைடெக்கர் போன்றோரின் தத்துவத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கி இவற்றின் மூலம் கடந்த காலத்திலிருந்து அதன் இழந்து போன அல்லது மறந்துபோன பொக்கிஷத்தை மீட்டுக் கொள்ளலாம் எனவும் அவர் நம்பினார். உலக அந்நியப்படுத்தல், பூமி அந்நியப்படுத்தல் சமூகத்தின் எழுச்சி போன்ற அம்சங்களைச் சுற்றித் தனது நவீனத்துவம் பற்றிய கருத்தை ஹன்னா கட்டியெழுப்பினார். இவரது நவீனத்துவம் பற்றிய விளக்கத்தை பல அடிப்படைகளில் ஆய்வாளர்கள் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கியுள்ளனர்.

செயல் என்பது மனித நிலையின் அடிப்படை வகைகளில் ஒன்றாகும் எனக் குறிப்பிடும் ஹன்னா தனது மனித நிலை என்ற நூலில் செயல் என்பது முதன்மையான குறியீடாகும் செயல் பேச்சை உள்ளடக்குகிறது, மொழியின் மூலம் நமது செயல்களின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தவும் ஒருங்கிணைக்கவும் முடியும். பேச்சு என்பது செயலின் ஒரு வடிவம். பெரும்பாலான செயல்கள் பேச்சு முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. செயலே பெரும்பாலும் பேச்சாளரின் நேர்மையை சரிபார்க்கும் வழிமுறையாகும். பேச்சு இல்லாத செயல் அர்த்தமற்றதாகி மற்றவர்களின் செயல்களுடன் ஒருங்கிணைக்க முடியாத அபாயத்தை ஏற்படுத்துவது போல செயலற்ற பேச்சு பேச்சாளரின் உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வழிகளில் ஒன்றாக இல்லாமலும் போகும். செயலுக்கும் பேச்சுக்கும் இடையே உள்ள இந்த இணைப்பு மனிதனின் அதிகாரக் குணத்திற்கு மையமானது என்கின்றார். ஹன்னாவின் செயல்கோட்பாடு இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் சிந்தனைக்கு மிகவும் பங்களித்தது. செயலைப் புனைகதைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தி அதைச் சுதந்திரம் மற்றும் பன்மைத்தன்மையுடன் இணைப்பதன் மூலம் பேச்சுக்கும் நினைவாற்றலுக்குமான தொடர்பைக் காண்பித்து அரசியல் பற்றிய ஒரு கருத்தை ஹன்னா வெளிப்படுத்தினார். அதன் மூலம் அர்த்தம் மற்றும் அடையாளம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு ஒரு தீர்வைக் கண்டு புதிய மற்றும் உண்மையான செயலை மனித ஒற்றுமையின் ஒரு முறையாகக் கருதுவதன் மூலம் நவீன

செயல் என்பது மனித நிலையின் அடிப்படை வகைகளில் ஒன்றாகும் எனக் குறிப்பிடும் ஹன்னா தனது மனித நிலை என்ற நூலில் செயல் என்பது முதன்மையான குறியீடாகும் செயல் பேச்சை உள்ளடக்குகிறது, மொழியின் மூலம் நமது செயல்களின் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தவும் ஒருங்கிணைக்கவும் முடியும். பேச்சு என்பது செயலின் ஒரு வடிவம். பெரும்பாலான செயல்கள் பேச்சு முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. செயலே பெரும்பாலும் பேச்சாளரின் நேர்மையை சரிபார்க்கும் வழிமுறையாகும். பேச்சு இல்லாத செயல் அர்த்தமற்றதாகி மற்றவர்களின் செயல்களுடன் ஒருங்கிணைக்க முடியாத அபாயத்தை ஏற்படுத்துவது போல செயலற்ற பேச்சு பேச்சாளரின் உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வழிகளில் ஒன்றாக இல்லாமலும் போகும். செயலுக்கும் பேச்சுக்கும் இடையே உள்ள இந்த இணைப்பு மனிதனின் அதிகாரக் குணத்திற்கு மையமானது என்கின்றார். ஹன்னாவின் செயல்கோட்பாடு இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் சிந்தனைக்கு மிகவும் பங்களித்தது. செயலைப் புனைகதைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தி அதைச் சுதந்திரம் மற்றும் பன்மைத்தன்மையுடன் இணைப்பதன் மூலம் பேச்சுக்கும் நினைவாற்றலுக்குமான தொடர்பைக் காண்பித்து அரசியல் பற்றிய ஒரு கருத்தை ஹன்னா வெளிப்படுத்தினார். அதன் மூலம் அர்த்தம் மற்றும் அடையாளம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு ஒரு தீர்வைக் கண்டு புதிய மற்றும் உண்மையான செயலை மனித ஒற்றுமையின் ஒரு முறையாகக் கருதுவதன் மூலம் நவீன

சகாப்தத்தின் சிறப்பியல்புகளான அதிகாரத்துவம் உயர
டுக்கு அரசியல் போன்றவற்றுக்கு நேர்மாறாக இருக்கும்
பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின் கருத்தை உருவாக்கலாம் என்
றார். செயலை உழைப்பு, வேலை, செயல் என்ற மூன்று
வகைப்பாட்டில் பகுப்பாய்வு செய்து உழைப்பு என்பது
மனித வாழ்க்கையின் நிலைமையுடன் பிணைக்கப்பட்ட
ஒரு செயல்பாடு என்றும் வேலை என்பது உலகத்தின்
நிலைமையுடன் பிணைக்கப்பட்ட செயல்பாடு என்றும்
செயல் என்பது பன்மை நிலையுடன் பிணைக்கப்பட்ட
செயல்பாடு என்றும் குறிப்பிடும் அவர் ஒவ்வொரு செயல்
பாடும் தன்னிச்சையானது அது சொந்தத் தனித்துவமான
கொள்கைகள் மற்றும் வெவ்வேறு அளவுகோல்களால்
தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. அதன் உழைப்பு மனித வாழ்க்
கையைத் தக்கவைக்கும் திறனால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
வேலை மனிதப் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்ற உலகத்தை உரு
வாக்கிப் பராமரிக்கும் திறனால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
செயல் அதன் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் திறனால்
தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரு முழுமையான மனித
வாழ்க்கைக்கு உழைப்பு, வேலை, செயல் மூன்றும் சமமாக
அவசியமானவை என ஹன்னா கருதினாலும் ஒவ்வொன்
றும் நமது மனிதத் திறன்களை உணர்தலுக்கு தனித்துவ
மான வழியில் பங்களிக்கின்றன என்பதையும் அவர் தம்
எழுத்துக்களில் வலியுறுத்தினார்.

செயலைப் போலவே தீர்ப்புப் பற்றிய ஹன்னாவின்
கருத்துக்களும் முக்கியமானவை எனினும் ஹன்னாவினால்
தனது செயல் கோட்பாட்டைப்போல தீர்ப்புக் கோட்
பாட்டை தெளிவாகவும் விரிவாகவும் முறையாகவும்
உருவாக்க முடியவில்லை. அது பற்றிய பணியைத் தொடங்கி
முடிப்பதற்குள் அவர் காலமாகிவிட்டார். எனினும் அவர்
தனது *On Thinking, On Willing* என்ற இரண்டு தொகுதி
களை உருவாக்கியபோதும் கான்ட்டின் அரசியல் தத்துவம்
பற்றிய விரிவுரைகளின் போதும் வெளிப்படுத்திய சிந்தனை
மற்றும் ஒழுக்கம் பற்றி கருத்துக்களும் கட்டுரைகளும் கடந்த
காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் இடையே (*Between
Past and Future*) என்ற நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ள
கலாசார நெருக்கடி (*The Crisis in Culture*), உண்மையும்
அரசியலும் (*Truth and Politics*) போன்ற கட்டுரைகளும்
அவரது தீர்ப்புக் கோட்பாடு பற்றிய நிலைப்பாட்டை எடுத்த
தியம்பினாலும் ஒருங்கிணைந்த தீர்ப்புக் கோட்பாட்டை
அவை முன்வைக்கவில்லை. இதுபோல குடியுரிமை பற்றிய
தனது கருத்தினை பொதுக்களம், அரசியல் நிறுவனம்
கூட்டு அடையாளம் போன்றவற்றை அடிப்படையாக
வைத்துக் கட்டமைத்துள்ளார். ஹன்னாவைப் பொறுத்த
வரையில் பொதுக்களம் என்பது ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்
புடைய ஆனால் வேறுபட்ட இரு பரிமாணங்களைக்
கொண்டுள்ளது என்றும் அவற்றில் முதலாவதாக வெளித்
தோற்றம், அரசியல் சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தின்
வெளி போன்றன அமைவதாகவும் அவை குடிமக்கள்
பேச்சுக்களாலும் வற்புறுத்தல்களாலும் ஒருங்கிணைந்து
செயல்படும் போதொல்லாம் உருவாகின்றது என்றும்
இரண்டாவது பரிமாணமாகப் பொதுவான உலகம்,
மனிதக் கலைப்பொருட்கள், நிறுவனங்கள் போன்றன
காணப்படுவதாகவும் இவை இயற்கையில் இருந்து நம்
மைப் பிரிப்பதோடு ஒப்பீட்டளவில் செயல்பாடுகளுக்கான
நிரந்தரமான நீடித்த சூழலை வழங்குகின்றது என்றும்

குடியுரிமை நடைமுறைக்கு இரண்டு பரிமாணங்களும்
அவசியமானவை. முன்னையது தாம் செழிக்கக் கூடிய
இடங்களை வழங்குகிறது. மற்றையது பொது நடவடிக்கை
மற்றும் விவாதத்திற்கான நிலையான பின்னணியை வழங்
குகிறது. குடிமக்கள் தங்கள் சமூகத்தின் விவகாரங்களை
நிர்ணயிப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபடுவது அவர்களுக்கு பொது
சுதந்திரம், பொது மகிழ்ச்சியின் அனுபவம் போன்றவற்றை
யும் அரசியல் அமைப்பு மற்றும் செயற்றின் உணர்வையும்
கொடுக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஹன்னாவின் அரசி
யல் தத்துவம் பற்றிய இக்கருத்துக்கள் சில ஆய்வாளர்க
ளால் நவீனத்துவம் பற்றிய கருத்து, செயல்கோட்பாடு,
தீர்ப்புக் கோட்பாடு, குடியுரிமை பற்றிய கருத்து என்ற
நான்கு வகைப்படுத்தல்களினூடக விளக்கி விரிவாக
ஆராயப்பட்டுள்ளன.

அரசியல் புலத்தில் மேல் குறிப்பிட்டவை பற்றிய அக்க
றையை ஹன்னா தனது ஆரம்பகாலப் படைப்புக்களிலும்
தனது உரைகளிலும் எழுதிய கட்டுரைகளிலும் வெளிப்
படுத்தி வந்தார். தனது இறுதிக் காலங்களில் இவற்றை
ஒருங்கிணைந்து முறையான வழியில் ஆய்வுரீதியாக வெளிப்
படுத்த முயன்றார். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவரால் இப்ப
ணியை முடிக்கமுடியவில்லை. 1970 களில் ப்ளுச்சர்
இறந்ததன் பிற்பாடு முன்னர் ஒரு பொழுது தனது நண்பி
யொருவருக்கு 'அவரில்லாத வாழ்க்கை நினைத்துப் பார்க்க
முடியாததாக இருக்கும்' என்று கூறியது போல அவர் உள
ரீதியாக தளர்வுற்றார். அவரிடம் இருந்த புகைப்பிடிக்கும்
பழக்கமும் அதிகமாகியது. ஸ்கொட்லாந்தில் 1974 இல்
விரிவுரையாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அவருக்கு பாரிய
மாரடைப்பு ஏற்பட்டது. அதில் குணமடைந்தபோதும் மிக
மோசமான உடல்நலத்துடன் இருந்தார். எனினும் புகைப்
பிடிப்பதைத் தொடர்ந்தார். 1975 டிசெம்பர் 4 இல் தனது
வீட்டில் தனது 69 பிறந்தநாளின் பின்னர் நண்பர்களுக்கு
விருந்தளித்துக் கொண்டிருந்தபோது மாரடைப்பு ஏற்
பட்டு மரணமடைந்தார். ப்ளுச்சரின் கல்லறையில் அவர்
அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

இவரது அரசியல்சார்ந்த சிந்தனைகள் பல அரசியல்
சிந்தனையாளர்கள் மீது தனது செல்வாக்கைச் செலுத்தி
யது. இதனை வரையறுப்பது எளிதல்ல அவரது சிந்தனை
யின் ஒரு சில பகுதிகளில் இருந்தும் படைப்புக்களிலிருந்
தும் எனப் பலர் அரசியல் உத்வேகம் பெற முயன்றனர்.
இன்றும் சர்வாதிகாரத்தின் தோற்றம், அரசியல் வன்முறை
யின் தன்மை அதன் தோற்றம் போன்றவற்றினைப் புரிந்து
கொள்வதற்கு அவரது ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த
தாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

நொண்டி நாடகம்' தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தயாரிப்பில் 'நொண்டி
நாடகம்' தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து கடந்த 03.12.2023
இல் சிறப்பிக்கப்பட்ட திருமறைக் கலாமன்ற தினத்தை
முன்னிட்டு இல.286,பிரதான வீதி,யாழ்ப்பாணத்தில்
அமைந்துள்ள கலைத்தாது கலையகத்தில் இடம்பெற்ற
கலை நிகழ்வுகளின் போது மேடையேற்றப்பட்டது.

ஆறாம் நாட்பெருக்கில்
நீரளாவிய வாழ்வு
தீயிலைத் தோயல்
மென் சாம்பல் இரவு

கல்லசைய முளை கக்கும் உயிர்
அன்றசைந்த அதே கொடி

அளை முகம் கனல் தெப்ப
ஊறிய கண்ணீர்த் துலா

ஏறி மிதித்து அசைக்கும் கால்களில்
அடி நெருங்கத் தலை கொடுக்கும்
பூதம்
வாய் கயர
பற் தள்ளி
கேசம் மிதந்துறைய

இச் சிலை நகரா நொடியில் உறைந்திட்ட கணம் என்றால்

எக் காலமும் ஒளிரும் மலர்வின்
ஓரிலை கொண்டு.

நீ
நீயென்பதாகவே மட்டும் உருகிறது பனி
உன்னைப் பயந்து உன்னை அணைக்கும் கைபோல

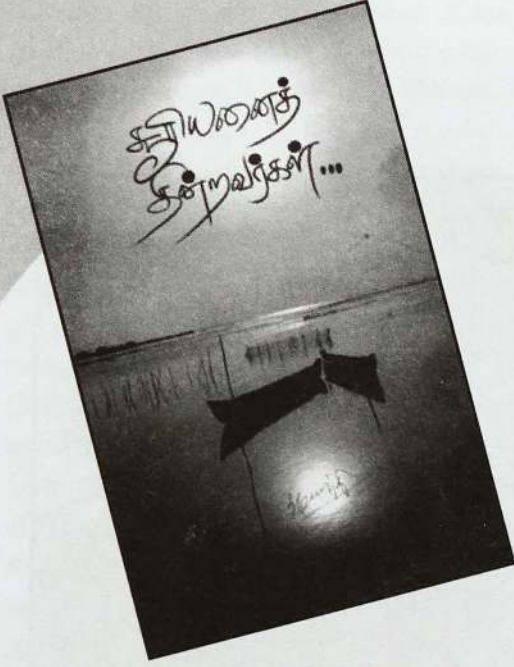
தேன் கனக்கப் பிளிறிய கையுடன்
கொன்றை சரிந்து
தாபத்தின் கல் நுரைத்தது

வனம் நிறையச் சடைத்த முத்தங்கள்
மின்னற் கொடிகளசைய
மண்ணிறங்கியது

போதுமென் தெய்வமே
விரகம்
கொல் என்றால் கொல்லும் வேல்
உறை என்றால் உறையும் நாகம்.

சூரியனைத் தீன்றவர்கள்

சி. ரமேஷ்

புதிய மொழி, புதிய சொல்லாட்சி, புதிய அனுபவங்களுக்கூடாக புதிய தளங்களில் பிரக்ஞைபூர்வமாக எழுதப்படும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் ஈழத்து நிகழ் புலத்தில் இயல்பான தொனியில் எளிமையான ஒத்திசைவுகளுடாக புதிய சாத்தியங்களை நிகழ்த்துகின்றன. தொடர்ச்சியான வாசிப்பும் பயிற்சியும் அக்கறையும் கற்பனையும் சிந்தனைத் திறனும் கலைநயமும் நல்ல கவிதைகளை உருவாக்குகின்றன. வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் மறைந்துள்ள பல உண்மைகளை நவீன கவிதை எமக்களிக்கிறது. காலவோட்டத்தில் கவிஞன் வாழும் தருணத் துடன் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறான். மனித உணர்வின் உலைக்கலனாக விளங்கும் நவீன கவிதை அனுபவ வெளிப்பாடாகவும் காலத்தின் பிரதியாகவும் துலங்குகிறது. சமகாலச் சிக்கல்களையும் உள்விசாரங்களையும் புடம்போட்டுக் காட்டும் கவிதை அழகியற் தன்மைகளில் மாத்திரம் தங்கியிருக்கவில்லை. செறிவிறுக்கம் கொண்ட கச்சிதமானமொழியும் கவிஞன் தான் கண்டுணர்ந்த ஆழ்படிமங்களும் குறியீடுகளும் இன்னபிற உத்திகளும் கவிதையை அர்த்த பொருண்மைமிக்க இலக்கிய வடிவமாக்கி நிற்கின்றன. கண்ணியமும் மேன்மையும் நேர்த்திறனுமிக்க தமயந்தியின் கவிதைகளும் இத்தளத்திலேயே தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றன.

சமூக, இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராகவும் ஓய்வில்லா சுற்றுச்சூழல் போராளியாகவும் கூத்துக் கலைஞராகவும் விளங்கும் தமயந்தி செயற்றிறன் கொண்ட அசையாப் படக்கலைஞர். புகைப்படக்கலை மெட்ரோ நகரங்களின் கலையாக, மேட்டுக்குடிகளின் அடையாளமாக மாறிவரும் இன்றைய சூழலில் மனித இருப்பின் மகத்தான தருணங்களை இயற்கை நிகழ்வின் அழகியற்சிருஷ்டிகளைத் தன் கமராவழியாக ஆவணமாக்கியவர். மனிதநேயமிக்க படைப்பிலக்கியவாதியாகவும் தாயகம் நோக்கிய விடுதலைப் பயணத்தில் வேட்கைமிகு செயல்வீரனாகவும் செயற்பட்ட சிமியோன் சிறுமை கண்டு பொங்குபவர். கடந்தகாலங்களில் தாயக சிறுசஞ்சிகைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்த தமயந்தி நாடோடி, கனவான், கௌசல்யன், ஜெயக்கொடி, கொய்யன், விமல் என்ற புனைபெயர்களாலும் அறியப்பட்டவர். சீற்றங் கொண்ட கடலை தன் செவிலித் தாயாகப் போற்றுபவர். அக்கடல் தரும் உணர்வும் இதழும் உள்ளக் கிளர்ச்சியுமே 'சூரியனைத் தீன்றவர்கள்'. இதற்கு முன்னரே 1985, 1986இல் முறையே 'சாம்பல் பூத்த மேட்டில்' மற்றும் 'உரத்த இரவுகள்' என்னும் தொகுப்புகள் வெளிவந்தநிலையில் இக்கவிதைத் தொகுதி இவருடைய மூன்றாவது தொகுப்பு. தமயந்தியை அவருடைய 'ஏழு கடல் கன்னிகள்' தொகுப்பு ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் சிறுகதையாசிரியனாவும் வலம் வரச்செய்தது. 'உயிர்மெய்' கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான தமயந்தி அப்பதிப்பகத்தின் வாயிலாக மெலிஞ்சி முத்தன், கற்கறா, பானுபாரதி, கருணாகரன், ஜீவமுரளி எனப் பன்முகப் படைப்பிலக்கியவாதிகளால் எழுதப்பட்ட இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளிக் கொண்டு வந்தவர்.

'Welcome Drink' என்னும் கவிதை முதல் 'இறுதியாக ஒரேயொரு கவிதை' ஈறாக இத்தொகுப்பு இருபத்தி மூன்று கவிதைகளைக் கொண்டது. இவருடைய இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் கவிதைகள் ஒன்று, இரண்டு பக்கங்களுக்குள் தன்னை முடித்துக் கொள்கின்றன. அவ்ரோடித், வண்ணத்துப் பூச்சிகளை வேட்டையாடுதல் ஆகிய இரு கவிதைகளும் நான்கு பக்கங்களுக்கு

புனைவுத்தர்க்க வழி இயங்கும் தமயந்தியின் கவிதைகள் நிகழ்வின் விபரிப்பாகவும் காலரீதியான வாழ்வனுபவத்தின் சாரங்களாகவும் மனஅவசத்தின் பிரதிமைகளாகவும் விளங்குகின்றன. தன்னுணர்வின் அனுபவ நீட்சியில் இருந்து எழும் இக்கவிதைகள் அலை கடல் என வானத்தில் சிறகடித்துப் பறக்கின்றன.

மேற்படாதவவை. இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் அனைத்துக் கவிதைகளும் கடல் சார்ந்தவை.

விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய உலகம் எனக் குறுந் தொகையும் (கு.தொ. 41), புலவுக் கடல் உடுத்த... மலர்தலை உலகம் எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் (பெ.ப.409 ஆம் வரி), விரிகடல் வேலி வியனுலகம் என சிறுபாணாற்றுப் படையும் (சி.ப. 114ஆம் வரி) விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து திருக்குறளும் (குறள் 13) கடலைப் பாடியிருக்க தமயந்தியின் 'சூரியனைத் தின்றவர்கள்' என்ற இந்நூலும் கடலையும் கடல் சார்ந்த வாழ்வியலையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. மனிதர்களால் கடல் சீர்கெடுவதையும் அது கொள்ளை போவதையும் பாடும் தமயந்தியின் இக்கவிதைகள் உப்பால் நிரம்பப்பெற்ற இக் கடல் ஆறாத காயங்களுடனும் தீராத வலியுடனும் தினமும் போராடிக் கொண்டு வருவதையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

தோழமையுடன் பாசாங்கற்று கடலோடு நேசம் கொள்பவர்களைக் கடல் அன்போடு அழைப்பதை இவருடைய 'Welcome Drink' கவிதை நுண்மனவோட்டத்தில் காட்சிப்படுத்துகிறது.

“சோளகம் அடித்தோய்ந்து ஈராட்டி கவிந்த
இந்தக் கடலுக்குள் இறங்குவதற்குமுன்
சற்றிதன் கரையில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள்.
எதுவும் நடந்தேறாததுபோல்
மவுனித்துக் கிடக்குமிந்த கடலுக்குள்
மருந்தறியாக் காயங்களும்
மடிப்பெட்டி நிறையக் கதைகளும் உண்டு.”

மனித வாழ்வின் ஆதார சுருதியான கடல் பவுத்திரமானது. ஆராதிக்கப்படவேண்டியது. அக்கடலுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான தொடர்பை சாவதானமான பேச்சுத்தொனியில் வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதை மனிதர்களால் காயப்பட்ட கடல் தாயின் வலியைக் காட்டிச் செல்கிறது. 'சோளகம் அடித்தோய்ந்து ஈராட்டி கவிந்த இந்தக் கடல்' என்னும் அடிகளில் அருபமான வார்த்தைகள் செயல் இழந்து போக கடலை காட்சிப்படுத்த படிமங்களே வார்த்தையாகின்றன. அனுபவத்தில் தோய்ந்தெழுந்த வார்த்தைகள் கவிதைக்கு உயிர் கொடுக்கின்றன.

ஏழு தீவுகளும் கொழுவிருக்க கரும்பாறையில் மோதி எழும் அலை ஆர்ப்பரிக்க கிளாச்சி மரங்களும் முள்ளிக் கொடிகளும் சூழ்ந்து நிற்கும் தீவகத்தின் இயல்பு வாழ்க்கையை அந்தாதித் தொடையில் பாடும் கவிதையே 'மீளவேண்டும்'. நிரைநிரையாய் சடைச்ச ஈச்சமரங்களுக்குள் வரிசை வரிசையாய் நிற்கும் குடிசைகளையும் குலைதொங்கும் தென்னை, பனங்காட்டையும் காட்டில் மணம் வீசும் நொச்சிப்பூக்களையும் பூக்களருகில் நிற்கும் முசுட்டைக் கொடிகளைத் தாங்கி நிற்கும் கள்ளிச்செடிகளையும் இக்கவிதையில் புகைப்படக்காரனுக்குரிய தன்மையோடு சொல்லோவியமாய் தீட்டுகிறார் தமயந்தி. நரையான் தீவும் கிழக்கு கடலும் சங்கமிக்கும் இக்கவிதை நெய்தல் நிலத்துக்கேயுரிய கருப்பொருட்களுடன் வடிவம் கொள்கிறது.

காண்டலும் கற்பனையும் அனுபவச்சாறும் கவிதையின் மொழிவழி இணைந்து இயங்கியல் தர்க்கமாக வெளிப்ப

படும்போது ரசானுபவமான கவிதைகள் உருக்கொள்கின்றன. அகப், புற அமைப்பின் முறைமையும், ஒத்திசைவும் படைப்பினது துல்லியமான சமூக செயல்பாடும், சமூக மதிப்புகளோடு பிரதியில் ஒன்று சேரும்போது அப்படைப்பு அழகுடைய கலைப்படைப்பாக உருமாறுகிறது. எனவே சமூகத்தின் விளைபொருளாகிய மொழி அழகியலைப் புலப்படுத்தும் பண்பு கொண்டது. இயற்கைப் பொருட்களை எல்லையாகக் கொண்ட அழகியல், தமயந்தியின் கவிதைகளிலும் இணைந்து பயணிக்கின்றது. அழகைக் கண்டனுபவிப்பதுவும் அதனைப் பிறருக்கு உணர்த்துவதுமான முருகியல் கொள்கை தமயந்தியின் கவிதைகளில் இயல்பாய் அமைகின்றன.

“மேற்குத்துறை பனங்கூடலுக்குள்
சூரியன் தன்னை முழுவதுமாக
தலைமறைவாக்கிக் கொண்டாள்.

மெல்லமெல்ல கவிராடிபடி
நுகைப்பெடுக்கிறது கடல்.
வடுநீர் ஓடி
தரைவெளித்த புறவாய் நிலங்களின்
அறுகுகளும் தாளையளும்,
கடற்பட்டு சுமந்த ஆர்க்குகளும்
நுகைப்பின் வருகையால்
தலை நிமிரத் தொடங்கினர்...”

புறநிலைகளின் வெளிப்பாடாகவும் ஒரு பொருள் குறித்த உணர்ச்சிகளின் இன்பமாகவும் வெளிப்படும் 'முண்டஞ்சுறா' என்ற இக்கவிதை இயற்கை சூழலுடன் உயிரிக்கு இருக்கும் உறவுநிலையையும் பாதுகாப்பையும் விளக்கி நிற்கிறது. மனிதர்களை அதிகம் அச்சுறுத்தக்கூடிய வெள்ளைச் சுறா, பெருச்சுறா என அழைக்கப்படும் முண்டஞ்சுறா, சிறிய மீன்களை தம் இலாபநோக்கத்துக்காக அழித்து கடலை நாசஞ்செய்பவர்களுக்கு குறியீடாகக் இக்கவிதையில் கையாளப்படுகிறது.

“இரும்புச்சங்கிலி
பாறையில் கொட்டுண்டதுபோல்தானே
கடல் அதிர்ந்தது திடீரென
கடியனுக்காக களத்தை நோக்கி
காத்திருந்த கருங்கண்ணிகள்
கண்டற் பரப்பெங்கும்
கண்ட துண்டமாய் சிதறடிக்கப்பட்டனர்.”

அழகியல் நாகரிக மனிதரோடு மட்டும் தொடர்புடைய தன்று. அது நாட்டார் வழக்காறுகளுடனும் வழிபாட்டு முறைச் சடங்குகளுடனும் தொடர்புடையது. நாட்டாரியல் சார் சமூக, பண்பாட்டு விடயங்களுடன் கடல்சார் வாழ்வைக் கூறும் 'முண்டஞ்சுறா' கவிதை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் என்றும் தமயந்தியின் வாழ்வைத் தனித்துத் துலங்கச் செய்யும்.

“...தாய்வழிக் கடலின் பொருட்டும்
தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்குகள்
எப்போதும் போலத்தானே
பொய்த்துப் போனவையாகின.

அதுபோலத்தானே

ஆருடக்காரரும் கள்ள ஞானிகளும்
தங்கள் தங்கள் மவுனங்களுக்குள்
மறைபொருளாகிக் கொண்டனர்.”

கருத்தை வாசகன் மனத்தினில் தொற்றச் செய்வதற்கும் வாழ்க்கை மூலம் அறிந்த அறிதலை எதிர்காலச்சந்ததியினரிடம் அளிக்கை செய்வதற்கும் தமயந்தியினால் கையாளப்பட்ட ‘தீர்க்கதரிசிகள்’, ‘ஆருடக்காரர்’, ‘கள்ளஞானிகள்’ முதலான தொன்மங்கள் உதவி நிற்கின்றன.

மனித குலத்தின் மூளையில் பதிந்துள்ள பண்பாட்டு கருவூலங்களின் சாரமாக விளங்கும் இறை தொன்மங்கள் கவிதையின் கருப்பொருளை உட்பொதிந்துரைக்க உதவுகின்றன. கிறிஸ்தவ மதத்தின் மூலவடிவமாகக் கொள்ளப்படும் கிறிஸ்து; தமயந்தி கவிதைகளில் நுட்பமாகக் கையாளப்படுகிறார். கடவுளின் மரணத்தின் ஊடாக மதிப்புகளை மதிப்பிறக்கம் செய்தவர் நீட்சே. கடவுளின் முன்னோக்கு நிலையின் நிராகரிப்பை உண்மை, தர்க்கம் ஒழுக்கம், ஒழுங்குவிதிகளின் முரணிலைக்கூடாகப் பேசும் கவிதையே ‘மீட்பர்களும் மேய்ப்பர்களும்’. சட்டைப்பைக்குள் ஆணிகளோடு வந்த கிறிஸ்து பசித்த மக்களுக்கு அப்பங்களுக்குப் பதிலாக காலாதி காலமாகத் தன்மேல் அறையப்பட்ட ஆணிகளைக் கொடுத்தார். துன்பத்தால் துவண்டிருந்த மக்கள் ஆலய முன்றலில் சிலுவையில் ஆண்டவரை மல்லாக்கக் கிடத்தி ஆணிகளை அறைந்து தீர்த்தனர். பாவினை மீட்க வந்த தேவன் இரண்டு வலைக்கள்ளர்களோடு சேர்த்து பாவினளால் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கதையை இக் கவிதை எடுத்துரைக்கிறது.

கிறிஸ்தவர்களிடம் ‘ஒப்புக்கொடுத்தல்’ என்ற நம்பிக்கை கலாதிகாலமாய்க் காணப்படுகிறது. “உன் வழியைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து, அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு, அவரே காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுவார்” (சங்கீதம் 37:5) கூறுகிறது. இதனை ‘இறுதியாகப் பேசவிடுங்கள்’ கவிதையில் தமயந்தி உள்ளுணர்வின் தடத்தில் வெளிப்படுத்திச் செல்கிறார்.

“காயங்களின் பாவச் சிலுவைகளை
உங்கள் வம்சபரியந்தம் சுமக்காதிருக்கும்படியாக
வேண்டிக் கொள்ளவேணும்
அவளோடு என்னைப் பேசவிடுங்கள்.
உங்கள்,
உங்களது சந்ததிக்காக.”

வேதகாமத்தில் உரைக்கப்பட்ட ‘ஒப்புக்கொடுத்தல்’ ஆண்டவருக்காகவின்றி கடலுக்கான ஒப்புவித்தலாக வெளிப்படுகிறது. கடலைச் சூரையாடிவர்கள் ஏழெழுவும் உலகுக்கும் பாவப்பொட்டலிகளைச் சுமக்க வேண்டியவர்கள் என்பதை இக்கவிதை உவமை அணிக்கூடாக விளக்கிச் செல்கிறது.

“ஆடறுத்து பங்கு போட்டாற்போல்
அவளை
கூறுபோட்ட உங்கள் ஏழெழு தலைமுறைக்கும்
சேர்த்து வைத்த பாவப்பொட்டலிகள்
அழுகியொழுகி எழுந்து
சன்னதம் ஆடுவதற்கு முன்
இறுதியாகப் பேசவிடுங்கள்.”

கொடுமை கண்டு பொங்கும் அறச்சீற்றத்தின் குரலாய் ஒலிக்கும் தமயந்தியின் கவிதைகள் நாட்டார் பாடல்களின் வழியும் தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொள்கிறது. தமயந்தியின் மனத்தில் தொல்பழமை, உணர்வின் சாரமாய் உறைந்திருக்கிறது. தமயந்தி கவிதைகள் பண்பாட்டை மீளுருவாக்கம் செய்வதுடன் ஆழமான சுயகண்டடை தலுக்கான பயணமாகவும் அமைகின்றன. தமயந்தி இயல்பிலேயே கூத்துக்காரனாகவும் கலைஞனாகவும் இருப்பதால் இவருடைய கவிதைகள் வாய்மொழிப் பாடல்களின் சாரமாகவும் விளங்குகின்றன.

“மூச்சு முழுவதும் கொட்டிக்கிடந்த என்
முத்துப்பரல் எட்டிப் போனதெங்கே
அள்ளிக் கட்டிமடி ஏந்தி வைத்த என்
தங்கக்கட்டி தள்ளிப் போனதெங்கே
பட்டு விரித்த என் நெஞ்சக் கூட்டினில்
பொத்தி வைத்த பட்டுக் குஞ்சு எங்கே
ஆழிப்பொன் முத்துக்கள் அள்ளி நிறைத்த என்
கொலுசுமணி சிந்திப் போனதெங்கே”

கவிதையிலே இயல்பாகக் கையாளப்படும் ஓசை ஒருங்கும் சப்த நயமும் மக்களிடையே புளங்கும் சொல்வடைகளும் இவருடைய கவிதைகளைப் புடம்போடுகின்றன. சமூகச்சூழல் உறவுகளின் ஒன்றிணைவால் பிறக்கும் இக் கவிதைகளில் வாழ்வியற்புலம் புலப்படுகிறது.

யுத்தத்தினால் தன் நாட்டை விட்டு நீங்கித் துருவப் பகுதியில் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவனின் நினைவடுக்கில் இருந்து எழும் கவிதையே ‘எனது கிராமம்’. போரினால் அழிந்து சிதைந்த கிராமத்தின் கதையை கவிவழி எழுதிச் செல்கிறது.

“கனவில் எனது கிராமம்
கால்மாட்டில் வந்த குந்தியிருந்தது.
ரேகைகள் போலோடிய அதன் வீதிகள்
அழிந்து கிடந்தன.
பசுந்தரையான அதன் ஆடை
காய்ந்து, தூசு படிந்து
கசங்கிக் கிடந்தது...”

அதன் மடியிலிருந்த குடிசைகள்
செத்து, சிதைந்து சிந்திக் கிடந்தன.

கடலும் போனது துரையே - எந்தன்
காட்டு மதியும் போனது
கூட்டமாய் பறவைகள் துரையே - எங்கே
போனதோ அறியேன் பாவி.”

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு இக்கவிதை மொழி தல் புதிது. நிகழ்வின் பருண்மையை விளக்க தமயந்தி இக்கவிதையில் மொழிவழி உத்தியைப் புறக்கட்டுமானத்தில் பிரயோகிக்கிறார். நவீன சொல்லிணைவுகளால் யுத்தவடுக்களை இக்கவிதையின் ஆரம்பத்திலும் ஈற்றிலும் காட்சிப்படுத்தும் தமயந்தி கவிதையின் மையத்தில் தான் இழந்ததை கிழவி வாயிலாக வெளிப்படுத்த முனையும் போது ஒப்பாரிப் பாடலில் கையாளப்படும் சொற்கட்டுமானத்தையும் சப்த ஒருங்கையும் கையாள்கிறார். தமயந்தி

தியின் கவிதையில் சூழற்புலம் காட்சிப்படிமங்களாய் விரியும் தன்மை கொண்டவை. புறவுலகின் பௌதீகத் தோற்றப்பாடுகளை தமயந்தியின் கவிதைகள் சுட்டிச் செல்கின்றன.

“விடத்தலும் வீளியும் வீச்சுளாத்தியும்
இசங்கும் ஈச்சையும் இராவணன் மீசையும்
பாட்டன் ஊன்றி வைத்த பருத்த பூவரசில்
படர்ந்த குருவிச்சையும்
கண்டலும் கண்ணாவும் கருமுருக்கும்
பன்னையும் துவரையும்
காரையும் கோரையும் கொன்றையும் என
காற்றை வடிகட்டியனுப்பும்தான்
கரையோர மாலுமிகள்.”

சூழல் சார்ந்த அழகியல் உணர்வுகளுக்கூடாக விரியும் இக்கவிதையின் பொருண்மை சுயேச்சையான விபரிக்களுடன் கூடிய அர்த்தப்பாடுகளுக்குள் கட்டுண்டது.

கொடிய யுத்தம் பலரை நாட்டை விட்டுப் புலம் பெயரச் செய்தது. மாற்று இயக்கத்தைச் சேர்ந்த தமக்குத் தீங்கில்லாத ஒரு சிலரை அச்சுறுத்தி நாடு கடத்தியது. உறவைத் துறந்து தாய்நாட்டைப் பிரிந்து செல்லுதல் என்பது வாழ்வின் துயரம். இதன் வெளிப்பாடே ‘மவுனத் தோடவள் காத்திருத்தல்’. நுட்பமான உவமைகளும் கச்சிதமான உருவங்களும் கவிதைக்கு கலாரீதியான பொலிவைத் தருகின்றன. நேர்த்தியான சொற்கட்டுமானத்தில் எழும் இக்கவிதை பிரிவின் வலியையும் உணர்வின் எதிர் பார்ப்பையும் ஆழ்மனவோட்டத்தில் எழுதிச் செல்கிறது.

“தணுவில் முனங்கின் வீச்சுளாத்தி மரங்கள்
முகையவிழ்த்த வாசனையை
செக்கல் சோளகம்
கரைநீளம் தூவிக் கொண்டிருந்தது.
அந்த மெல்லிய மாலையில் தான்
தோணியேற்றப்பட்டேன்.”

தலைகள் கொய்தெறியப்பட்டட

தணுவில் தென்னைகளை
தளநார் இல்லாமல் ஏறிக் கொண்டிருந்தது
முகமுடைந்த நிலவு.

முனங்கை விட்டு தோணி அகலுவதை
நிலவு முகிற்புதருக்குள் மறைந்திருந்து
எட்டியெட்டிப் பார்த்ததை நான் கண்டேன்.
அவளும்தான்.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

புதிய தர்க்க உருவாக்கமும் பல்பரிணாமத்தன்மையுடைய, அர்த்த உற்பத்தியுடன் தொடர்புடைய மொழி கவிதைகளின் விரிந்த எல்லைகளைச் சாத்தியமாக்கின்றது. நேர்தன்மையற்று எதிர்த்தர்க்க இணைவால் உருவாகும் தமயந்தியின் கவிதைகள் சில இருண்மைத்தன்மை கொண்டதாகவும் இயங்குகின்றன. பிரச்சினைகள் கூர்மையடைந்த நிலையில் அதனைச் சூட்சுமமாய் விளக்க ஆழ்குறியீடுகளும் அதீத படிமங்களும் தேவையாகின்றன. தமயந்தியின் ‘பூச்சிக்கு பயந்த கவிஞன்’ படைப்பனுபூதி நிலையில் இருந்து எழும் கவிதையாகும். மனஉணர்வுகளின் தர்க்க போதத்தில் கவிஞர்களின் படைப்பாற்றலை கேள்விக்குட்படுத்தும் இக்கவிதை பௌதீகத் தளத்துக்குள் நின்று கவிதை பாடும் கவிஞர்களின் கவிதைகளை விமர்சிக்கிறது. அனுபூதி நிலையில் நின்று கவிதையின் அகக் கட்டுமானத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் வாசகனாலேயே இக்கவிதையின் இயங்கியலை தர்க்க அறிவுக்குட்பட்டு மதிப்பிடமுடியும்.

கடந்தகாலத்தை எழுதும் காலச்சிற்பியாகவும் அனுபவப் பட்டறிவில் இருந்து நிகழ்காலத்தை விமர்சிக்கும் புரட்சியாளனாகவும் பயனுள்ள உலகை எதிர்காலத்துக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற மனிதநேயப் பண்பாளனாகவும் தமயந்தி பயணிக்கிறார். புனைவுத்தர்க்க வழி இயங்கும் தமயந்தியின் கவிதைகள் நிகழ்வின் விபரிப்பாகவும் காலரீதியான வாழ்வனுபவத்தின் சாரங்களாகவும் மனஅவசத்தின் பிரதிமைகளாகவும் விளங்குகின்றன. தன்னுணர்வின் அனுபவ நீட்சியில் இருந்து எழும் இக்கவிதைகள் அலை கடல் என வானத்தில் சிறகடித்துப் பறக்கின்றன. ●

வரவு

நூல்:
உறித்து
(சிறுகதைக் தொகுப்பு)

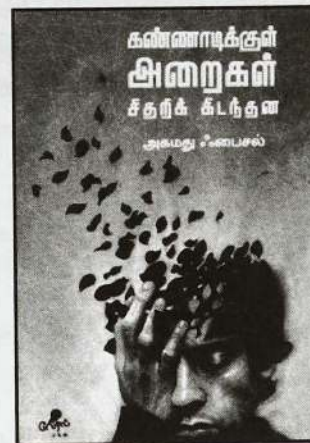
ஆசிரியர்:
இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

பதிப்பு:
ஓகஸ்ட் 2023

வெளியீடு:
தயாதி

விலை:
580.00

வரவு

நூல்:
கண்ணாடிக்குள் அறைகள்
சிதறிக் கிடந்தன

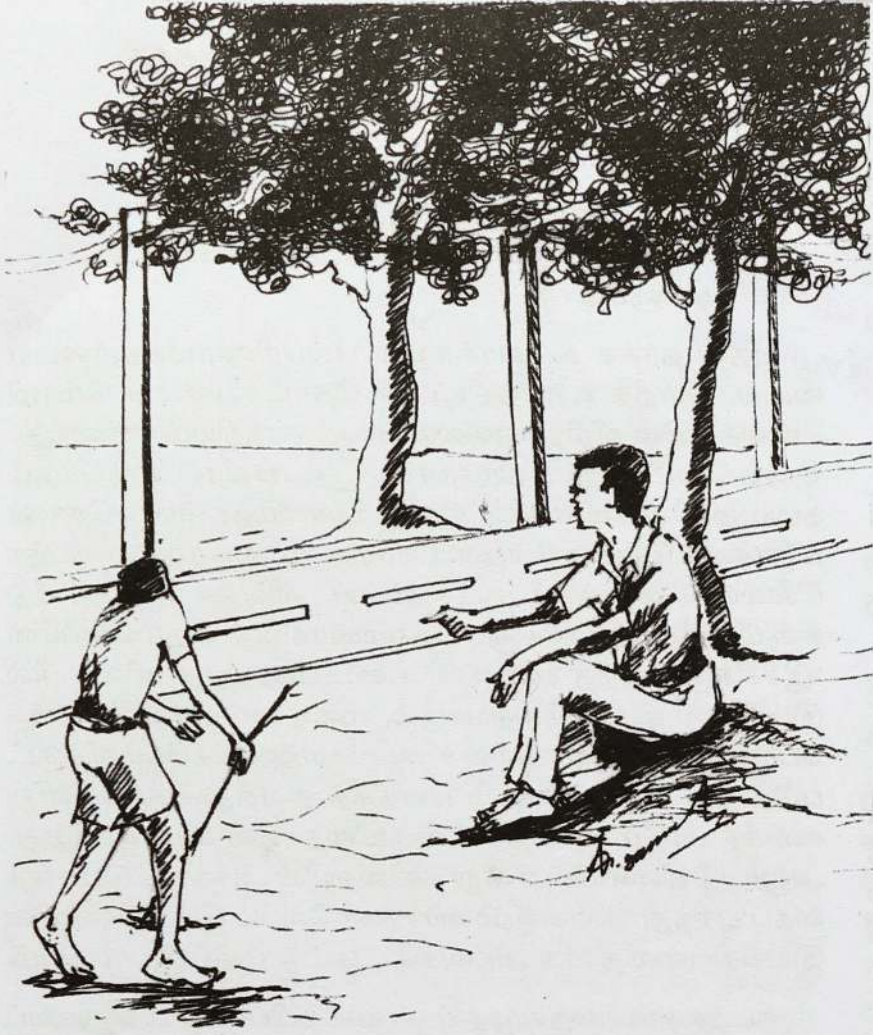
ஆசிரியர்:
அகமதுஃபைசல்

பதிப்பு:
ஏப்பிரல் 2023

வெளியீடு:
வேரல் புகள்,
சென்னை, இந்தியா

விலை:
140.00 (இந்திய ரூபா)

காயாடு காதுகம்

ந. மயூரரூபன்

பகலில் இருள் ஊறத் தொடங்கியிருந்த பொழுது அது. நான் மணலில் அமர்ந்திருக்கிறேன். எனது மகன் அந்த மணலில் தன்னியல்பில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். எனது மனமும் சற்று இருட்டடித்திருந்தது. கண்கள் எங்கோ தொலைவைப் பார்க்கவே முனைந்து கொண்டிருந்தன. ஆயினும் 'யாமிருக்கப் பயமேன்' என்கிற அந்த ஒளிவிளக்கு எனது பார்வையைத் துண்டாடிக் கொண்டிருந்தது. சற்றுத் தலையைத் தாழ்த்தியபோது முருகனுக்கு தீபாராதனை காட்டுவது மங்கலாகத் தெரிந்தது.

இருளும் ஒளியும் கண்களைத் திகைப்படையச் செய்திருந்தன. ஒளியை விட இருள் வேகமானதுதான் என மனதுக்குள் எண்ணிக் கொண்டேன். இருள் இப்பொழுது முற்று முழுதாகப் பகலை மூடிப் பரவத் தொடங்கி விட்டிருந்தது. அருகில் இருந்த மரங்களுக்குள் ளும் நிழல்களுக்குள்ளும் இருள் ஒளிந்து நிலையெடுத்துப் பின் வெண்மணல் வெளிகளில் கசிந்து பரவப் பரவ, 'சட் சட்' என மின்விளக்குகள் கண்களைத் திறந்து கொண்டன. விழிகள் பூத்துக் கொண்டன. என்னால் இருளைப் பார்க்க முடிவது போல மின்விளக்குகளைப் பார்க்க முடியவில்லை.

“அப்பா இங்க ஏதோ ஊரூர மாதிரிக் கிடக்கு...” என்றபடி மகன் எனது கால்களைத் தட்டினான்.

“அது இருட்டா இருக்கும்” என்று தன்னிச்சையாக என்னிடமிருந்து வார்த்தைகள் வெளிக்கிட்டன.

“அப்பா... ஆ” என்ற படி எனது தோள்களைப்பற்றி உலுக்கினான்.

இருட்குவியலிலிருந்து பார்வையை விலக்கிய நான், அவன் கட்டி முடித்திருந்த மண் கோட்டையைப் பார்த்தேன். அதன்மீது ஒரு பூச்சி ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதை அவன் சிறுகுச்சியால் தட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

“எறும்பு மாதிரிக் கொஞ்சம் பெரிசா கிடக்குதப்பா... ஆனா... எறும்பில்லை என்ன...” என்றான்.

“ஓமடா... இது புதுசாக் கிடக்கு... எனக்குத் தெரியேல்லை” என்றபடி அந்தப் பூச்சியை உற்றுப் பார்த்தேன்.

இருளில் தோய்ந்து பின் காய்ந்தது போலிருந்த அந்தப் பூச்சி தனது எட்டுக்கால்களையும் அகலப் பரப்பி மணலை பற்றிக் கொண்டிருந்தது.

“தட்டத்தட்ட அசையாதாம்” என்று சலித்துக்கொண்டான்.

நான் நெஞ்சை எனது கைகளால் தடவி விட்டுக் கொண்டேன். இந்தப் பூச்சியைத் தட்ட வழி இல்லை. ஏதேனும் தடியெடுத்து கிண்டியெறிஞ்சா மனம் கிழிஞ்சுபோடும். ஆனால் அந்த பூச்சியை மணலில் இருந்து கிட்டிப்புல் மாதிரிக் கிண்டி எறிஞ்சு போடலாம்.

மீண்டும் நெஞ்சை தடவி விட்டுக் கொண்டபடி அவனிடம் இருந்த சிறுகுச்சியை வாங்கிக் கிட்டியால் கிண்டு வதுபோல அந்தப் பூச்சியைக் கிண்டிவிட்டேன். அது மீண்டும் அந்த இருளுக்குள் போய் விழுந்து போனது. ஆழ்மாய்ப் போனதோ தெரியவில்லை.

“அப்பா அது திரும்ப வருமோ?”

“என்னண்டு தெரியேல்லை... அது விரும்பிச்சுதெண்டா வரும்... இல்லாட்டி அப்படியே படுத்திருக்கும்”

“வாற நேரம் வரட்டும்” என்றபடி அவன் தனது விளையாட்டில் கண்ணும் கருத்துமானான். நான் எறிந்த அந்தத் துளியிருட்டைப் பார்த்தேன். சமுத்திரத்தில் துளியைத் தேடுவது எவ்வளவு அபத்தமானது. ஆயினும் எறிந்த புள்ளி விழிகளில் மினுங்கிக் கொண்டே இருக்க,

“அப்பனே முருகா” என்கிற வார்த்தைகளில் சாய்ந்த வாறு அமரும் ஒருவரின் குரலில் முதுமை தழும்பி நின்றது.

நான் மகனின் தலையை வருடியவாறு பிள்ளையாருக்கு முன்பாக இருக்கும் மண்டபத்தைப் பார்த்தேன். மண்டபம், ஒளியை இருள் நனைக்க முயலும் ‘டிம்’ வெளிச்சத்தில் கிறங்கிப் படுத்திருந்தது. மண்டபத்தின் வறுமையை முதுமை நிறைத்திருந்தது. கைவிடப்பட்ட ஒளி ஊர்ந்த தூர்ந்து அந்த மண்டபத்தில் ஏற முயற்சிப்பது போல, சிறு நிழல்கள் மெதுவாக அசைந்து கொண்டிருந்தன. ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடந்த ஒளித்துண்டுகளைக் கைப்பிடிக்க குழந்தைகள் அந்தரிப்பது போல ஓடிவிளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஆயினும் தனக்கு அப்படியெந்த அந்தரமும் இல்லையென இருள் வெளிப்படுத்த முனைந்து கொண்டிருந்தது. ஒளி இருளுக்குள் விழுவதைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்.

நான் படுக்கையில் படுத்திருக்கிறேன். அருகிலே மனை வியும் குழந்தைகளும் நன்றாக தூங்குகிறார்கள். கண்களை நித்திரை அழுத்தி மூடுமெனக் காத்திருந்தபோதும் ஏமாற்றமே பெருமூச்சாய்க் கிளம்பி வெளியேறியது. மீண்டும் எப்போது படுத்தேன் எனத் தெரியவில்லை. கண்களைப் பாரம் அழுத்துவது போல உணர் முடிந்தது. இமைகளைத் திறக்க முயற்சித்தேன்.

முடியவில்லை.

இமைகளின் மேல் இரண்டு பெரிய துண்டுகளாய் இருட்டு அமர்ந்து அழுத்துவது போன்ற எண்ணம் தோன்றி மறைந்தது. அந்த எண்ணம் தோன்றியதிலிருந்து வெளியில் காத்திருந்த அந்த இருட்டின் வாசனை என் நாசிகளின் முனைகளில் சுழன்றாடிக்கொண்டிருந்தது. இமைகளில் குந்தியிருந்த இருளின் துண்டுகள் மெதுமெதுவாய் உருகத்தொடங்கி, உருகிய இருட்டின் அந்த நீர்மை இமைப் பிளவுகளுக்குள்ளால் விழிகளில் நிறையத் தொடங்கின.

அந்த இருதுண்டுகள் விரைவாக உருகி விட்டனவோ?

இப்போது விழிப்பள்ளத்தில் உருகிய இருட்டு குழைந்து நிரம்பியிருக்க, விழிகளிரண்டும் மிகக் குளிர்மையாய்த் தம்மை உணர்ந்து கொண்டன.

எனது விழிகள் இப்போது திறந்து கொண்டன. தன்னிச்சையாக எனது நெஞ்சைத் தடவ எழுந்த கை, மனைவி அருகே உறங்கிக் கொண்டிருந்த சுவடுகளைத் துளாவிக் காணப் பதற்றத்துடன் முனைந்தது. ஆயினும் கை, என் மனதின் அந்தப் பதற்றத்தைக் கண்டடையவில்லை. அந்த இருளின் வாசம் சுவறத் தொடங்கியதில் இருந்து வேறொன்றையும் பிரித்தறியும் தந்திரத்தை மூளை எங்கோ தொலைத் திருந்தது. ஏதோவொரு பள்ளத்தில் மனைவியினதும் பிள்ளைகளினதும் இந்தப் படுக்கையினதும் வாசம் விழுந்து கொண்டிருக்கிறதா?

பிடிப்பதற்காக எழுந்து கொண்டேன்.

ஒரு வேகமும் இயல்பற்ற நர்த்தனமும் பிணைந்து கொண்டு என்னை முன் தள்ளின. நர்த்தனம் கொடுத்த லாவகத்தில் நான் விழவில்லை. சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன்.

இருள்

இருள்

இருள்

எங்கும் இருள். ஒரு நீண்ட பாதை மிக நேர்த்தியாக முன்னோக்கி விரிந்திருந்தது.

“தார் ரோட் போலத்தான்... இல்லை தார் ரோட் டேதான். ஏனெனில் ஆர். டி. எ. யாலை போடுற அந்த வெள்ளைக் கோடுகள். ஓம்... ரெண்டு கரையிலையும் அந்த நேர்த்தியான... அளந்து கீறனமாதிரி நேர்கோடுகளும்... நடுவில் தொடர்ந்துப் புள்ளிப் புள்ளியா... இணைக்கும் ஆவலைத் தூண்டக்கூடிய அந்தக் கோடும் தெரிகின்றன. மங்கலாக இல்லை... நன்றாக மழையில் குளித்தது போல அப்படியே தெரிகின்றன.”

என்னிடம் எந்தத் தயக்கமும் இல்லை. முன்னோக்கி நடக்கத்தொடங்கும்போது காதுகளை கூர்மையாக்கி உன்னிப்பாகக் கவனிக்க முயன்றேன்.

வாகனங்கள் இரைகிற சத்தம்

காற்று உரசுகிற சத்தம்

மிருகங்கள், வண்டுகள், தவளைகள் இரவில் பிளாத்து கிற சத்தங்கள்

ஓ... ஒன்றுமே கேட்கவில்லை.

அமைதி.

இதை அமைதியென்று எப்படிச் சொல்வது? ஓசை ஏது மிருந்தால்தானே அமைதியை அடையாளம் காண முடியும். அங்கு அந்தச் சத்தங்கள் இருந்ததற்கான அல்லது இருந்துவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றதற்கான எந்தவித எச்ச சொச்சங்களையும் காணவே முடியவில்லை. ஆயினும் நான் அதில் என்னைக் கரைத்துக் கொள்ளவில்லை.

அங்கு எந்த நடமும் இல்லை.

எந்த ஆட்டமும் இல்லை.

சூனியம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. நான் அங்கு இருக்கிறேன். என்னைச் சுற்றி இருள் பிணைந்து கொண்டிருக்கிறது.

காற்று உரசுகிற சத்தம் ஏனெனக்குக் கேட்கவில்லை?

ஒரு மரங் கூட இல்லை. புற்களும் இல்லை. உயிரினங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகப் புறக்கணித்து விட்டனவா இந்தப் பாதையை?

◆ காற்றற்ற வெளி அதிருமா?

அதிர்கிறது. ஆம் இங்கே மெதுவாக
அதிர்கிறது. மெல்லிய அதிர்வுகளை
இருளின் நுணிகள் பற்றிப் பிடித்துக்
கொள்கின்றன. இருளால் பற்றப்பட்ட
அதிர்வுகள் விடுதலைக்காய் அலைந்தன.

வால் குறைந்த பட்டமொன்று
கடுங்காற்றினால் அலைப்புண்டு
அங்குமிங்குமாய் நீண்ட வெளி பிடித்து
ஆடுவதுபோல் அவை ஆடின.

இப்போது நான் பிடித்த கைகளை
விட்டுவிட்டேன். ◆

எனக்குப் புரியவில்லை ...

இருளைப் புணர்ந்து கொண்டிருந்த அந்த வீதியைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன். ஆர். டி. எ. யின் விதிக்கமைய அந்த வெள்ளைக் கோடுகள் நெடுத்திருக்கின்றன. அப்படியாயின் வாகனத்தரிப்பிடமும் இருக்க வேண்டும். இதில் வருகின்ற வாகனத்தில் என்னால் ஏறிச் செல்ல முடியுமா? அந்த வாகனம் எங்கு செல்லும் என்பதுகூட எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அல்லது ஏதாவது விதிமுறை விளக்க பலகைகளாவது இருக்க வேண்டும். ஒன்றையுமே காணவில்லை. மஞ்சட் கோடுகளோ எங்குமே தட்டுப்படவில்லை.

அது தரிப்பிடமற்ற ஓர் நெடும்பாதை.

ஓரேயொரு பாதசாரி மட்டும்.

வாகனங்கள் வந்து நின்று ஏத்திச் செல்கின்ற எந்த சிஸ்டரமும் அங்கு புலப்படவில்லை. நடைபாதைக்கு தார் ஊற்றி கலரடித்த முட்டாள் யாரெனத் தெரியவில்லை.

வீதியின் இரு மருங்கும் தடுப்பைத் தொங்கவிட்டது போல் இருள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தொங்கிக் கொண்டிருந்ததா? தூங்கிக் கொண்டிருந்ததா?

அல்லது அது மாதிரி நடித்துக் கொண்டிருந்ததா?

தெரியவில்லை. உற்றுப் பார்க்கிறேன். சுவரா அது? இருட்டை தடவிப் பார்த்தேன். சுவர் போன்று தட்டையாகக் கடினமாகத் தட்டுப்படவில்லை. திரண்டு குழைந்த புகைப்படலத்துக்குள் கைகள் நுழைந்து போவதுபோல் இருந்தது. ஆயினும் ஒன்றும் புலனாகவில்லை.

இதென்ன விளையாட்டு?

அதுவும் புலனாகவில்லை.

ஏதோவொரு மயக்கம் என் மீதேறி மிதித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் நடக்கிறேன். நர்த்தனம் ஒளியற்ற இசையில் பிணைந்து எதையோ நடத்துகிறது.

இது ஒரு கூத்து.

இருட்டின் கூத்து.

நான் பார்க்காத கூத்து... நீ பார்க்காத கூத்து...

கூத்து கூத்து கூத்து எனச் சொல்லும் லயம் ஒளியைத் துறந்து பரபரத்தது.

துறந்தா? இருக்கலாம்.

அது ஒளியைக் கண்டடைவதற்குமுன் இருந்த லயமாய் இருந்தால்...

இருந்தால் என்ன?

அல்லது ஒளியை கண்டு சலித்துத் துறந்தபின் அமைதிக்கண்ட லயமாய் இருந்தால்...

இருந்தால் என்ன?

எதுவாயிருந்தாலும் என்ன? இந்த நர்த்தனத்தில் இருள்; தானே எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் முக்கியம்.

இருளின் நெருப்பு இருள்தான்.

அது இருட் சுவாலைகளால் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் இருட்படுதாக்களைப் பற்றி 'சட் சட்' என முளாசி எரிகிறது.

ஒளி காணாத நெருப்பு இது. இருளாய் எரிய இருட் கொழுந்துகள் எங்கும் சிதறி விழுந்து, கருங்கொழுந்துகள் எரிந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

'சட் சட்' என மனதுதான் துடித்தது.

ஒளியற்ற நெருப்பும் ஒளியற்ற நெருப்பும் வர்ணங்களை அறிந்திருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. கருமையின் அடர்த்தியையும் திரட்சியையும் மட்டுமே அது கண்டடைந்திருந்தது. தொடர்ந்து அந்த இருட் படுதாக்களை அழைந்த படியே நகர்ந்து கொண்டிருந்தேன்.

நகர்ந்து கொண்டிருந்தேனா? இருக்கலாம்.

அல்லது இருப்படுதாக்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன எனச் சொல்வது பொருத்தமா?

இது ஒரு பிரமை. என் சித்தத்தின் பிரமை.

அந்த இருப்படுதாக்கள் ஒன்றையொன்று உரசாமல் எவ்வளவு லாவகமாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. உரசினால் தான் என்ன?

உரசி உரசித் தீப்பிடிக்கும்.

அதனாலென்ன தீயின் நிறமும் இருட்டுத்தானே.

அளைந்த கைகளுக்குள் ஏதோ தட்டுப்பட்டது. மிக மெல்லிதாய் நீளமானதாய் இடைக்கிடை சிறகுகள் இருப்பது போல். இடைக்கிடை என்றால் மூன்று நான்கு இஞ்சிக்கொருக்கால் இரட்டைச் சிறகு.

அதென்னது?

மெதுவாக ஒரு சலனம் விழுகிறது.

சலனமென்றால்... அது ஒரு சத்தம்.... மிக மெதுவாய்... மிக மெதுவாய்...

ஒரு சத்தமல்ல ...

இரண்டு... மூன்று... நான்கு சத்தங்கள்.

இல்லையில்லை ஒரு கொத்துச் சத்தமது... ஒரு குவியற் சத்தம்...

மெது மெதுவாய்த் தூரத்திலிருந்து ஓடிவந்து, அப்படி ஓடிவருகிறபோது சத்தம் சடசடவென்று கூடிக்கொண்டு வந்து உச்சியில் அறைந்ததுபோல் என்னைக் கடந்து போனது. என்னைக் கடந்ததும் சத்தம் மெதுவாய்க் குறைந்தும் போனது.

என்னது?

இப்போதும் ஒரு சத்தம்

இந்தச் சத்தம்... லயமோடு கூடிய சத்தம்.

உடுக்கா அது?

காற்றற்ற வெளி அதிருமா?

அதிர்கிறது... ஆம் இங்கே மெதுவாக அதிர்கிறது. மெல்லிய அதிர்வுகளை இருளின் நுனிகள் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. இருளால் பற்றப்பட்ட அதிர்வுகள் விடுதலைக்காய் அலைந்தன.

வால் குறைந்த பட்டமொன்று கடுங்காற்றினால் அலைப்புண்டு அங்குமிங்குமாய் நீண்ட வெளி பிடித்து ஆடுவதுபோல் அவை ஆடின.

இப்போது நான் பிடித்த கைகளை விட்டுவிட்டேன்.

ஆனால் கைகளில் மீண்டுமது தட்டுப்பட்டது. அது தொங்கியபடி ஆடிக்கொண்டிருக்கும் இருளால் பின்னப்பட்ட தோரணமொன்று.

அது ஒன்றல்ல...

இரண்டல்ல...

ஓராயிரம் இருட்தோரணங்கள் அங்கு தொங்கி ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

முன்னாகச் சென்றுகொண்டிருந்த நான் திரும்பிப் பின்னே பார்த்தேன். இருட் சுவரொன்று நெருக்கமாக நின்றிருந்தது. எனது காலைப் பின்னாக வைத்தபோது சுவரில் தட்டுப்படுவதுபோல கால்கள் தட்டிக் கொண்டன. பக்கச்சுவரான இருளில் அளைந்தது போன்று பின்னிருட்டையும் அளைவதற்காய் கைகளை வைத்தேன்.

இருட்சுவர்தான் அது.

நான் எத்தனை அடிகள் முன்னே வந்திருப்பேன். ஆனால் அவையொன்றையும் என்னால் காண முடியவில்லை. நான் முன்னே இரண்டடி வைத்துத் திரும்பிப் பார்த்தேன். இருட்சுவர் எனது முதுகுக்கு நெருக்கமாகவே நின்றிருந்தது.

ஓகோகோ அதிசயந்தான்.

“கள்ளரைப் போல் மயங்காதே மவுனத் தூன்று

கண்ணினையும் திறக்காதே கருதிப்பாரே

பாரேது? புனலேது? அனலுமேது?

பாங்கான காலேது? வெளியுலகும்

நாரேது? பூவேது? வாசமேது?

நல்ல புட்பந்தானேது? வாசனையேது?

ஊரேது? பேரேது? சினமுமேது?

ஓகோகோ அதிசயந்தான்.”

என்ன சொல்வேன்? இதுமட்டும் ஞாபகத்தில் இடறுப்படுகிறது.

என்ன சொன்னேன்? ஞாபகத்திலா?

இல்லையில்லை... சற்று உற்றுக் கேளுங்கள். மிக நடுங்கிய ஒற்றைக்குரலில் வேறெந்தப் பிடிமானமுமற்று அந்த வரிகள்... அதே வரிகள். பாடலாய்...

“ஓம் இதுவும் பாடல்தான்”

“இந்த இருளில் இதுதான் தனித்த பாடல்”

பாதை சிறுக்கச் சிறுக்க, நான் நடந்துகொண்டேயிருந்தேன். வேறு மார்க்கமில்லை. நான் நடக்க நடக்க, நான் நடந்துவந்த பாதை அழிந்து கொண்டே வருகிறது.

அதிசயந்தான். ஆயினும் நான் நடந்து கொண்டேயிருந்தேன். வியர்க்கவில்லை, விறுவிறுக்கவில்லை. கால்கள் ஏனோ தள்ளாடவில்லை நடந்துகொண்டிருந்தேன். நீரருந்தத் தேவையுமிருக்கவில்லை. ஓய்வுப் பரிகாரம் அவசியமாகப் படவுமில்லை.

‘தரியானொரு தறுகணாளன்’ என நான் போய்க் கொண்டிருந்தேன். முடிவில் எனக்காய்க் காத்திருப்பவர யாரெனத் தெரியவில்லை. நடந்து கொண்டேயிருந்தேன். பின்னே தொடர்ந்து இருட்சுவரும் வந்துகொண்டேயிருந்தது. இப்போது என் முன்பாகவும் இருட் சுவர் தெரிகிறது.

தரித்துவிட்டேன்.

நிச்சயம் அது சுவர்தான். கோட்பாட்டின் பிரகாரமும் அதுதான் சாத்தியம்.

இப்போது பத்துக்குப் பத்தடி இடத்தில் அடைபட்டு விட்டேன். நாலு மூலைகளையும் மட்டுக்கட்ட முடிந்தது. ஒவ்வொரு மூலையாகத் தடவிப் பார்க்கிறேன். நான்கு இருட்கம்பங்கள் தங்களை அடையாளங்காட்ட மறுத்து இரவு நெய்த சேலைச் சுற்றுக்குள் ஒளிந்திருந்தன.

மேலே வானத்தை மறைத்தும் அதே துணிதான் கட்டியிருப்பார்கள் போலும். இப்போது நான்கு பக்க இருட் படுதாக்களையும் தட்டிப் பார்க்கிறேன்.

அவையும் சுவர்கள்தான்.

ஆயினும் பதற்றம் என்னைத் தொற்றிக் கொள்ள வேயில்லை. நான்கு மூலையிலுமிருந்த துணிச் சுருணைகளின் இடுக்குகளால் பேரொளிச் சுவடுகள் என்னையடையப் போராடின. ஆர்ப்பாட்டமில்லாத போராட்டம்.

பளிச்சென அந்த ஒளி. விழிகள் பூத்துக்கொண்டன. இப்போது ஒளியை மட்டுமல்ல இருளையும் பார்க்கமுடிய வில்லை. இருட்டுக்குள் எறிந்த அந்த எட்டுக்கால் இருட் பூச்சி அந்தப் பிரவாகத்திலிருந்து என்மீது பாய்ந்தது. எட்டுக் கால்களையும் என் நெஞ்சுமீது ஆழமாக வைத் தமர்ந்தது. எந்தக் கிட்டியும் அப்போது என்னிடம் இல்லைக் கிண்டியெறிய. ஆயினும் மனம் கிழிந்தே போனது.

ஒளிக்குள் கரையும் இருட் துண்டுகளாய்த் சிதறுண்டு மயங்கிப்போனேன். இந்த மயக்கத்தை ஊடறுக்கும் மருந்து இங்கில்லை.

எங்குமில்லை.

மின்னிதழாகத் தாய் வீடு

www.thaiveedu.com

தாய் வீடு

ஒலிமிதழாகத் தாய் வீடு

Spotify <https://spoti.fi/3qcW3tn>
Anchor FM <https://anchor.fm/thaiveedu>
Google Podcasts: <https://bit.ly/2RWBZij>
Youtube: <https://www.youtube.com/c/Thaiveedu/videos>

info@thaiveedu.com

+1 416 857 6406

நாம் நமது முகக் கவசங்களோடு ...

பல்லிளிக்கும் ... பொய்யுரைக்கும் முகக் கவசங்களை நா மணிகிறோம் அது நமது கன்னத் தசையை மூடிக் கண்களில் நிழல் விழுத்துகிறது

கிழிந்து போய் இரத்தம் சொட்டும் இதயத்தோடு நாம் புன்னகைக்கிறோம் மனிதகுல வஞ்சகத்திடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நாம் பட்ட பெருங்கடனை நாம் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்

நம் கண்ணீர் பெருமூச்சு எல்லாவற்றையும் கணக்கில் வைத்துக் கொள்வதில் இந்த உலகம் ஏன் அதிபுத்திசாலித் தனமாய் நடக்க எந்தனிக்கிறது?

வேண்டாம்... கவசத்துடனேயே அவர்கள் நம்மைப் பார்க்கட்டும்

நாம் புன்னகைக்கிறோம் ஆனாலும், மேலான ஆண்டவரே நமது ஓலங்கள் உம்மை நோக்கியே எழுகின்றன நாம் பாடுகிறோம் ஆனாலும், நாம் கால் பதிக்கும் இந்த நிலம்

நீண்ட நெடுங்காலமாய்ப் பெருந்தாரத்துக்கு இழிவானதொன்றாகவே இருந்து வருகிறது எனினும் இந்த உலகம் எம்மை வேறுவிதமாகவே கனவு காணட்டும் நாமணிந்த முகக் கவசங்களோடு

ஆங்கில மூலம் : .....

தமிழில் : ந. சத்தியபாலன்

செம்பாத்தூர்

கூத்துருவ நாடகம்

ஈழத்தமிழர்களின் தேசியக் கலைவடிவமாக அமைகின்ற கூத்துக் கலையை அழியவிடாது பேணும் முயற்சிகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் மிக நீண்ட காலமாகவே ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. காலத்திற்குக் காலம் கூத்துவிழாக்களை ஒழுங்கு செய்து அதில் பல்வேறு பிரதேசக் கலைஞர்களின் வெவ்வேறு வகையிலான கூத்துக்களை மேடையேற்றி வந்துள்ளது. கருத்தமர்வுகளை நடத்தி கூத்துத் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளது. கூத்துக் கலையின் சொத்துக்களாக அமைகின்ற அண்ணாவிமார்கள் மற்றும் கலைஞர்களைக் கௌரவித்தும், கூத்து சார்ந்த போட்டிகளை பல்வேறு மட்டங்களில் நிகழ்த்தியும் கூத்தின் உயிர் வாழுகைக்குப் பங்காற்றியுள்ளது. பல்வேறுபட்ட கூத்துப் பிரதிகளை நூல் வடிவில் வெளிக் கொணர்ந்து அதன் எதிர்கால பேணுகைக்கு வழிகோலியுள்ளது. இவற்றிற்கெல்லாம் மகுடம் சூட்டுவதுபோல், கடந்த 2007 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் மரபு வழியாகப் பேணப்பட்டு வரும் தென்மோடி (கத்தோலிக்க) கூத்துமரபுப் பாடல்களுக்கான 153 மூல மெட்டுக்களை தொகுத்து இறுவட்டாகவும், நூல் வடிவிலும் வெளியிட்டமை அமைந்தது.

இவ்வாறாக கூத்தினை அதன் தனித்துவம் கெடாது பாதுகாக்கும் முயற்சிகளை முன்னெடுக்கும் அதேவேளை, இன்னொரு புறம் அது சார்ந்த புதிய பரீட்சார்த்த முயற்சிகளையும் திருமறைக் கலாமன்றம் மேற்கொண்டு வருகின்றது. இந்த வகையில் அமைந்தவையே திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரதி இயக்குநர் யோ. யோண்சன் ராஜ்குமாரின் எழுத்துருவில் உருவாகி, திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தயாரிப்பில் மேடையேற்றப்பட்ட 'கொல் ஈனுங் கொற்றம்', 'அற்றைத் திங்கள்' ஆகிய படைப்புக்கள். ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் காணப்படும் கூத்து வடிவங்களையும் உள்வாங்கி புதிய வடிவமாக, கூத்துருவ நாடகங்களாக தயாரிக்கப்பட்ட இந்த

அளிக்கைகள் மேடையேற்றப்பட்ட காலங்களில் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் மிகுந்த வரவேற்புக்களை பெற்றிருந்தமையுடன், உணர்வலைகளையும் தோற்றுவித்த படைப்புக்களாக அமைந்தவை. கலைப் படைப்புக்கள் காலத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாக அமைய வேண்டுமென்பதற்கொப்ப காலத்தின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்து பல்வேறு செய்திகளைச் சொல்லி நின்றவை. இதன் தொடர்ச்சியாக புதிதாக அரங்கிற்கு வந்துள்ளதே 'செம்பாத்தூர்' கூத்துருவ நாடகம்.

யாழ்ப்பாணம். பல்கலைக்கழக கிறிஸ்தவ நாகரிகத்துறை, பொது வெளி இறையியலுக்கான ஆசிய வலைப்பின்னலோடு இணைந்து இவ்வாண்டு பெப்ரவரி மாதம் 1ஆம், 2ஆம் திகதிகளில் நடத்திய 'சவால் மிக்க காலங்களில் சமயங்களின் பங்கு' என்னும் மையப்பொருளிலான இரண்டாவது சர்வதேச ஆய்வு மாநாட்டின் ஆரம்ப நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணம். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் இடம்பெற்றபோது, அதன் நிறைவு நிகழ்வாக திருமறைக் கலாமன்றத்தால் முதல் தடவையாக மேடையேற்றப்பட்ட இவ்வாற்றுகை, மீளவும் இரண்டாவது தடவையாக பெப்ரவரி மாதம் 11ஆம் திகதி மாலையில் இல. 238, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள திருமறைக் கலாமன்ற அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் 1679 இல் வன்னிப் பிரதேசத்தில் தென்னமரவடி பிராந்தியத்திற்கு தலைமை வகித்த மரிய செம்பாத்தாவின் வரலாற்று அடிப்படைகளில் இருந்து உருவாக்கப்பட்ட இப்படைப்பு இன்றைய காலத்தின் செய்திகளையும் தாங்கி நிற்கின்றது. இவ்வாற்றுகையை தொடர்ந்தும் மேடையேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

“ஜெயகாந்தன் நூல்கள் தெள்வானை பார்வையைத் தந்தன”

நேர்காணல்: எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்
நேர்கண்டவர்: அருண்மொழிவர்மன்

கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி

● ஈழத்தில் தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டம் வீச்சம் பெற்ற காலப்பகுதி பெண்விடுதலை, வர்க்க விடுதலை, தீண்டாமை ஒழிப்பு, சாதி ஒழிப்பு ஆகியன பற்றிய கருத்தியல்களும் போராட்டங்களும் பலம்பெற்று வந்த காலப்பகுதியாகும். இவை குறித்த பிரக்ஞை இந்தப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு எப்படி இருந்தது? இந்தப் போராட்டங்களை ஆதரித்தவர்களுக்கு எப்படி இருந்தது?

ஆம். உண்மையில் அது ஒரு அற்புதமான காலம் தான். இந்த வகையான அனைத்து விடயங்களும் பேசப்பட்ட, விவாதிக்கப்பட்ட காலம். 1983 இனக்கலவரம் முடிந்த பின்னான காலம் முழுவதும் அரசியல் விடயங்களிலேயே எனது கவனம் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. கலவரத்துக்குப் பின்னான அரசியற் சூழலில் எவ்வாறு செயற்படுவது என்பது தொடர்பாக நான் முதற் கேள்விக்கான பதிலில் குறிப்பிட்ட தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி என்ற அமைப்பின் தோழர்களுடன் இணைந்து பலவிடயங்களை விவாதித்திருந்தோம். அரசியல் ரீதியாக மாணவர்கள், இளைஞர்கள் பெண்கள், தொழிலாளர்கள், கூலி உழைப்பாளிகள் என்று மக்களின் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் மேலாக இனரீதி

யாகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் அடக்குமுறைகளுக்குள் இருந்து வெளியில் வருவதற்கான, விடுதலைக்கான சரியான மார்க்கம் எது என்பது பற்றிய விவாதங்களாக அவை இருந்தன. ஏற்கெனவே இயங்கிவந்த தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஆகிய அமைப்புக்கள் இந்திய அரசினால் வழங்கப்பட்ட ஆயுதப் பயிற்சிக்காக பல இளைஞர்களைத் திரட்டி அங்கு அனுப்பத் தொடங்கியிருந்தன. பல புதிய இயக்கங்கள் பயிற்சி எடுப்பதற்காகவே உருவாகிக் கொண்டும் இருந்தன. இவற்றுடன் TELO என்றொரு இயக்கமும், இடதுசாரியக் கருத்துநிலையை ஓரளவு கொண்டிருந்த EPRLF, EROS ஆகிய இயக்கங்களும் புதிதாக இணைந்திருந்தன. இதைத் தவிர வேறு பல இயக்கங்களும் அதே நோக்கங்களுக்காகத் தோன்றின. இந்தியாவில் இவற்றுக்காக பல முகவர்களும் இயங்கத் தொடங்கிவிட்டிருந்தனர். எமது அமைப்பு தமிழீழ தேசிய விடுதலை முன்னணி என்ற பெயருடன் இயங்குவதாக முடிவெடுத்ததும் அது தனது மக்கள் மத்தியிலான வேலைகளை நடத்துவதற்கான மாணவர் அமைப்பு, பெண்கள் அமைப்பு என்ற இரண்டு அமைப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டதும் பற்றிச் சொன்னேனல்லவா? அவர்

றினூடாக மக்கள் மத்தியிலான வேலைகளை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியதில் அதனிடம் பிரதானமான, மற்றைய அமைப்புகளிடமிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டிய, மூன்று முக்கியமான விடயங்கள் இருந்தன. ஒன்று இந்திய அரசின் இராணுவப்பயிற்சியை அது நிராகரித்தது, இரண்டாவது தமிழீழ உழைக்கும் மக்களது தலைமையிலான போராட்டமாக இந்த விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெறும் என்பதை அது தன் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது. மூன்றாவதாக மாக்கிய, லெனினிய மாசேதுங் சிந்தனைகளின் வழிகாட்டலில் அமைப்பு இயங்கும் என அது அறிவித்தது. ஏனைய அமைப்புக்களிடம் இத்தகைய தெளிவான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று சொல்ல முடியாது.

அனைத்து இயக்கங்களிடமும் எதிரிப்படையினருக்கு எதிரான ஆயுதமேந்திய தாக்குதலை நடத்துவது என்ற கருத்தே பிரதானமாக இருந்தது. ஆயினும் மேற்குறிப்பிட்ட முக்கியமான அனைத்து இயக்கங்களுக்கும் கூட மாணவர் அணி, பெண்கள் அணி என்பன உருவாகின. ஆயினும் சாதியம், தீண்டாமை, வர்க்க விடுதலை போன்ற விடயங்களை அவர்கள் பெரிய அளவில் கவனத்திலெடுக்கவில்லை. பொதுவாக அவர்களது நடவடிக்கைகளில் பிரதான அம்சமாக இருந்தது, இலங்கை அரசுக்கு எதிரான போராட்டம். அதுவும் படையினர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல் நடவடிக்கைகளிலேயே அவர்களது முழுக் கவனமும் குவிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. கூடவே மாற்றுக்கருத்துள்ளவர்கள், தமது கருத்துக்களுடன் உடன்படாதவர்கள் எல்லோரும் சமூகவிரோதிகள் என்ற மதிப்பீடே அவர்களிடம் இருந்தது. போராட்டத்துக்கு எதிரானவர்கள் என்ற பெயரில் அவர்களது கருத்துக்களுடன் உடன்படாதவர்கள் விசாரணைகளுக்கும் இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டனர் கொல்லப்பட்டனர். இயக்கங்களுக்கிடையே மோதல்கள் எழுந்தன. இயக்கப் படுகொலைகள் இயக்கங்களுக்கு இடையிலேயே மட்டுமல்ல இயக்கங்களுக்குள்ளேயும் நடக்கத் தொடங்கின. இந்திய இராணுவப் பயிற்சியும் அது வழங்கிய ஆயுதங்களும் இவ்வாறு அதிர்ச்சியூட்டும் விதத்தில் பாவிக்கப்படும் நிகழ்வுகள் நடக்கத் தொடங்கின. 1986 இல் ரெலோ இயக்கத்தின் மீதான புலிகளது தாக்குதலில் ரெலோ தலைவருட்பட பல போராளிகள் கொல்லப்பட்டார்கள். 1987 இல் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தாகும் வரை இந்தக் கொலைகள் நிற்கவில்லை. அதன் பின் ஓரளவுக்கு தற்காலிக அமைதி வந்ததாயினும் இத்தகைய, மற்றைய இயக்கங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் புலிகளால் 1990 வரை தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டன. உண்மையில் அவர்கள் ஆயுதமேந்திய போராட்டம் பற்றிப் பேசிய அனைத்து இயக்கங்களையும் இயங்குவதற்குத் தடை விதித்தார்கள். என்.எல்.எஃப்.ரி யின் தோழர்களும் அதன் தலைமைத் தோழராக இருந்து பின்னர் பி. எல். எஃப்.ரி யாக இயங்கிய விசுவானந்ததேவன் அவர்கள் உள்ளிட்ட தோழர்களுமாக மொத்தம் 18 தோழர்கள் புலிகளாலும், இராணுவச் சுற்றி வளைப்பில் இருவரும் ரெலோ இயக்கத்தினால் ஒருவருமாக மொத்தமாக 21 தோழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் பின்னணியில் புதிய ஜனநாயக மாணவர் அமைப்பினர் இணைந்து நடத்திய, 1986 இல் நடைபெற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர் விஜிதரன் கடத்

தலை எதிர்த்து நடந்த போராட்டத்தின் பின்னராக பெருமளவில் மாணவர்கள், பெண்களது போராட்டங்கள் நடப்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கவில்லை. மகளிர் அமைப்புக்களோ பெரிய அளவிலான சமூக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக சொல்லமுடியாது. அன்னையர் முன்னணியினரால் “எங்கள் பிள்ளைகளைத் தா” என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களைத் தவிர வேறெந்தப் போராட்டங்களும் நடப்பதற்கான சூழல் அங்கு நிலவவில்லை. இந்தியப் படையினரின் நிலைகொள்ளல் இருந்ததால் ஏற்பட்ட முக்கியமான மாற்றம் இலங்கை இராணுவம் குண்டுகள் போடுவதை நிறுத்தியிருந்தது என்பது மட்டுமே. இந்தப் பின்னணியிலே தான் உங்கள் கேள்விக்குப்பதிலளிக்க முடியும். நீங்கள் சொன்ன அனைத்து விடயங்கள் தொடர்பாகவும் மக்கள் மத்தியிலான பிரக்ஞை மிகவும் ஆரம்ப மட்டத்திலேயே இருந்தது. உண்மையில் இயக்கங்களுடாகப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளுக்கான அடிப்படைக் கருத்துருவாக்கம் போர்ச்சூழலில் உருவாகக் காரணமாக இருந்தது இயக்கங்கள் என்பதை விடவும் ‘பெண்கள் ஆய்வு வட்டமே’ முக்கியமான அடிப்படைக் கருத்துநிலையை அங்கு கொண்டுவருவதில் பெரும் பங்களித்தது என்று நினைக்கிறேன். இந்த அமைப்பினரால் வெளியிடப்பட்ட ‘பெண்ணிலைவாதம் பொருத்தமானதே’ என்ற நூல் எம்மிடையே விரிவான உரையாடலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

உண்மையில் மக்கள் மத்தியில் வளர்ச்சியடைந்து வந்த நீங்கள் கேட்ட சிந்தனைப்போக்குக்களை மேலும் வளரவிடவும், வளர்க்கவுமான சூழல் அதன் பின்னான நீண்ட காலத்துக்கு இருக்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். பெண்கள் ஆயுதமேந்தி ஆண்களுக்கு நிகராகப் படை நடத்தியது என்பது ஒரு முக்கியமான மாற்றம் என்ற போதும், அவ்வாறு பெண்களையும் சமமாக மதிக்கும் உள்பாங்கை தமிழ்ச் சமூகம் பெற்றுவிடவில்லை. பெறுவதற்காக அறிவூட்டப்படவுமில்லை. யுத்த முடிவுக்குப்பின்னான காலத்தில் அந்தப் பெண்போராளிகள் தமது இயல்பு வாழ்க்கைக்குத் திரும்புகையில் எமது சமுதாயம் எவ்வளவுதூரம் அலட்சிய மனோபாவத்துடன் இருந்தது என்பது நடைபெற்ற அரசியற் பாதையின் தவறை அடையாளம் காட்டும் முக்கிய குறிகாட்டியாகும் என்பதை மட்டுமே இப்போது சொல்லமுடிகிறது!

● “தேசிய விடுதலைக்கான போராட்டம் - அரசியற் போராட்டத்தின் நீட்சியாக - ஆயுதப் போராட்டத்தின் வடிவத்தையும் எடுக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோது அதனுடன் இணைந்து, பின்னர் ஆயுதப் போராட்டம் தேசியப் விடுதலைப் போராட்டத்தை வரலாற்றாக்கிவிடத் துணிந்தபோது நான் அதிலிருந்து விடுபட்டுப்போனேன்” என்று மூன்றாவது மனிதனுக்கு வழங்கிய நேர்காணலில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். உண்மையில் ஈழத்தில் தேசிய இனவிடுதலைக்கான போராட்டம் பற்றிய குறுகத் தறித்த கூற்று இது. ஓர் இடது சாரியாக ஈழப்போராட்டத்தில் அமைப்பு ரீதியாகப் பங்கேற்று பின்னர் அதிலிருந்து வெளி வந்தது வரையான அந்த நீண்டபயணத்தின் அடைவுகள் பற்றி சுருக்கமாகக் கூறமுடியுமா?

அது உண்மைதான். அன்றைய நிலையில் அதைவிட அதிகமாக அந்த நேர்காணலில் பேசமுடியவில்லை. மொத்தமாக போராட்டத்தின் அடைவு என்று சொல்ல அதிகமாக எதுவும் இல்லை என்பது துயரம் தருவது. ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்ற கட்சியின் அரசியலில் இருந்து விலகி, தேசம், தேச விடுதலை, மக்கள் போராட்டம், ஜனநாயகம், ஜனநாயக மத்தியத்துவம், ஆயுதப் போராட்டம், ஆயுதப் போராட்டத்தில் அரசியலை தலைமையில் வைத்தல், ஆயுதம் ஏந்துவதே அரசியல் கிடையாது, அது எதற்காக, எப்போது எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவசியமாகிறது என்பதுபோன்ற விடயங்கள் பேசப்பட்டது என்பது மிகவும் முக்கியமான விடயம். ஆனால் இந்திய, இலங்கை அரசுகளின் ஆளும் வர்க்கங்களது நோக்கங்களுக்காக நமது போராளிகளை அவலமாக உயிர்த்தியாகம் செய்யும் நிலைக்கு தள்ளிவிடும் விதத்தில் அந்தப் போராட்டம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. மாற்றுக் கருத்துக்கள், மாற்று இயக்கங்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை என்ற மிக எளிமையான வாய்பாட்டுடன் அவை இயங்க வைக்கப்பட்டதால் போராட்டம் அழிவை நோக்கிச் செல்வது ஒரு தவிர்க்கமுடியாத முடிவாக மாறியது. போராட்டத்தின் முக்கியமான பலம் ஒடுக்கப்படும் மக்களும், அவர்களுக்கு ஆதரவான ஜனநாயக சக்திகளும் என்பதை மறைத்து இடைவழி சமரசத்துக்கு இந்த அரசுகள் வலியுறுத்தியதன் பின்னாலுள்ள நோக்கங்களை எந்த விடுதலை இயக்கங்களும் கருத்தில் எடுக்கவில்லை அல்லது அவர்களும் அதுவே சரியென நம்பவைக்கப்பட்டார்கள்.

இந்தப் போராட்டப் பயணத்தின் தோல்விக்கான காரணம் பற்றிச் சொல்வதானால் அது மூன்று அடிப்படையான விடயங்களில் கவனம் செலுத்தவில்லை அல்லது, அவை அவசியமானவை என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம் என்பது தான் எனது கருத்தாக உள்ளது. அந்த மூன்று விடயங்களையும் இவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்:

முதலாவதும் முக்கியமானதும் என்னவென்றால், இந்தப் போராட்டத்தை இந்திய அரசு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சாதகமாக கையாளுமென, அன்றைய அரசியல்வாதிகளாலும் ஊடகங்களாலும் இயக்கங்களாலும் தமிழ்பேசும் மக்கள் நம்பவைக்கப்பட்டமை.

இரண்டாவது விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்துவது பாதிக்கப்பட்ட மக்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவான, உள்நாட்டிலும் உலகளாவிய அளவிலும் வாழும் ஜனநாயக சக்திகளுமே என்பதை நம்பவோ அல்லது கணக்கிலெடுக்கவோ தயாராக இல்லாத, இராணுவத்துக்கெதிரான எதிர்த்தாக்குதல்கள் மட்டுமே விடுதலைக்கான போராட்டமாக அமைந்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையை போராளிகளிடையே முழுமையாக வலியுறுத்தும் மூளைச் சலவை அரசியற் போக்கு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டமை.

மூன்றாவதாக ஆயுதப் போராட்டம் ஒரு கருவி மட்டுமேயொழிய அது விடுதலைக்கான பிரதான சக்தி அல்ல என்பதைக் கண்மூடித்தனமாக மறுத்தமை.

● தேசிய இன விடுதலை என்கிற நோக்கத்துக்காகப் போராட முன்வந்த பல அமைப்புகள் பின்னர் அழித்தொழிக்கப்

பட்டபோது, அந்த அமைப்புகளில் இருந்தவர்கள் பலவந்தமாக தமது செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கமுடியாமல் நிர்ப்பந்திக்கவும் விலக்கவும்பட்டபோது அது மிகப்பெரும் உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் அல்லவா?

ஆம். அது ஒரு மிகப்பெரிய தாக்கம் தான். தம்மைத் தவிர்ந்த கிட்டத்தட்ட அனைத்து இயக்கங்களும் அரசியல் ரீதியாக இயங்குவது புலிகளால் முற்றிலுமாகத் தடைசெய்யப்பட்டது. அமைப்பு வேலைகளை மட்டுப்படுத்தி நாம் செயற்பட நினைத்தபோதும் புலிகள் அதனையும் அனுமதிக்கவில்லை. நமது முக்கிய தோழர் ரமணி, புலிகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தொடர்ச்சியாக எல்லா அமைப்புக்களையும் போலவே எங்களது அமைப்புக்களிலிருந்தும் பல தோழர்கள் கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்களில் எனது சகோதரர் ஒருவரும் அடங்குவார். இதனால் ஏற்பட்ட உளவியல் தாக்கம் மிகப் பெரிது. ரமணியின் கடத்தலை அடுத்துத் தேடப்பட்ட முக்கியமான நபராக நான் இருந்தேன். 1986 அளவில் அமைப்பின் செல்நெறி சம்பந்தமான கருத்து முரண்பாடுகள் காரணமாக பிரிந்து சென்று தமிழீழ மக்கள் விடுதலை முன்னணி என்ற பெயரில் இயங்கத் தொடங்கிய தோழர் விசுவானந்ததேவன் அவர்களது தலைமையிலான அமைப்பைச் சேர்ந்த தோழர்களில் அவருட்படப் பலரும் கடத்தப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். எங்களது கணிப்பில் எமது அமைப்பைச் சேர்ந்த மொத்தமாக 18 தோழர்கள் புலிகளால் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டனர். எனது கடத்தப்பட்ட சகோதரனை கண்டுபிடித்து விடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் பின்னர் புலிகளுடன் இணைந்து கொண்ட எனது கடைசித் தம்பியும் அரசு படையினரால் கொல்லப்பட்டான். பின்னர் அவனை மாவீரனாக புலிகள் அறிவித்த போதே இது எமக்குத் தெரியவந்தது. 'சரிநிகர்' என்ற ஒரு பத்திரிகையை நடத்தும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் விட்டிருந்தால் இந்த உளவியல் தாக்கத்திலிருந்து நான் மீண்டு வந்திருப்பேனா என்பதை எனக்கு உறுதிப்படுத்த முடியாமல் உள்ளது.

● 90களில் வெளிவரத்தொடங்கிய 'சரிநிகர்' ஈழத்தின் பத்திரிகைகளில் ஆழங்காற்பட்ட தடத்தைப் பதித்தது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் நேரடியான செயற்பாடுகளில் இருந்து விலகிய நீங்கள் பத்திரிகைக்குள் நுழைந்தது வடிவங்கள் மாறினாலும் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்ததோர் செயற்பாடென்று நான் புரிந்துகொள்கின்றேன். இதுதிட்டமிட்டு நடந்ததா?

உண்மையில் 1989 வாக்கில் தமிழில் அரசியல் பேசுவதற்கான ஒரு பத்திரிகையின் அவசியம் பற்றிய கருத்து எம் மவரிடையே இருந்தது. குறிப்பாக சிவகுமார், விஜேரட்னவுடன் நானுமாக இதுபற்றிப் பேசினோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இனங்களுக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கம் (மேர்ஜ்) தமிழிலும் சிங்களத்திலும் இரு பத்திரிகைகளை கொண்டுவரத் தீர்மானித்து அதற்குப் பொருத்தமான ஆட்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்ததை கவிஞர் சேரன் எம்மிடம் தெரிவித்தார். இது ஒருவகையில் அந்த அமைப்பின் அரசியல் நிலைப்பாடு காரணமாக பல

விடயங்களை சுதந்திரமாகப் பேசும் வாய்ப்பை எமக்குத் தரும் என நம்பியதால் நாம் அதற்கு உடன்பட்டோம். அப்படித்தான் சேரனைப் பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு சரிநிகர் பத்திரிகை ஆரம்பமாகியது. சிங்களத்தில் 'யுக்திய' என்ற பத்திரிகை ஏற்கெனவே வெளிவரத் தொடங்கியிருந்தது.

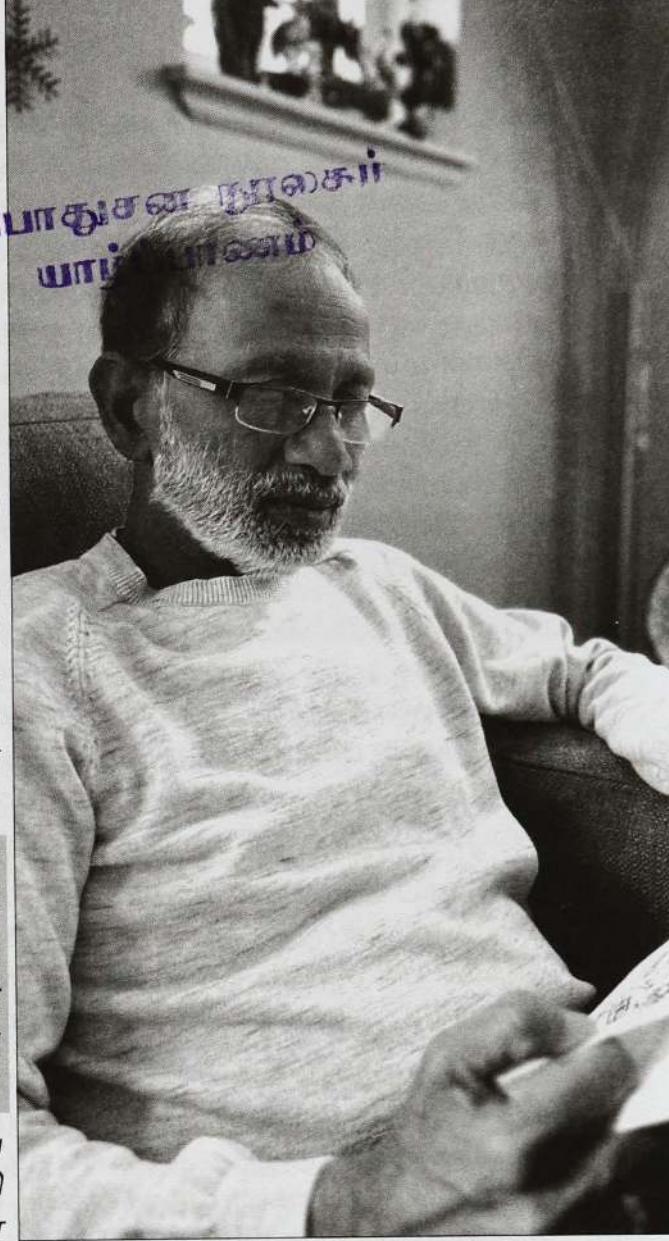
'சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே' என்ற பாரதியின் வரியை மகுட வாசகமாகக் கொண்டு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தோம். தமிழ் பேசும் மக்கள் அல்லது வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ் மக்கள், மலையகத் தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள் அனைவரும் அனுபவித்துவரும், இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக நடத்தப்படும் நிலைமையை எதிர்க்கும் குரலில் அந்த இதழ் வெளிவருவதில் இறுதிவரை கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகாலமாக அதை நடத்தி வந்தோம். அரசியல், மொழி, ஊடகவியல், தனிமனித, மதக்குழுமங்களது உரிமைகளை உயர்த்திப் பிடித்தல். ஆளும் அரசாங்கமும் அரசியல்வாதிகளும் செய்துவரும் மக்கள் நலனுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள், விடுதலைப் போராட்ட நடவடிக்கையில் விடுதலைப் புலிகளது செயற்பாடுகளின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய விமர்சனங்கள் இலக்கியம் என்று பலதரப்பட்ட விடயங்களைப் பேச முயன்றோம். சரிநிகரின் அந்தப் பத்தாண்டுகால இயக்கம் பத்திரிகைத் துறைசார்ந்து பலத்த நேர்ப்படியான தாக்கங்களை கொடுத்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

● சரிநிகரிலும் சரிநிகர் தொடர்பாகவும் அரசியல் ரீதியான உரையாடல்கள் இடம்பெற்ற காலப்பகுதி ஒருவிதத்தில் முக்கியமானது. இனவிடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக மாறிய பின்னர் முதன்முதலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து, சமாதான ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வந்திருந்தது. இந்த சமாதான ஒப்பந்தம் கையாளப்பட்ட விதம் குறித்தும் சந்திரிக்கா அரசு குறித்ததுமான சரிநிகரின் நோக்கு ஒரு முக்கியமான நிலைப்பாடு. இது குறித்துக் கூறமுடியுமா?

உண்மையில் சரிநிகர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது பிரேமதாசவின் ஆட்சியே நிலவிவந்தது. பிரேமதாச படுகொலை செய்யப்பட்டு, அவரின் பின் டிங்கிரி பண்டா விஜயதுங்கா ஆட்சிக்கு வந்து ஒன்றரை வருடம்போன பின்னரே சந்திரிக்கா ஆட்சிக்கு வருகிறார். சரிநிகர் தொடங்கி அப்போது கிட்டத்தட்ட ஐந்தாண்டு காலம் ஆகிவிட்டிருந்தது. ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சந்திரிக்கா வெற்றி பெறுவது நாட்டில் நிலவிய இனத்துவ அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வுகிடைப்பதை உறுதிசெய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் மத்தியிலிருந்து அமோகமான வாக்குகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. நாட்டின் அரசியல் போக்கில் ஒரு உறுதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரு நிரந்தரமான தீர்வை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் அவர் ஈடுபடுவார் என்ற நம்பிக்கை பரவலாக இருந்தது. சரிநிகரும் கூட அவர் அப்படிச் செயற்படுவதற்கான வாய்ப்பு பெரும்பாலும் இருக்கும் என்று நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தது உண்மைதான்.

தேர்தல் முடிந்து, 17 ஆண்டுகால யூ.என்.பி யின் காட்டாட்சிக்கு முடிவுகட்டிய வரலாறு காணாத வெற்றியைப் பெற்ற பெருமிதத்துடன், தமது வாக்குகளால் அந்த வெற்றியை வழங்கிய மக்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதத்தில், ஜனாதிபதிப் பதவியை உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டபின் வெற்றிபெறும் ஜனாதிபதிகள் நாட்டு மக்களுக்கு நன்றிதெரிவித்து வழங்கும் வழமையான உரையை, கிட்டத்தட்ட அந்த ஜனாதிபதியின் ஆட்சிமுறை எப்படி அமையப்போகிறது என்பதை குறிப்பாக வெளிப்படுத்தும் உரையை அவர் நிகழ்த்தினார். அந்த உரையில் அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை, தேர்தலை அடுத்து வெளிவந்த சரிநிகர் இதழில் எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டோம்:

“நாட்டுமக்கள் அனைவரும் எதிர்பார்த்திருந்த அவரது உரை, நாட்டுமக்களின் எதிர்கால இன ஐக்கியத்துக்கும் சுபீட்சத்துக்கும் கட்டியம் கூறுவதாக அமையும் என்று எதிர்பார்த்த அவரது உரை, அவரது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் இருந்தது போலவே 'இந்த வெற்றி தனிப்பட்ட என்னுடைய வெற்றி அல்ல மாறாக இலங்கையின் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினதும் கடந்த காலத்தின் இருள்மண்டிய

‘சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே’ என்ற பாரதியின் வரியை மகுட வாசகமாகக் கொண்டு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தோம். தமிழ் பேசும் மக்கள் அல்லது வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ் மக்கள், மலையகத் தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள் அனைவரும் அனுபவித்துவரும், இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக நடத்தப்படும் நிலைமையை எதிர்க்கும் குரலில் அந்த இதழ் வெளிவருவதில் இறுதிவரை கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகாலமாக அதை நடத்தி வந்தோம்.

சகாப்தத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட கடும் உழைப்பிற்கும் தீர்மானத்திற்கும் கிடைத்த வெற்றியாகும்' என்று அவர் தனது பேச்சில் தெரிவித்திருந்தார். வழமையாக வெற்றி பெறுகின்ற ஒவ்வொரு ஜனாதிபதியும் இவ்வாறானதொரு பேச்சை நிகழ்த்துவது ஒரு சடங்காக நடந்து வருகின்றபோதும் புதிய ஜனாதிபதியின் பேச்சில் நிதானமும் சொற்களைத் தேர்தெடுத்து பாவிக்கும் பொறுப்புணர்வும் தெளிவாகத் தெரிந்தன. தனது வெற்றிக்குக் காரணமான ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் நன்றி கூறத் தவறவில்லை. ஆனால் இவ்வரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது நெருடிய முக்கியமான விடயமும் ஒன்று இருந்தது.

ஏற்கெனவே பொஜமுவின தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட அதே கருத்தை சிறுபான்மை தேசிய இனங்களைச் சார்ந்த மக்களின் அமோக ஆதரவின் பின்னும் அவர் பின்வருமாறு கூறியதுதான், இந்த நெருடலுக்குக் காரணம். அவர் கூறினார்:

'சமாதானம் குறித்த எங்கள் அணுகுமுறை சிங்கள மக்களைப் பாதுகாப்பது அவர்களது உரிமைகளை உறுதி செய்வது என்பதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தும் அதே வேளை பிற சமுதாயத்தினரும் சமமாகவும் சுயமரியாதையுடனும் நடத்தப்படுவதை அங்கீகரிப்பதாகவும் அமையும்'

ஜனாதிபதி பதவியை ஏற்றுக் கொண்டதும் நாட்டின் முழு மக்களாலும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் என்ற முறையில் அவரது இந்த அறிவிப்பு தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஒருவகை ஏமாற்றத்தையே தோற்றுவித்தது.

ஆம் தமிழ், முஸ்லிம், மலையக மக்களும் மற்றுமுள்ள சமுதாயங்களும் உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சிங்கள மக்களது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்று திரும்பத் திரும்ப உறுதிமொழி வழங்குவது ஒரு ஜனாதிபதி அவர் சிங்கள மக்களுக்கான ஜனாதிபதி தானா என்ற சந்தேகத்தையே ஏற்படுத்துகிறது.

இத்தகையபேச்சு, மற்றைய தேசிய இனங்களின் உரிமை சிங்கள மக்களின் இறைமையையும் உரிமைகளையும் பறிப்பதனால் மட்டுமே வழங்கப்படலாம் என்ற எண்ணக் கருவிலிருந்தே வருகின்றது என்பது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமானதாகும். இதுவரை கால ஜனாதிபதிகளில் எல்லோரையும் போலவேதான் புதிய ஜனாதிபதியும் இவ்விடயத்தில் இருக்கப் போகிறார் என்ற அச்சத்தையே இவை தருகின்றன.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகள் - மறுக்கப்பட்ட அவர்களது அரசியல் சமூக வாழ்வியல் உரிமைகள் - வழங்கப்படுவது, சிங்கள மக்களை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இவ்விடயத்தை இனங்களுக்கிடையேயான முரண்பாடாக மாற்றியதே அரசியலில் பிழைப்பு நடத்தியவர்கள்தான். ஜனாதிபதி அவர்களின் தந்தையார் இவர்களில் முக்கியமானவர்.

உண்மையில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதன் மூலம், சிங்கள மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாக காட்டிக்கொண்ட முன்னைய அரசியல்வாதிகளின் வரலாற்றிலிருந்து புதிய ஜனாதிபதி தனது வர

லாற்றை மாற்றியமைக்க விரும்பினால் அவர் இத்தகைய பேச்சுக்களை நிறுத்த வேண்டும்.

ஒற்றை (Unitary) ஆட்சிக்குப் பதில் கூட்டாட்சியை (Unified) உச்சரிக்கும் அவர் இவ்விடயத்தில் கவனமாக இருக்காவிட்டால், எல்லோரையும் போலவே அவரும் தனது வரலாற்றில், வரலாறு காணாமக்கள் ஆதரவு என்ற பலத்தை வைத்துக் கொண்டே அரசியல் குற்றமிழைத் தவராவார்.

மக்கள் தமது கடமையை முடித்துவிட்டார்கள். இனியுள்ள கடமை ஜனாதிபதியிடம்..."

ஆனால் அவர் அதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அவருடைய காலம் முழுவதும் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான விடயங்கள் திரும்பத் திரும்பப் பேசப்பட்டன. சரிநிகர் வெளிவந்த காலத்தில் ஆரம்பமான முதற்கட்டப் பேச்சுவார்த்தை குறுகிய காலமே - கிட்டத்தட்ட நான்கே மாதங்கள் - நீடித்தது. இந்தக் காலத்தில் நடந்த விடயங்கள் பற்றி சரிநிகரில் பல ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன. அரசாங்கம் பேச்சுவார்த்தையில் போதியளவு அக்கறையுடன் ஈடுபடவில்லை என்பதை சரிநிகர் தெளிவாக முன்வைத்து வந்தது. நான் நாசமறுப்பான் என்ற பெயரில் எழுதிய பத்திகள், சரிநிகரின் ஆசிரிய தலையங்கங்கள் உட்பட பல கட்டுரைகள், குறிப்புக்கள் அரசாங்கம் உண்மையில் தீர்வுக்கான முயற்சியில் வெளிப்படையானதும் தூரதிருஷ்டியுடையதுமான நிலைப்பாட்டுடன் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெளிவாக முன்வைத்திருந்தன.

● உண்மையில் உங்கள் பல்கலைக்கழக நாட்கள் குறித்து உரையாடும்போது இதைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கவேண்டும், அன்றைய நாட்களில் டொக்ரர் ராஜசுந்தரம் அவர்களின் பண்ணை முறையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பங்கேற்பும் காத்திரமானதாக இருந்தது. மாணவர்கள் பண்ணைமுறைக்குள் உள்வாங்கப்படுவதற்கான பொறி முறை எப்படி இருந்தது?

உண்மையில் மாணவர்கள் பண்ணை முறைக்குள் உள்வாங்கப்படுதல் என்ற அடிப்படையில் அது உருவாகவில்லை. அப்போது டேவிட் ஐயா எனப் பரவலாக அறியப்பட்ட சமூக செயற்பாட்டாளரும் வைத்தியர் ராஜசுந்தரம் அவர்களும் வேறு சில நண்பர்களும் இணைந்து இயக்கிவந்த காந்தியம் என்ற அமைப்பு பல சமூகநலத் திட்டங்களை நடத்தி வந்தது. நெடுங்கேணியிலுள்ள வெடிவைத்த கல்லு என்ற இடத்தில் அமைந்திருந்த நாவலர் பண்ணை அவர்களது தொடர்பு மையங்களில் ஒன்றாக இருந்து வந்தது. அவர்களுக்கு உதவியாக சிரமதானப் பணிகளில் ஈடுபடுவதற்காகவே நாம் அங்கு சென்றோம். இந்தக் காந்திய அமைப்பினூடாக ஏற்கெனவே கிராமமட்டத்திலான செயற்பாடுகள் பரவலாக நடந்து வந்தன என்பதை நான் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்தேன். குறிப்பாக சிறுவர்களுக்கான நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிகளை காந்தியம் இயக்கி வந்தது பற்றிய செய்தியை எம்காலத்து மாணவர்கள் அநேகமானோர் அறிந்திருந்தனர். 1977இல் நடந்த இனக்கலவரம் காரணமாக அஞ்சி இந்தியாவுக்கு ஓடித்தப்பிய மலையக மக்களில் சிலர், அங்கிருந்து எதுவும் செய்யமுடியாமல் மீண்டும் இலங்கை நோக்கித் திரும்பியிருந்தனர். அவர்

களில், திரும்பவும் மலையகம் போவதில் இருந்த அச்சம் மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கான நிச்சயமின்மை என்ற காரணங்களால் மலையகத்துக்குப் போக விருப்பமற்று இருந்தவர்களுக்கென காந்தியத்தின் உதவியுடன் நாவலர் பண்ணையோடொட்டிய நிலம் குடியிருப்புக்கும் விவசாயத்துக்குமென பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இந்த நிலங்களில் குடியேறிய மலையக மக்களுக்கு விவசாயம் செய்து பரிசீலனை செய்வது அவர்களுக்கு உதவுவதும், அவர்களுக்கு இக்குடியேற்றத்திற்கென காந்தியத்தால் வழங்கப்பட்டுள்ள நிலத்தின் எல்லைகளை அளந்து வரையறை செய்து கொடுப்பதும் தான் மாணவர்களாகிய எமக்குரிய பணியாக இருந்தது.

உண்மையில் காந்தியம் அக்காலத்தில் தமிழ் பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் இத்தகைய பணிக்காக பல மையங்களை நிறுவி இயக்கி வந்தது. தமிழக கிராமங்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுவர் கல்வி நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தன என்று நாங்கள் அப்போது அறிந்திருந்தோம். முன்பு நான் அறிந்திருக்கவில்லையாயினும் “அத்துடன் பண்ணைகள், நடமாடும் மருத்துவமனைகள், பெண்களுக்கான பயிற்சி நிலையங்கள், சிறுவர்களுக்கான பால் மா விநியோகம், பள்ளிகளுக்கான ஆசிரியர்கள் எனப் பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினார். வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் ‘பன்னிரண்டு ஒரு-ஏக்கர் மாதிரிப் பண்ணைகளை இவர் அமைத்தார். அத்துடன் மலையகத்தில் இருந்து ஏதிலிகளாக வந்த 4,500 குடும்பங்களை வவுனியாவிலும், 300 குடும்பங்களைத் திருகோணமலை மாவட்டத்திலும், 200 குடும்பங்களை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் காந்தியம் அமைப்பின் ஊடாக TRRO மற்றும் செடெக் ஆகிய அமைப்புகளின் உதவியுடன் குடியமர்த்தினார்” என்று இப்போது விக்கிபீடியாவின் தகவல் ஒன்று கூறுகிறது. இது உண்மையாக இருக்க நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை டேவிட் ஐயாவின் செயற்றிறன் பற்றி அறிந்தவன் என்ற முறையில் நானும் நம்புகிறேன்.

இந்தச் சிரமதானப் பணிக்காக மாணவர்கள் வார இறுதி நாட்களில் அங்கு சென்று வருவது என்பது மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு பயனுள்ள செயலை மக்களுக்காகச் செய்கிறோம் என்ற திருப்தியையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதில் முன்னின்று உழைத்தவர்களில் முக்கியமானவர்களும் நமது நண்பர்களான கே. வித்தியானந்தன், கே. பிரேமச்சந்திரா ஆகியோர் இப்போது கனடாவில் வசிக்கின்றனர்.

1982இன் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்வுக்கான அனுமதியை அன்றைய பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் பட்டுவத்த விதானகே அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வது எமது தமிழ் சங்கத்திற்கு ஒன்றும் சிரமமாக இருக்கவில்லை. அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் இந்த முயற்சிக்கு மாணவர்கள் உதவுவதை அனுமதிக்குமாறு கோரும் ஒரு கடிதத்தையும் சங்கத்தின் கோரிக்கையின்

பேரில் வழங்கியிருந்தார். இந்தச் சிரமதான நிகழ்வு, பின்னர் 1983 ஏப்பிரல் மாதம் ராஜகந்தரம் அவர்களும் டேவிட் ஐயாவும் கைதுசெய்யப்பட்டு வெலிக்கடைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதுடன் நின்று போயிற்று. யூலையில் நடந்த சிறைச்சாலைப் படுகொலைகளில் கொல்லப்பட்ட 53 பேரில் வைத்தியர் ராஜகந்தரம் அவர்களும் ஒருவர் என்பது உலகறிந்த விடயம்.

● சரிநிகர் அல்லது அதுபோன்ற பத்திரிகைகள் தொடர்ந்து நடக்கவேண்டிய தேவைகள் அதிகரித்து இருந்தபோதே சரிநிகரை நிறுத்தவேண்டிய கட்டாயம் உருவாகியிருந்தது. இன்று ஈழத்தில், பத்திரிகைகளும் ஊடகத் துறையும் எப்படி இருக்கின்றன?

அன்றைய ஊடகத் துறையை விட இன்று அதன் வளர்ச்சி தொழில் நுட்ப ரீதியில் மிகவும் பெரிதாகி விட்டது. செய்திகளுக்கான தகவல்களைத் திரட்டுதல் அவற்றை வெளியிடுதல் என்பவை இந்த இலத்திரனியல் உலகில் மிகவும் இலகுவானதாகவும் அதேவேளை பரவலாக்கம் மிகப் பெரியதாகவும் மாறிவிட்டது. ஆயினும் ஊடகத்துறைக்கு அன்றிருந்த பொறுப்புணர்ச்சியும் பொறுப்புக் கூறலும் சொல்லும் மொழியில் கவனம் அவசியம் என்பதுவும் இப்போதைய ஊடகங்களில் அவ்வளவாகக் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதற்கும் மேலாக ஊடகவியலாளர்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் தமது சூழலில் நடந்துகொண்டிருக்கும் விடயங்கள் தொடர்பாக தெளிவானதும் பொறுப்புணர்வு கொண்டதுமான பார்வை அவசியம் என்பது இலங்கைத் தமிழ் ஊடகப்பரப்பில் இப்போதெல்லாம் பெரும்பாலும் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நடக்கும் சம்பவங்களை ஊடகங்கள் தெரிவிக்கும் முன்பாகவே சமூக ஊடகங்கள் மூலம் மக்களுக்குப் பெரும்பாலும் தெரியவந்துவிடுகிறது. பத்திரிகைகளும் அல்லது இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் அதையே சொல்வதானால் ஒரு ஊடகத்தின் அல்லது ஊடகவியலாளரின் பணி என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறதல்லவா? மக்களுக்கு செய்திகள் மட்டுமல்ல அவற்றின் பின்னாலுள்ள விடயங்களும் அவற்றால் வரக்கூடிய மாற்றங்களும் பற்றிய திரட்டப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்ட செய்திகளே அவசியம். நாள் தோறும் அங்கிருந்து வரும் பத்திரிகைகளை பார்க்கிறேன் எழுத்து, மொழி சார்ந்த தவறுகள் வருவது எரிச்சலூட்டுகின்றது. அதைக் கூட எரிச்சலூடனோ சிரித்துவிட்டோ கடந்து போகலாம் என்றால் வாசகர்களுக்கு எது தேவை என்பதைப் பற்றிய எந்தப் பொறுப்பில்லாமல் வரும் எழுத்துக்களை என்ன செய்வது?

● அரசியல், வாசிப்பு, எழுத்து, பத்திரிகைத்துறை ஆகியவற்றில் தீவிரமாகவும் அர்ப்பணிப்புடனும் நீங்கள் இயங்கிய அதேசமயம் கல்வி/தொழில்முறை வாழ்க்கை என்பவற்றிலும் நீங்கள் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டுள்ளீர்கள். இந்தச் சமநிலையை நீங்கள் எவ்விதம் பேணினீர்கள்?

அதில் அவ்வளவு சிரத்தை எடுத்துச் செயற்பட்டதாகக் கூறமுடியாமோ தெரியவில்லை. கொழும்பில் வேலைக்குச் சேர்ந்தபோது நாட்டின் தொழில் முகாமைத்துவம் சம்பந்தமான போக்குகள் மாறத் தொடங்கியிருந்தன. அதனால்

அவற்றைக் கற்பதும் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத தேவையாக இருந்தது. அந்த வேலையை நான் வைத்துக் கொள்ளுவது சாத்தியப்பட்டிராவிட்டால், நீங்கள் சொல்லும் 'அரசியல், வாசிப்பு, எழுத்து, பத்திரிகைத்துறை' என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துக்குமான களமான சரிநிகரில் அவ்வளவுக்கு எனது உழைப்பைப் போடும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்காது. இதனால், நான் எனது பொறியியல் படிப்புடன் நில்லாமல் முகாமைத்துவக் கல்வியையும் மேற்கொண்டேன். அது எனது வேலையில் சிறப்பாகச் செயற்படும் ஆற்றலை எனக்குத் தந்ததென்பது உண்மை தான். ஆனால் சரிநிகர் பத்திரிகை வெளியிடும் முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்காவிட்டால் அப்படியெல்லாம் படித்திருப்பேனோ தெரியாது! ஆனால் நீங்கள் கேட்கும் சமநிலையைப் பேணுதல் என்பதுவும் கூட நவீன முகாமைத்துவக் கல்வியில் ஒரு முக்கியமான விடயமாகப் போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவற்றைக் கற்பதும் பட்டம் பெறுவதும் மட்டும் போதாது. அவை உங்களது வேலைக்கான தகுதியாக மட்டுமே கணக்கெடுக்கப்படும். ஆனால், உங்களது தேவைகள், ஆர்வங்கள், பொறுப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட தெரிவுகளை, அவற்றின் முக்கியத்துவம் சார்ந்து நிரைப்படுத்துதலையும், அதற்கான கால ஒழுங்கை நீங்கள் எவ்வாறு முகாமைத்துவம் செய்யலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ள அந்தக் கல்வி உதவும், உதவியது என்பது எனது அனுபவம். ஆனால் உங்களது வெற்றி என நீங்களே திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளும் நிலைக்கு வர அவசியமான அடிப்படை உங்களது என நீங்கள் தெரிவுசெய்யும் தெரிவுகளில் தான் பெரிதும் - சரியாகச் சொல்வதானால் முழுக்க முழுக்கத் தங்கியுள்ளது என்று நினைக்கிறேன்.

● அதுபோலவே, உங்கள் துணைவியான ஓளவை, மகள் கள் அரசி, அனிச்சா ஆகியோரும் அரசியல், கலை, இலக்கிய ஈடுபாடும் ஆளுமையும் நிரம்பியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் செய்ய விரும்பும் சமூக மாற்றம் பற்றிய உரையாடலை எங்கள் வீட்டிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும் என்பது உண்மையல்லவா, அது எவ்விதமாக சாத்தியமானது?

ஓளவை நான் செயற்பட்ட அரசியல் அமைப்பின் ஒரு தோழராக எனக்கு அறிமுகமானவர். அவரது அரசியல், சமூகம், வாழ்க்கை என்பவை தொடர்பான பார்வைகளின் வளர்ச்சிக்கும் எமக்கிடையிலான உறவுக்கும் தொடர்ச்சியான சம்பந்தம் இருந்து வந்தது. எனது மகள் அரசிக்கும் சரிநிகருக்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரே வயது. அவள் 1990 மே மாதத்தில் பிறந்தவள். சரிநிகரும் 1990 மே இல் பிறந்தது. எங்களது வீடு பெரும்பாலும் சரிநிகரின் உத்தியோகப் பற்றற்ற அலுவலகமாக இருந்தது. அந்தச் சூழல் இயல்பாகவே அவர்களுக்கு அரசியல், வாசிப்பு இலக்கியம் என்பவற்றில் ஆர்வத்தைத் தரும் சூழலாக இருந்தது. கூடவே ஓளவை பாடசாலை ஆசிரியராகவும் கவிதை, இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற கலைகளில் ஆர்வமுள்ள வராக இருந்ததனாலும், அவர்களுக்கு அவையெல்லாம் இயல்பாகவே ஆர்வமுள்ள விடயங்களாக அமைந்துவிட்டன. அவ்வாறு சமூக மாற்றம் சம்பந்தமான சிந்தனைகள், அவற்றுக்கான வாசிப்புக்கள் என்பவையும் அவர்களிடம் இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. தெருவில் நடக்கும்

ஒரு சம்பவமோ, தொலைக்காட்சியில் பார்க்கும் ஒரு காட்சியோ, செய்தியில் காட்டப்படும் ஒரு நிகழ்வோ பற்றிய எமது குடும்ப உரையாடல்கள் அவர்களது பார்வையை விரிவுபடுத்துகின்றன. இவை எல்லாம் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படவேண்டும் என்றில்லாமலே இயல்பாகவே வளரக் கூடியன. தேவையானதெல்லாம் உரையாடல் மட்டுமே. இவற்றினூடாகவே, எதிர்காலத்தில் தாம் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான சமூகம் சார் சிந்தனைக்கான அரும்பு அவர்களிடம் ஆரம்பித்து விடுகிறது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

● சிறுவயதில் உங்களுக்கு கூத்துக் கலையுடன் ஏற்பட்ட ஈடுபாடு / பரிச்சயம் குறித்து (தனிப்பட்ட உரையாடல்களில்) குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அதுபோலவே சித்தர் பாடல்கள், மரபிலக்கியம் போன்றவற்றிலும் மிகுந்த பரிச்சயத்தையும், நினவிலிருந்து பாடல்களையும் கவிதைகளையும் சொல்லிக்காட்டுகின்ற உங்கள் ஆற்றலையும் நான் அவதானித்துள்ளேன். இந்தப் பரிச்சயம் எப்படி உருவானது? இவை உங்கள் எழுத்து, அரசியல், சமூகச் செயற்பாடுகளில் ஏதேனும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனவா?

இது பற்றி முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இவையெல்லாம் எனது அம்மாவழிப் பாட்டனாரின் காரணமாக வந்த பரிச்சயம் தான். சாதீயம் தீண்டாமை போன்ற அனைத்து மதம்சார்ந்த கருத்துக்களையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் கேலிசெய்யும் சித்தர் பாடல்கள் மிக முக்கியமானவை என்பதனை பின்னாளில் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

'நட்ட கல்லைச் சுற்றி வந்து நாலு புஷ்பம் சாற்றியே சுற்றி வந்து முணு, முணென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா?

சுட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ!
நட்டகல்லும் பேசுமேர் நாதன் உள்ளிருக்கையில்!'

என்ற பாடல் எவ்வளவு ஆழமான, மதச் சடங்குகளின் போலித்தனத்துக்கு எதிரான குரல் என்பதைப் பின்னர் உணர்ந்திருக்கிறேன். கலகக்காரர்களான சித்தர்களது சிந்தனையைக் கொண்ட அவரும் அவரது நண்பர்களும் கால்நடையாக கதிர்காமம் செல்லும் வழியில் உள்ள இடைத்தங்குமிடங்களில் அவரது வீடும் ஒன்றாக இருந்தது. இதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுக நாவலரது கருத்துக்கு மாற்றாக நிலவிய ஒரு சித்தர் வழிப்பட்ட எதிர்நிலைப் போக்காக இருந்து வந்திருக்கிறது. சைவத்தமிழ் மரபுக்கு சமாந்தரமாக, அவற்றைக் கேள்விக்குட்படுத்தும், தீண்டாமை, சாதி போன்ற மரபுகளைக் கடந்த ஒரு வாழ்வு முறையும் இருந்தது என்பது முக்கிய கவனத்துக்குரியது.

இதை அடிப்படையாக வைத்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களது 'யாழ்ப்பாணம்: சமூகம் பண்பாடு கருத்து நிலை' என்ற நூலின் வெளியீட்டில், இதை இந்தச் சமூகத்தின் ஒரு அம்சமாக நீங்கள் ஏன் கருதவில்லை என்று வினவியதுடன் இதுபற்றிச் சற்று விரிவாக 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழிலும் நான் எழுதியிருந்தேன். அதற்கான அவரது பதிலாக 'இதுபற்றித் தனியாக எழுத வேண்டும் விக்கி. அதுவும் விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டிய ஒரு விட

யம் தான்' என்று சொன்னார். ஆனால் அவர் அதை எழுதுவதற்கான அவகாசம் அவருக்கு இறுதிவரை கிடைக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

● ஆரம்பகாலங்களில் புனைவெழுத்துகளை எழுதிய நீங்கள் பின்னர் அதனைத் தொடரவில்லை. உங்கள் புனைவெழுத்துகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள் என்று நூலாக்கம் செய்யப்படவேண்டியவை ஏராளமாக உள்ளன. அதுகுறித்து நீங்கள் ஏன் அக்கறை செலுத்தவில்லை?

அக்கறை செலுத்தும் அளவுக்கு அவை முக்கியமானவையாக இருக்கின்றனவா என்ற கேள்வி ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். சிறுகதைகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிடும்படி நண்பர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். தேடி எடுத்துவிட்டேன். ஆனால் அவை எழுதப்பட்ட காலங்களின் கதைப்போக்கு என்றவகையில் கவனப்படுத்தப்படுவதைவிட இன்றைய சூழலில் பெரிய முக்கியத்துவம் பெறுமா என்று தெரியவில்லை. அடுத்த வருடத்துள் கொண்டுவர விரும்பும் நூல்கள் மூன்றில் இதுவும் ஒன்று. இரண்டாவது சரிநிகர் ஆசிரிய தலையங்கங்கள். அடுத்தது ரெஜி சிறிவர்த்தன அவர்களது *Living Underground* என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. இது சரிநிகரில் தொடராக வந்தது. கடைசிப் பகுதி ஒரு இரண்டு பக்கம் வெளிவரமுன்பே இதழ் நின்றுவிட்டது. அதை நூலாகக் கொண்டுவர முதலில் முயன்றபோது அதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இப்போது அதை வெளியிடலாம் என பேராசிரியர் நுஃமான் அவர்கள் சொல்லியுள்ளார். அது ஒரு முக்கியமான பலராலும் வாசிக்கப்பட வேண்டிய நூல் என்பதால் அதைக் கொண்டுவரலாம் என யோசிக்கிறேன். நான் எழுதிய இலக்கியக் கட்டுரைகள், அரசியற் கட்டுரைகளை எடுத்துத் தொகுக்க வேண்டும். 'ஈழமோகம்' என்று சரிநிகரில் வந்த கவிகளின் தொகுப்பு கைலாசநாதனது ஓவியங்களுடன் வருவதாக இருந்தது. சிவகுமார் கைதான போது அந்த ஓவியங்கள் தொலைந்து போனதும் அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. நான் அவ்வப்போது எழுதிய நூல் விமர்சனங்கள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றிலிருந்து முக்கியமானவைகளை தொகுக்கவும் முடியும். எல்லாவற்றுக்கும் காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்!

● சமூக ஊடகங்களின் பரவல், இணையப் பாவனையின் பரவல் ஆகியவற்றின் காரணங்களால் இன்று பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்ற ஊடகங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளை எவ்விதமாக அவதானிக்கின்றீர்கள். சமூக நலன் குறித்த அக்கறைகளும், அரசியல் பிரக்ஞையும் கருத்தியல் தெளிவும் இந்த ஊடகங்களில் குறைந்து போயிருப்பதற்கான காரணிகள் என்னவாக இருக்கக் கூடும்?

உங்கள் முதலாவது கேள்வியைப் பொறுத்தவரை நான் மூன்று முக்கியமான விடயங்களை அவதானிக்கிறேன். அதன் பின்னணியில் இரண்டாவது கேள்வியை அணுகலாம் என்று நினைக்கிறேன். இணையப் பாவனை பரவலானதின் முதலாவதாகவும் முக்கியமானதாகவும் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு அணுகுலம் என்ன வென்றால் அதனைப் பயன்படுத்த முடிந்த அனைவருக்கும் தமது கருத்துக்களை பொதுவெளியில் வெளிப்படையாக முன்வைப்பதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதுதான். முன்பெல்லாம் அதற்கான வாய்ப்புக்கள் மிக அரிதாகவே இருந்தன. அந்த அரிதான வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்துவதிற் கூட மிகச்சிலருக்கு மட்டுமே முடியுமாக இருந்தது. இந்த நிலைமை இப்போது முற்றாக மாற்றமடைந்துள்ளது என்று சொல்லலாம். வீட்டிலிருந்தபடியே உலகெங்கும் நடக்கும் விடயங்களை உடனுக்குடன் ஒரு கைத்தொலைபேசியை வைத்தே மிகச் சாதாரண மக்கள் கூட அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைப்பது என்பது பெரும் புரட்சிகரமான மாற்றம் தான். இது, இந்த விடயத்திலுள்ள, இந்த நூற்றாண்டுக் கேயுரிய அநுகூலமான பக்கம். உலகின் அதிகார சக்திகள் தங்களது பொய்களையும் புனைவுகளையும் மக்களிடம் செலுத்தித் தங்கள் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தி வந்த நிலையை இது ஒருவகையில் ஆட்டங்காணச் செய்துதானிருக்கிறது.

ஆனால் இதன் இரண்டாவது பக்கம் என்னவென்றால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இது எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உடனடித்தன்மை வாய்ந்ததாக

ஊடகத்துறைக்கு
அன்றிருந்த
பொறுப்புணர்ச்சியும்
பொறுப்புக் கூறலும்
சொல்லும் மொழியில்
கவனம் அவசியம்
என்பதுவும் இப்போதைய
ஊடகங்களில் அவ்வளவாகக்
கவனத்தில்
எடுக்கப்படுவதில்லை என்று
நினைக்கிறேன்.

இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு, கருத்துக்களும் தகவல்களும் அவற்றின் உண்மைத் தன்மை, தெளிவு, சொல்லும் முறை, பயன்படுத்தப்படும் மொழி, அவற்றைச் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் செய்யவேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வு என்பவை சார்ந்து மிகவும் பலவீனமான விதத்தில், ஆனால் முன்னரைவிட மிக வேகமாகப் பரவுகின்றதைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நிலைமை நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல ஊடகத்துறையில் மிகத் தெளிவாக வெளித்தெரியும் ஒரு அம்சமாக மாறியுள்ளது. ஊடகத்துறைக்கான, கல்வி, உழைப்பு, சமூகப் பொறுப்புணர்வு அதற்கான நெறிமுறைகள் என்பவை கணக்கிலெடுக்கப்படாமலேயே, சமூக ஊடகங்களது தரமட்டத்தில் செய்தி ஊடகங்களும் தொழிற் படத்தொடங்கியுள்ள ஆபத்தான நிலை தோன்றியுள்ளது. நீங்கள் குறிப்பிடும் 'சமூக நலன் குறித்த அக்கறைகளும், அரசியல் பிரக்ஞையும் கருத்தியல் தெளிவும்' குறைந்திருப்பதற்கான காரணமும் இதுதான். ஊடகங்களை நோக்கி வருவது என்பது முன்னெல்லாம், சமூகநலன், அரசியல் பிரக்ஞை, கருத்தியல் தெளிவு என்பவற்றைக் கொண்ட அல்லது அப்படிக் கொண்டிருக்க விரும்பியவர்களுக்குத் தாம் இயங்குவதற்கான தளமாக அது இருந்தது என்ற அடிப்படையிலேயே நடந்து வந்தது. ஆனால் தற்போது எவரும் ஒரு சமூக ஊடகத்தை நடத்திவிடலாம். அதற்கான கல்வி, அதன் நோக்கம், பொறுப்புணர்வு என்று எதுவும் இல்லாமலே ஒருவரால் ஒரு சமூக ஊடகத்தை ஒரு தொலைபேசியை வைத்துக்கொண்டே ஆரம்பித்துவிட முடியும் என்பதால் இந்த நிலை குறைந்தபட்சம் சில காலத்துக்காவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுதான். இப்போது நீங்கள் கேட்கும் கேள்வி போன்ற கேள்விகள் எழுந்து பரவலாகும் போதுதான் இந்த நிலையில் மாற்றம் வரும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆனால், அதேவேளை இந்தச் சூழலில் மூன்றாவதும் முக்கியமானதுமான பகுதி என்னவென்றால், எந்தத் தகவலையோ கருத்தையோ செயலையோ அல்லது செயல் முறையையோ சரிதானா என்று தேடுவதற்கு உரிய வாய்ப்புக்களும் விரிவாக வளர்ந்திருப்பது என்பது இந்தக் காலத்தின் மிக முக்கியமான அனுசூலமான ஒரு விடயம் ஆகும் ('தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள்' என்ற இயேசுநாதரது வார்த்தை இந்த இடத்தில் மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்). ஆக, எம் கண்முன்னால் எல்லாமே விரிந்து, கைக்கெட்டிய அளவில் இருக்கின்றன. எமக்குத் தேடல் இருக்கும்வரை எமக்கு கண்டடைதலுக்கான வாய்ப்பு இப்போது அதிகரித்துள்ளதாகவே எனக்குப் படுகிறது.

● இன்று ஈழத்தில் கல்வியுட்பட பொதுப்பணித்துறை மிகவும் மோசமான நிலையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டுள்ளன. சமூக வன்முறைகள், போதைப் பொருட்பாவனை போன்றன அதிகரித்துச் செல்கின்றன. பின்போர்க்கால விளைவுகளில் ஒன்றாக மாத்திரம் இதைக் கடந்துபோய் விட முடியாதல்லவா? இந்த நிலைமைக்கான காரணிகள் என்னவாக இருக்கக் கூடும்?

இலங்கையின் கடந்த ஒரு தசாப்தகாலத்துக்கு மேலான காலம், குறிப்பாக ராஜபக்ஷ குடும்பத்தினரின் இரண்டாவது ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் ஊழலும், அரசு வங்கிகள்,

அரசு சொத்துக்கள், அந்நியக் கடன்கள் என்று அனைத்திலும் தொடர்ச்சியான சூறையாடல்கள் நடக்கத் தொடங்கி வளர்ந்து வந்த காலம். சட்டவிரோதமான தொழில்கள், இறக்குமதிகள், அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள், அரசியல் அதிகாரத்துக்கென மக்களால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தை தனிப்பட்ட நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்துதலை எத்தகைய தயக்கமுமின்றிச் செயற்படுத்தல் என்று வளர்க்கப்பட்ட ஒரு மோசமான மோசடிக் கலாசாரத்தின் விளைவுகளே இவையாகும். கல்வி, சுகாதாரம் பொதுப்பணித்துறை, சூழலியல் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் ஊழலும் அதிகார துஷ்பிரயோகங்களும் ஒரு பெருநோயாகப் பீடித்து வளர்ந்துவிட்டுள்ளன. அண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு அவசர அவசரமாக இடமாற்றங்கள் அறிவிக்கப்பட்டதும், நல்ல பிரதேசப் பொலிஸ் நிலையங்களுக்குப் போக விரும்புவர்களிடம் பணம் வாங்கிகொண்டு மாற்ற உத்தரவு வழங்கப்பட்டதாக குற்றச்சாட்டுக்கள் வெளிவந்ததும் இந்தப் போக்கின் மிகக் கிட்டிய உதாரணம். இவற்றிற்கும் போருக்குப் பின்னான காலத்துக்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை. உண்மையில் போருக்குப் பின்னான காலம் மிக வேகமாக நாட்டை துரிதமான அபிவிருத்தியில் நடத்திச் செல்ல அரசுக்குக் கிடைத்த ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. ஆனால் இலங்கையில் அப்படி நடக்கவில்லை. சமூக விரோத சக்திகளும் அரசு தலைமைகளும் கூட்டாக இணைந்து மக்களின் பேரால் நடத்தி வந்த கூட்டுக் கொள்ளையின் விளைவையே மக்கள் இன்று எதிர்கொள்கின்றனர். இந்தப் பின்னணியில் வளர்ந்துள்ள சமூக வன்முறைகள், சமூகச் சீரழிவு நடவடிக்கைகள், கொலைகள், கொள்ளைகள் என்பன பரவலாக சமூக நெருக்கடிகளை உருவாக்கியுள்ளன. இது போருக்குப் பின்னான காலத்தில் அதிகரித்துள்ளதன் காரணமாக பின்போர்க்கால விளைவுகள் என்று நியாயப்படுத்திவிட முடியாது. அரசு அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களது ஆதரவுடன் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டு, பரவலாக்கப்பட்டுள்ள ஒரு விடயம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு வசதியாக, சிவில் நிர்வாகம், பொலிஸ் நிர்வாகம், இராணுவம், நீதித்துறை, ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறை என்று அனைத்துத் துறைகளிலும் அவர்களுக்குச் சாதகமான சட்டம், நீதி, நியாயம் என்பவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படாது, சட்டவிரோதமாகவும் மனிதாபிமானமற்றும் அடாவடித்தனமாக அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்யும் அதிகாரவர்க்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அவர்களே உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். இந்த நிலையில் மாற்றம் ஒன்று தேவையெனில், முற்றுமுழுதான மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட ஒரு அரசியல் மாற்றம் நடைபெற வேண்டும். இப்போதுள்ள அரசாங்கமும் கூட அந்த வகையில் பெரியளவான மாற்றத்தைத் தரப் போவதில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

● இப்படியானதொரு இறுக்கமான நிலைமையிலும் ஈழத்தில் இருந்து தொடர்ச்சியாக கலைமுகம், ஜீவநதி, தாயகம், ஞானம் போன்ற இதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அதேநேரம் தொடர்ச்சித் தன்மையைப் பேணமுடியாத சிற்றிதழ்களும் வெளிவந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஈழத்திலிருந்து தற்போது வெளிவரும் இதழ்களின் போக்கும், அவற்றில் வரும் ஆக்கங்களின் கருத்துநிலையும் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ஆம், இந்த இதழ்களின் தொடர்ச்சியான வருகை என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியானதும் நம்பிக்கை தருவதுமான ஒரு விடயம். ஈழத்தில் சிற்றிலக்கிய இதழ்களை நடத்தும் முயற்சிகள் காலங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. அவ்வாறே அவை குறுகிய காலத்துள் நின்றுபோயுமிருக்கின்றன. ஆனாலும் மீண்டும் மீண்டும் புதிதாக இதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இது ஒரு ஆரோக்கியமான நிலை என்றே நான் கருதுகிறேன். இத்தகைய இதழ்கள் வியாபார நோக்கம் அற்றவை. தாம் நம்பும் அல்லது உரையாட விரும்பும் விடயங்களை வெளியில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று மனம் உந்தப்படும் போது, ஏற்கெனவே உள்ள இதழ்களின் போதாமை அல்லது அவற்றுடன் உடன்பாடினமை என்ற காரணங்களால் புதிய இதழ்களைக் கொண்டுவரும் நிகழ்வு நடக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிகழ்வு ஒரு வகையில் நீண்டகாலத் திட்டமிடலுடன் நடப்பதில்லை. தாம் ஏதாவது ஒரு விடயத்தை உரையாட வேண்டுமென விரும்பும் ஒருவரோ அல்லது ஒரு குழாமோ, அவர்கள் தாம் பேசவிரும்பும் விடயங்கள் மீதான தமது ஆர்வத்தை மட்டுமே முதலாகக் கொண்டு இதழை வெளியிட ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதுவே இதழ்களின் வருகைக்கான அடிப்படை. இது தமிழ் நாட்டில் சி.சு. செல்லப்பாவின் 'எழுத்து' பத்திரிகையின் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடரும் வரலாறாக இருந்துவருகிறது. ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவது என்பது சந்தைப்படுத்தல் முகாமைத்துவத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட செயல். அதற்குத் தொடர்ச்சியான இயக்கம் தேவை. ஆனால் சிற்றிதழாளர்களுக்கு அதற்காக செயற்படவென செலவழிக்கவேண்டியளவு காலம், பணம் என்பன பெரிதும் கிடைப்பதில்லை. இதனால் அவை ஒரு சில இதழ்களுடனோ அல்லது ஒரு சில வருடங்களிலோ நின்றுபோவதைத் தவிர்க்க முடிவதில்லை. ஆயினும் சிறியளவு காலம் வாழ்ந்தவையாயினும் அவை சமூக மட்டத்தில் ஆற்றியிருக்கும் தாக்கங்களை நாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. பல முக்கியமான படைப்பாளிகளை அவைதான் ஈழத்திலும் ஏன் தமிழ்நாட்டிலும் எழுத்துலகுக்குத் தந்திருக்கின்றன.

நீங்கள் மேலே குறிப்பிடும் இதழ்கள் கால அளவில் நீண்ட காலம் வந்துகொண்டிருப்பது உண்மையே. மல்லிகை, அவை போன்ற இதழ்களும் இவ்வாறு நீண்ட காலம் வெளிவந்தவையாயினும் அவற்றின் அந்தச் சாதனைக்கு அவற்றின் ஆசிரியர்களது தனிப்பட்ட அர்ப்பணிப்புள்ள உழைப்புத்தான் மிக அடிப்படையாக இருந்துள்ளதைக் கானலாம். நீங்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள இதழ்களும் தொடர்ச்சிக்கும் மிக முக்கியமான காரணம் அவற்றின் ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்பான உழைப்புத்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தக் காரணங்களினாலேயே இதழ்களின் போக்கு, ஆக்கங்கள், அவற்றின் கருத்துநிலைகள் என்பவையும் பெரிதும் அவற்றின் ஆசிரியர்கள் அல்லது ஆசிரியர்குழுக்களின் கருத்துநிலை சார்ந்தவையாக அமைவதைக் காணமுடியும். அதை தவறென்று சொல்ல முடியாது. அவை பல முக்கியமான விடயங்களைப் பேசுகின்றன, பல படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. ஆனால் அவற்றில் வரும் படைப்புக்கள் அல்லது ஆக்கங்கள் பற்றிய

கருத்துக்கள் அல்லது விமர்சனங்கள், அவற்றின் கருத்துநிலை என்பவை பற்றிய கருத்துக்கள், உரையாடல்களை, விவாதங்களை அவை பெரிதும் கொண்டிருப்பதில்லை. தவிரவும் இப்போதெல்லாம் வாசகர்கள் தமது கருத்துக்களை எழுதி அனுப்பும் போக்கிலும் ஒருவகைத் தொய்வு பொதுவாகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்றபோதும், அத்தகைய எழுத்துக்களை ஊக்குவித்தலும் கூட ஆசிரியர்களின் பணிகளில் ஒன்றாக அமைய வேண்டும். இந்த இதழ்கள் ஆற்றிவரும் பங்கு மெச்சதற்குரியதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே வேளை இலக்கியம், அரசியல், சமூகம் என்பவை சார்ந்த சமகால முக்கியத்துவம் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பான பரவலான உரையாடல்களை நடத்தும் களங்களாக இவ்விதழ்கள் தம்மை மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுப்பது நல்லதென்பது எனது அபிப்பிராயம். அவ்வாறான ஒரு இதழால் தான் பல புதிய எழுத்தாளர்களையும், புதுமை எழுத்துக்களையும், புதிய சிந்தனைகளின் வருகையையும் வாசகர்கள் மத்தியில் அடையாளம் காட்ட முடியும்.

● ஈழத்திலிருந்து வெளிவரும் இதழ்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய பிரதான நெருக்கடிகளில் தலையாயதாக விற்பனைக்கும் விநியோகத்துக்குமான தொடர்புகளையும் அதற்கான பொறிமுறை ஒன்றையும் உருவாக்குவது இருக்கின்றது. இதனை எவ்வாறு கையாள்வது?

பொதுவாக பெரிய நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் செய்திப்பத்திரிகைகள் போல சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு அத்தகைய விநியோக வாய்ப்பு பெரிதாக வாய்ப்பதில்லை. அதற்குத் தேவையான பொருளாதார வசதி இத்தகைய இதழ்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஆனால், எழுத்தாளர்கள் வாசகர்கள் உடன் இணைந்த வாசகர் வட்டங்கள் போன்றவற்றை பிரதேசங்கள், ஊர்கள் தோறும் உருவாக்குவது அல்லது அப்படிச் செயற்படும் குழுக்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது, அவற்றைத் தொடர்ச்சியாக இயங்கவைக்கும் விதத்திலான உரையாடல்களை நடத்துவது போன்ற வழிமுறைகள் பயனளிக்கக் கூடும். இதழ்களுக்கு பரவலான இளைஞர்கள், மாணவர்கள் மத்தியில் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்குதல் என்பது மிகவும் பழைய உத்தியாயினும் அது மிகவும் பயனுள்ள ஒரு முறைமை என நான் நம்புகிறேன். இன்று இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் பெருகிவிட்ட நிலையில் இளம் சமுதாயம் பெரிதும் அவற்றிலேயே கவனம் செலுத்துவதைக் கணக்கிலெடுத்தே இந்த விடயங்கள் கையாளப்பட வேண்டும். அச்சில் வரும் இதழ்கள் அவற்றை சமூக ஊடகங்களுடாக மேலும் பரவலாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதன் மூலமாக சமூக ஊடகங்களுடாக இதழ்களுக்கும் வாசகர்களுக்குமான தொடர்பாடல்களை ஏற்படுத்த முயல்வதும் ஊக்குவிப்பதும் கூடிய பயனைத் தரும் என நம்புகிறேன்.

● சிறுவயதிலிருந்து வாசிப்புப் பழக்கத்தையும் எழுத்தாற்றலையும் கொண்டிருந்த நீங்கள் உங்கள் வாசிப்பினூடாக அரசியல் பிரக்ஞைகொண்டு இடதுசாரிக் கருத்தியலின் பால் ஈர்க்கப்படுகின்றீர்கள். அன்றைய காலத்தில் இடது சாரிய / அல்லது அரசியல் சார்புகொண்ட நூல்களை அணுகுவதும் வாசிப்பதற்குமான கீழல் எப்படி இருந்தது.

உரையாடலுக்கும் தொடர்ச்சியாகத் தேடுவதற்குமான வெளி எப்படி இருந்தது? (அன்றைய நாட்களில் இடம்பெற்ற கூட்டங்களையும் கலை/இலக்கிய நிகழ்வுகளையும் இன்று நடைபெறுவனவற்றையும் ஒப்பிட முடியுமா?)

நான் முன்னரே சொன்னது போலவே எனது வாசிப்பு மீதான ஒருவகை வெறிகொண்ட ஆர்வமே எனக்கு பல விடயங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது. இதற்கு எனக்குக் கைகொடுத்தவைகள் நூல்களாகும் எனக்குக் கிடைத்த நண்பர்களும் தான். நண்பர்கள் என்று சொல்லும் போது நான் அவசியம் குறிப்பிடவேண்டிய ஒருவர் என் அன்புக் குரிய குலசிங்கம் அண்ணர். அவர் மஹாகவியின் 'கோடை' என்ற நூலைத் தனது கடையில் இருந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது தற்செயலாகக் கண்டு அவருடன் உரையாடச் சென்றதிலிருந்து உருவாகிய நட்பு அது. அவரைச் சந்தித்த பின்னர்தான் பல முக்கியமான எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் அவர்களது எழுத்துக்கள் பற்றியும் அறிந்து கொண்டதுடன், அவரிடமிருந்து நூல்களைப் பெற்று வாசிக்கும் வாய்ப்பையும் பெறுகிறேன். எனது வாசிப்புப் பரப்பு விரிவடைவதற்கு அவருடனான உறவும் உரையாடல்களும் கணிசமானளவு பங்களித்திருக்கின்றன. இந்த ஆர்வம் காரணமாகவே நான் ஜெயகாந்தனை அடையாளங் காண்கிறேன். அதன் காரணமாகவே அவரது நூல்களை தேடத்தொடங்கி தமிழ்நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களையும், ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களையும் அவர்களது எழுத்துக்களுடாக அறிந்து கொள்கிறேன். டொமினிக் ஜீவா, கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, டானியல், கனேசலிங்கன், யோகநாதன் என்று முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை அடையாளம் காண்கிறேன். 1977 தேர்தலின் பின்னான எனது அரசியல் ஈடுபாடு இடது சாரியம் சார்ந்ததாக முழுமையாக மாற்றம் கொள்கிறது. இதன்காரணமாக இலக்கியங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துக்கு சமனாக இடதுசாரிய கருத்துக்கள் தொடர்பான நூல்களையும் வாசிக்கத் தொடங்குகிறேன். கம்யூனிசம் என்ற கருத்துரு பற்றிய எனது கேள்வி ஒன்றிற்காக முதன்முதலாக எனக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நூல் 'கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை' என்ற மொஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின் வெளியீடான கார்ல் மார்க்ஸின் உருவ அட்டைப்படத்துடனான ஒரு சிவப்பு நிறப் புத்தகம். அதன் முதல் வரி 'ஐரோப்பாவை இப்பொழுது ஒரு பூதம் பிடித்து ஆட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதுதான் கம்யூனிசம் என்னும் பூதம்' என்று இருக்கும். இந்த வரி என்னை மிகவும் சிலிர்ப்புக்குள்ளாகியது இப்போதும் நினைவில் உள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ் ஆகியோரது நூல்களை வாசிப்பது என்பது ஓர் பழக்கமாக மாறி விட்டது. அந்தக் காலத்தில் இந்த நூல்களை நான் வாசிப்பது ஒன்றும் புதிய விடயமாக இருக்கவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஓரிரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடம் இந்த நூல்கள் இருந்தன. நான் கொழும்பு சென்ற பின்னர், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் என்ற கட்சியுடனான தொடர்பு கிடைத்த பின்னர் எனக்கு வாசிக்கும்படி பரிந்துரை செய்யப்பட்ட சில நூல்களுள் லெனினுடைய நூல்களும் அடங்கும். இந்த நூல்கள் தொடர்பான உரையாடல்களை அவர்களுடன் நடத்த முடிந்தது. 'தொழிலாளர் பாதை' என்ற அவர்களது பத்திரிகையின் ஆசிரியர்

கனேசுதேவ் உடன் பலவிடயங்களை விவாதிக்கவும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளவும் முடிந்தது. அவர்தான் எனக்கு 'நீங்கள் முதலில் அந்தத் தத்துவம் தொடர்பான மார்க்ஸினதும் எங்கல்ஸினதும் நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். குறிப்பாக 'கூலி உழைப்பும் மூலதனமும்', 'குடும்பம், தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்' என்ற நூல்களை வாசிப்பது நல்லது. ஏதாவது புரியாதது இருந்தால் என்னிடம் கேளுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தார். அந்த நூல்களை நான் வாங்கப் போய்த்தான் கூடவே மாவோவின் புத்தகங்களையும் கொழும்பிலுள்ள அந்தப் புத்தகக் கடையில் வாங்கிய சம்பவம் நடந்தது. இப்படியான ஒரு வாய்ப்பான சூழல் எனக்கு அமையக்கூடிய ஒரு நிலைமை அன்று இருந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அன்றும் சரி இன்றும் சரி நீங்கள் ஒரு நூலை வாசிக்கத் தொடங்கி விட்டால் அது உங்களை அதன் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும். வேறு நூல்களை அடையாளம் காட்டும். ஆனால் இன்றுபோல உங்கள் கதிரையில் இருந்தபடி ஒரு தொலைபேசியை வைத்துக்கொண்டே அதைப் பற்றி விசாரித்துவிட முடியாது. வாசித்த ஒரு புத்தகத்தில் இன்னொரு புத்தகம் பற்றி விதந்து கூறப்பட்டிருந்தால், இன்று போலல்லாமல் நீங்கள் வாசிக்கசாலைக்கோ அல்லது புத்தகக் கடைகளுக்கோ தேடிப் போகவேண்டும். இப்போது அந்தச் சிரமம் இல்லை. ஆனால் அந்தக்கால இலக்கிய விமர்சனக் கூட்டக்களிலும் சரி இப்போதும் சரி நூல்கள் பற்றிய அலசல்கள் பொதுவாக இலங்கையில் நடக்கும் கூட்டங்களில் சிறப்பாக நடக்கின்றன என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் அப்படி எல்லாவிடங்களிலும் நடக்காமல் இருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வும், உரையும் இப்போதெல்லாம் ஒரு நூலின் முக்கியத்துவத்தையும் விட ஒரு ஆசிரியரின் முயற்சி என்ற அளவிலான அவரைப் பாராட்டும் ஒருவகை விழாவாகப் பரவலாக மாறிவிட்டது என்பதும் உண்மை தான். ஆயினும் இத்தகைய நிகழ்வுகளும் கூட அவசியமானவை. அப்போதுதான் கூட்டத்தின் பின்னரான உரையாடல்கள் எழவும் விரிவடையவும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

○ ஒடுக்கப்படும் மக்கள் பலம்பெறுவதற்கு அவர்கள் அமைப்பாகச் ஒன்றிணைவதும் முக்கியம். ஆயினும் இன்று அமைப்பாக்கத்தை தனிநபர் சுதந்திரத்துக்கும் "படைப்பு மனநிலைக்கும்" எதிரான விடயமாக கட்டமைக்கின்ற போக்கு நிலவுகின்றது. இந்த முரணை எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

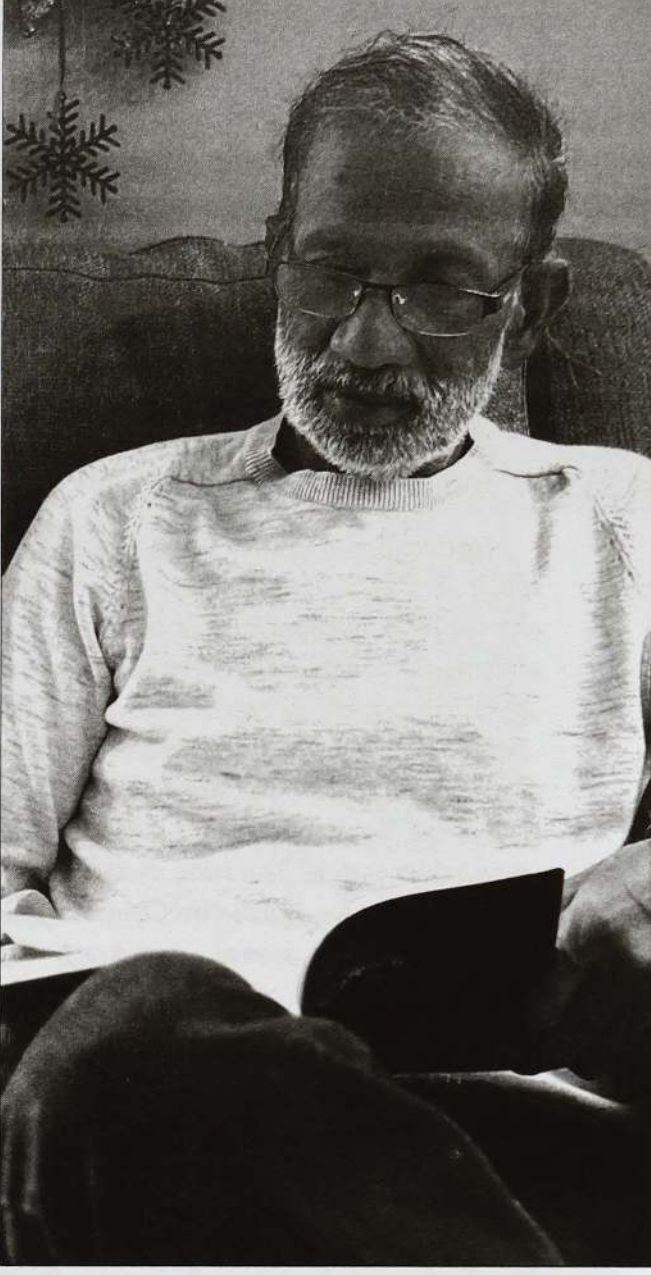
இது ஒருவகையில் தவறான புரிதலென்றே நான் நினைக்கிறேன். தனிநபர் சுதந்திரம் என்றால் என்ன? ஒரு தனிநபர்தான் வாழும் சூழலில் தான் நினைத்த அல்லது விரும்பிய எல்லாவற்றையும் செய்வதற்கான சுதந்திரம் என்று அதை அர்த்தப்படுத்த முடியுமா? இல்லையே. படைப்பு மனநிலை என்பது என்ன? ஒருவர் ஒரு படைப்பைப் படைப்பதற்கான மனநிலையில் தன்னை அப்படைப்பு நிகழும்வரையான பொழுதில் நிலை நிறுத்திக் கொள்வது என்பதா, இல்லையே. இந்த மனநிலை ஒரு படைப்பாளிக்கு எல்லா நேரங்களிலும் உள்ளுறைந்து இருப்பதுதான். அதனால் தான் அவருக்கு ஏதாவதொரு விடயம் சாதாரண மக்களது

கண்களுக்குப் படுவதை விட வேறு பரிமாணத்தில் புலப்படுகின்றது என்பது தான். இல்லையா? மக்களை அமைப்பாக்கலிலும் படைப்பு மனநிலைக்கும் எந்தவகையான முரண்பாடும் எழுவதற்கான நியாயங்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை. சரியாகச் சொல்வதானால் அது மிகமுக்கியமான படைப்பாக்க மனநிலையுடன் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு செயல். ஒடுக்கப்படும் மக்களை இன்றைய உலகில் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்குவது இன்னொரு மக்கட் பிரிவல்ல. அது ஒப்பீட்டளவில் ஒரு சிறு குழு மட்டுமே. அதன் நலனுக்காகவே அரசு இயங்குகிறது. நவீன சமுதாயத்தில் அந்த அரசு வரலாற்று ரீதியான மக்களது தொடர்ச்சியான போராட்டங்களின் காரணமாக ஒருவகை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போலி ஜனநாயகத் தன்மையைப் பேணி வருகிறது. இத்தகைய ஒரு சூழலில் மக்கள் தமது அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொள்ள அமைப்பாக ஒன்றிணைவது அவசியமானது. ஆகவே அமைப்பாக்கம் என்பதற்கும் தனிநபர் சுதந்திரம் என்பதற்குமிடையில் முரண்பாடு எழுவதற்கு ஏதாவது நியாயம் இருக்குமாயின், அது இரண்டே இரண்டு காரணங்களால் தான் சாத்தியமாகலாம். ஒன்று, அந்தத் தனிநபர், அந்த அமைப்பாக்கலுக்காக முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களும் செயற்திட்டங்களும் மக்களின் நலனுக்கு எதிரானவை என்று ஆதாரபூர்வமாக உறுதியாக நம்பும் நிலை. இந்த நிலையில் அவர் தனது கருத்தை முன்வைத்து அந்த அமைப்பாக்கும் கருத்தியலை எதிர்த்து விமர்சிக்கவும், மக்களைத் திரட்டிச் செயற்படவும் முடியும். அந்த முயற்சி தடுக்கப்பட முடியாதது வரவேற்கப்பட வேண்டியது. மற்றையது மக்கள் அமைப்பாதலின்போது அந்த அமைப்பு பரந்துபட்ட மக்களின் நலனைப் பிரதிபலிக்கிறதா இல்லையா என்பதை விடவும், தமது தனிப்பட்ட நலன்கள் முக்கியமானவை எனக் கருதும் நிலை. இந்த நிலைப் பாட்டைக் கொண்டிருக்கவும் ஒருவருக்கு பூரண சுதந்திரம் உண்டு. ஆயினும் தனிப்பட்ட நலன்களின் அடிப்படையிலான அவரது செயற்பாடு என்பது மக்கள் நலன்சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரானவையாக இல்லாதவரை அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை அல்ல. இத்தகைய கருத்துகளும் கோட்பாடுகளும் சில புத்திஜீவிகளிடம் இருப்பது என்பது மக்களது போராட்ட வரலாற்றில் புதிய தல்ல. அது எல்லாக் காலத்திலும் நிலவக் கூடிய ஒன்றுதான். அவை மக்கள் சார்பாகச் செயற்படும் அமைப்பினால் விமர்சித்து அம்பலப்படுத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் என்ற அளவுக்கான முக்கியத்துவத்தை மட்டுமே கொண்டவை. இத்தகைய சிந்தனைகள், போக்குகள், அரசியல் நிலைப்பாடுகள் என்பவற்றை மக்கள் மத்தியில் அம்பலப்படுத்தி, அதை பரந்துபட்ட மக்கள் நிராகரிக்கும் விதத்தில் செயற்படுவதே மக்கள் அமைப்பின் பணியாகும்.

● மொழிபெயர்ப்பிலும் பிரதி மேம்படுத்துதலிலும் (Copy Editing) உங்கள் தேர்ந்த புலமையை நேரடியாகப் பார்த்த அனுபவம் எனக்குண்டு. உங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான “குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே” என்போன்ற பலருக்கும் பயனான ஒரு மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்ப்புகளுக்கான தேவை எவ்வாறாக இருக்கின்றது? கடந்த சில காலங்களில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் வருகை அதிகரித்து இருக்கின்றது. அதனை எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

பாரதியின் வழியை இந்தவிடயத்தில் முழுமையாக ஆதரிப்பவன் நான். ‘சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும்., கலைச் செல்வங்கள் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்’ என்பதுவே எனது கருத்துமாகும். ஆனால் வருபவை எல்லாம் எங்கள் மண்ணுக்கும் மொழிக்கும் மக்களின் வாழ்வுக்கும் வளம் சேர்க்கும் சிந்தனையைத் தரும் செல்வங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானது. நூல்கள் அதிகரித்து வருவதென்பது மகிழ்ச்சிக்கும் வரவேற்புக்கும் உரியது. ஆயினும் பாரதி சொன்னது போல தமிழினில் இதுவரை இல்லாத ‘புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்..., மேன்மைக் கலைகள்’ தமிழில் வருவது மிகவும் முக்கியம். கவிதைகள், நாவல்கள் சிறுகதைகளுடன் இந்த வருகைகள் நின்றுவிடாது நாம் இதுவரை சிந்திக்கத் தொடங்காத ‘மேன்மைக் கலைகள்’ அனைத்தும் இங்கு வந்து சேர வேண்டும் என்றே நினைக்கிறேன். மொழிபெயர்ப்பு நூல்களிலிருந்து, சொல்லும் பொருள், சொல்லும் முறை என்பவை பற்றிய முழுமையான உரையாடல்கள் நிகழவேண்டும். அந்த உரையாடல்களின் மூலமான புரிதல்களின் அடிப்படையில் எமது படைப்புகளும் மெருகேற வேண்டும். மெருகேறும், மெருகேறி உள்ளன என்று நினைக்கிறேன்.

■ ஊடகத்துறைக்கான, கல்வி, உழைப்பு, சமூகப் பொறுப்புணர்வு அதற்கான நெறிமுறைகள் என்பவை கணக்கிலெடுக்கப்படாமலேயே, சமூக ஊடங்களது தரமட்டத்தில் செய்தி ஊடகங்களும் தொழிற் படத்தொடங்கியுள்ள ஆபத்தான நிலை தோன்றியுள்ளது. நீங்கள் குறிப்பிடும் ‘சமூக நலன் குறித்த அக்கறைகளும், அரசியல் பிரக்ஞையும் கருத்தியல் தெளிவும்’ குறைந்திருப்பதற்கான காரணமும் இதுதான்.

● நீங்கள் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டன என்று நினைக்கின்றேன். இந்தியாவுக்கும் ஈழத்துக்கும் வெளியே தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் நாடான கனடாவில் தமிழர்களின் கலை இலக்கிய, அரசியற் செயற்பாடுகள் எப்படி இருக்கின்றன. அதில் இளையோரின், பங்கெடுப்பு எவ்வளவில் இருக்கின்றது. கனடியத் தமிழர்களுக்கும் / புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கும் ஈழத்தில் உள்ள தமிழர்களுக்கும் உட்படம் எவ்விதத்தில் இருக்கின்றது?

ஆம். கடந்த யூலை மாதத்துடன் 10 ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. கனடாவில் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகள் பற்றிக் கடந்த பத்தாண்டு காலத்திய எனது அவதானிப்பில் என்னளவில் பல சிறப்பான விடயங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் போக்கில் பெரியளவு மாற்றம் நிகழ்ந்ததை அவதானிக்க முடியவில்லை. நான் வரும்போது எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்களைத் தவிர புதிதாக தமிழ் எழுத்துத் துறைக்கு வந்தவர்களை நான் இதுவரை சந்திக்கவில்லை. ஆனால் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் படைப்பாளிகளின் பல, குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. முக்கியமான நூல்கள் அவை. எனக்குத் தெரியாமல் ஒருசிலர் இருக்கக் கூடும்.

ஆனால், கலை, இலக்கியம் நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க புது வரவுகள் வந்திருக்கின்றன. ஆயினும் ஒரு உயிர்த்துடிப்பான ஓட்டத்தை இங்கு காண முடியவில்லை. குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளான இங்கிலாந்து, நோர்வே போன்ற நாடுகளில் பல முயற்சிகள் சிறப்பாக நடக்கின்றன என நான் நினைக்கிறேன். கனடாவின் புதிய தலமுறைகளுக்கும் கலை இலக்கிய உலகில் செயற்படும் இன்றைய செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையில் உள்ள நெருக்கம் அவ்வளவாக - மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவாகவே உள்ளது என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பிடத்தக்க நூல்களின் எண்ணிக்கையளவில் பார்க்கையிலும் கூட ஒரு பத்தாண்டு காலத்துள் வந்த நூல்களின் தொகை எனது கணக்கின்படி ஒரு 20 - சிலவேளை அதிகமாகவும் இருக்கலாம் - நூல்களைத் தாண்டவில்லை என்பது ஒரு வகையில் கவலைக்

குரிய விடயமே. அத்துடன் இந்த நூல்கள் இன்னமும் இலங்கை, இந்திய வாசகர்களையே பிரதானமாக கவனம் செலுத்துகின்றன என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் எழுத்துக் களின் நிலை இன்னமும் ஆசிரியரே முன்னின்று வெளியிடும் அளவில் தான் இருக்கிறது. பதிப்பகங்கள் தேடி கேட்டுப் போடுகின்ற நிலை இன்னமும் நம்மவர் தமிழ் நூல்களுக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. சினிமா, நாடகத் துறை சார்ந்து மிகவும் முக்கியமான முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளைப் பொறுத்தவரை அவை மக்கள் உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான ஓர் அடையாளம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அது சற்றுக் குறைவாகவே இப்போது இருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். கொவிட் தொற்றின் பின்னான காலம் மிகவும் வறட்சியான காலமாகக் கழிந்துவிட்டது. மற்றைய புகலிட தேசங்களில் இத்தகைய நிகழ்வுகள் பழையபடி வரத்தொடங்கி விட்டனவாயினும் கனடா இன்னமும் அந்த நிலைக்குத் தயாராகவில்லை என்றே தோன்றுகிறது, அது மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அண்மையில் நண்பரும் நம்காலத்தின் முக்கியமான படைப்பாளியுமான தேவகாந்தனது நூலான 'கதாகாலம்' மூன்று பாகங்களாக ஆங்கிலத்தில் வந்துள்ளது. ஆங்கிலம் படிக்கும் எமது அடுத்த பரம்பரையினருக்கு இந்த நூல்கள் வாசிக்குமளவுக்குக் கிட்டுகிறதா? அவர்களை இது எப்படி உணரவைக்கிறது என்பதை அறியவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இவ்வாறே அநுக் அருட்பிரகாசம் அவர்களது இரண்டு நாவல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த நாவல்கள் குறித்த கனேடிய புலம்பெயர் தமிழ்க் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளம் தலைமுறையின் அவதானிப்பு என்ன என்பதும் கவனத்துக்குரியது என்று நினைக்கிறேன். கலை, இலக்கியம், சமூகம் சார்ந்து பல பயனுள்ள வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய களமாக கனடாத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அளவு பெரிதாக இருந்தாலும், மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அதன் செயற்றிறன் இதுவரை நடந்ததை விடப் பெரிதாக நடக்கமுடியும் என்று நினைக்கிறேன். நடக்கவேண்டும். (முற்றும்)

வரவு

விலை:
650.00

நூல்:
மழையாகிறேன் வெயிலாகிறேன்
(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்:
முழுமதி எம். முர்தலா

பதிப்பு:
ஏப்பிரல் 2023

வெளியீடு:
மறுபேச்சு பதிப்பகம்
அட்டாளச்சேனை - 16

வரவு

விலை:
675.00

நூல்:
யாரும் படலம் என்னை
(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்:
இயல்வாணன்

பதிப்பு:
நவம்பர் 2023

வெளியீடு:
வேரல் புகள்
சென்னை, இந்தியா

மறையும் காலம்

சந்தோசங்கள் முளைக்கும்போது
கடலாய்ப் பொங்கி எழும் மனமே
ஒருமுகப்படுத்தும் பக்குவத்தை
உனதாக்கிக்கொள்
காலநிர்ப்பந்தத்தின் தேக்கத்தை
உடைத்தெறியத் தயாராகு
சீற்றங்களைந்த பின் நோக்கிவரும்
கால மாற்றங்களை உய்த்தறிந்து கொள்
தேசத்தின் சாறுகள் உறுஞ்சப்பட்டு வெகுகாலம்
குடிக்க முடியாத உணர்வுகளைப்
புன்னகைகளால் மூடிக்கொள்கிறாய்
பாசங்களினதும் உணர்வுகளினதும்
மீளும் அடைக்கலங்களால்தான்
உலகம் இன்னும் கனிகிறது.
சுவைக்கும் ஒவ்வொரு நொடிக்குள்ளும்
வாழ்வின் உண்மைகளைப் புரியாதாகிறாய்
எத்தனை அழகுமிக்கதான வாழ்வினை
மீதமிருக்கும் காலங்களிலேனும்
கற்றுக் கொள்ளத்தயாராகுவாய்
உண்மைகளையும், யதார்த்தங்களையும்
மிக இலகுவாய்க் கற்றுக் கொள்ள
நொடிகளும் நிமிடங்களும் கரைகின்றன.

சித்தி றயீக்கா பாயிஸ்

இரத்தத்தில் உரையப்பருடீ

தேசக்கோடுகள்

அப்பக்கமும் இப்பக்கமும் முழங்குகிறார்கள்.
ஆயுதங்களின் கிளுகிளுப்பு
அதிகாரத் திமிர்
ஆதிக்க ஆக்கிரமிப்பு
உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்கள் மற்றும் போர்த்தொழிலாளிகள்
வெற்றியின் ருசியோ சண்டையெனத் திமிறும்
போரோ வேறுபாடற்று நொருக்கும்

துரத்தப்பட்ட ஊர்களில் பெருமூச்சுப் புகைகள்
இடிபாடுகளின் சுவடுகள்
சனங்களின் சுமையோ வழி நீண்ட யுத்தப்பாடுகள்
வீரக்கதைகளால் இரத்தத்தை இரசிக்கும் குரூரம்
போரில் முதற்பலியாவதோ மானுடம்
குழந்தைகள் போரைத் திட்டமிடுவதில்லை
பசியைச் செரிக்கின்றனர்
குழந்தைப் பலிகளின் இரத்தச் சுகதி
அவர்கள் கேட்பதோ குண்டுச்சத்தங்களற்ற ஓரிடம்

வதைக் கூடத்துச் சுவர்களில்
மருத்துவமனைகளில்
பெருகி ஒழுகும் குருதியில்
தேசக்கோடுகளையா வரைகிறார்கள்?

வானம் பேரிரைச்சல் நிறைந்து இருள்கிறது
பச்சை மரங்கள் பற்றியெரிகின்றன
தீ நடுவிலிருந்து புறப்படும் கட்டளைக் கற்கள்
அமைதியைச் சிதறடிக்கின்றன
பறவையின் அலகில் சிவப்பு நிறக்கிளையொன்று.

தர்மினி

கலாசார வினிம்புகளின் கனவுகள்

உண்ணி. ஆர். சீன் 'பாங்கு' கதையை முன்வைத்து

ஜி.பி. ஹாசன்

மலையாள எழுத்தாளரான உண்ணி. ஆர் உடைய ஐந்து சிறுகதைத் தொகுப்புகள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. 'பாங்கு' எனும் அவரது கதை சுகுமாரன் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்த பாதுஷா என்கிற கால்நடையாளன் எனும் தொகுப்பிலுள்ள கதை.

கதைகூறலில் ஒரு திட்டவாட்டமான முறையென உண்ணியிடம் பிடிவாதங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நவீனத்துவம், பின்- நவீனத்துவம் என ஒரு கலவையான கதைகூறல் முறை அவரிடம் உள்ளது. அவரது பாங்கு ஒரு பெண்ணின் வித்தியாசமான ஆசையைச் சுற்றி நகரும் கதை.

ஒரு கல்லூரியில் இறுதியாண்டு பயிலும் தீபா, ஜோதி, சமீனா, ரசியா என்கிற நான்கு மாணவிகளும் தங்களது கல்லூரி வாழ்க்கை நிறைவுக்கு வரும் தருணம் தங்களது நீண்ட கால அல்லது கல்லூரி வாழ்க்கையில் முளைத்த ஆசையை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனவும், தங்களது ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசையாக இருப்பது எனவும் முடிவெடுக்கின்றனர். இதில் தீபா, ஜோதி, சமீனா ஆகிய மூவரும் தங்களது ஆசைகளை சொல்லிவிட்டனர். கல்லூரி ஹெட்டோட கையை முத்தமிடுவது தீபாவின் ஆசை. ஆங்கிலம் படிக்கும் மோகனிடம் தன் காதலை வெளிப்படுத்துவது ஜோதியின் ஆசை. அஸ்ரப் என்கிற நண்பனோடு உட்கார்ந்து சினிமா பார்ப்பது சமீனாவின் ஆசை. மூவரது ஆசைகளும் சராசரியான பெண்களின் ஆசைகளாக கதைக்குள் வருகின்றன.

இந்த மூவரது ஆசைகளும் எந்த புதுமையுமற்ற சராசரி வாழ்விலிருந்தும், வாழ்வின் ஆழமற்ற மேற்பரப்பிலிருந்தும்

வருவதாகும். வாழ்வின் உயர்ந்த இலட்சியத்திலிருந்தோ, ஆழ்ந்த கனவுகளிலிருந்தோ அந்த ஆசைகள் எழுந்து வருவதில்லை. ஆனால் ரசியா என்கிற மாணவி மௌனமாக இருக்கும் போதே அவளது கடைசிக் கனவு என்ன என்பதை அறிவதற்கு வாசக மனம் பரபரக்கிறது. அவள் ஒரு விசித்திரமான ஆசையை வெளிப்படுத்தப் போகிறாள் என யூகிக்கவும் முடிகிறது. என்ன அந்த ஆசை? எது அந்தக் கனவு? அந்த ஆசையை எல்லோரையும் போல் தன் நண்பிகளிடம் அவளால் இலகுவில் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாமல் அவளை ஏதோ ஒன்று தடுக்கிறது. தடுமாற்றங்களால் அவள் நிலைகுலைந்திருக்கிறாள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“ஒரு மாதிரி அழும்பு வேல காட்டாத. இன்னும் ஒரு மாசம் தான் இருக்கு அதுக்கு முன்னால நாம் ஆசைப்படுவது என்னவோ அதை செய்திடனும்” என்று கோபமாக சொன்னாள் தீபா. “சொல்லித்தொலை” என அடுத்தடுத்து தோழிகளின் குரல்கள் தடித்து எழுந்தன.

ரசியா தலையில் இருந்து நழுவிய முக்காட்டை இழுத்து விட்டுக்கொண்டே எல்லோரையும் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

“எனக்கு ஒரு ஆசை இருக்கு ஆனா அது நடக்குமா” என்றாள். அவளது தோழிகள் மிகச்சராசரியாகவும், உற்சாகமாகவும் “என்னோட குமரே, உனக்கு பிரின்சிபால கட்டிப் பிடிக்கணுமா? இல்லை ரெண்டு ரவுண்டு சரக்குப் போடனுமா? அதுவுமில்ல, யார்கூடயாவது படுத்துக்கணுமா?” அவர்களது ஆசைகளை ஒத்த கனவுகள் எல்லாம் சொல்லி அவளை அவசரமுட்டுகிறார்கள். ஆனால் ரசியாவின்

கதைகூறலில் ஒரு
திட்டவாட்டமான முறையென
உண்ணியிடம் பிடிவாதங்கள் எதுவும்
இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
நவீனத்துவம், பின்- நவீனத்துவம் என
ஒரு கலவையான கதைகூறல் முறை
அவரிடம் உள்ளது. அவரது 'பாங்கு' ஒரு
பெண்ணின் வித்தியாசமான
ஆசையைச் சுற்றி நகரும்
கதை.

ஆசையோ சின்னத்தனங்களிலிருந்தும், உடல்சார்ந்த ஆசைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டதாக அவர்களால் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாத தூரத்தில் இருந்தது. அவள் தன் வழக்கமான சிரிப்புடன் சொன்னாள் “எனக்கு ஒரு தடவை பாங்கு சொல்லனும்” சட்டென்று தோழிகள் மத்தியில் நிசப்தம் நிலவியது. ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி அந்தக் கணத்தை நிறைத்தது. யாரும் எதுவும் பேசாமல் சில கணங்கள் கரைந்தன. கடைசியில் தோழிகள் அதை ஏற்க மறுக்கின்றனர். “நீ என்ன கிறுக்குத்தனமாகப் பேசறே, வேற யாரும் கேட்டுடப் போறாங்க.” சமீனா கோபமாகச் சொல்கிறாள். சரக்கு அடிப்பது, யார் கூடவாவது படுத்துக்கிறது, ஒரு ஆணைக் கட்டிப் பிடிப்பது போன்ற எளிய ஆசைகள் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் போது கலாசார மரபு மீதான மீறலைக் கோரும் ஒரு பெண்ணின் குரல் எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரிக்கப்பட்டு விடும் அபத்தமான துயரமே கதையின் மையமான இடமாகிறது.

ரசியா, தங்களது கல்லூரி வாழ்வின் கடைசி ஆசையைக் நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருப்பது என்ற முடிவை ஞாபகமூட்டுகிறாள். “இதற்கெல்லாம் கூட இருக்க முடியாது. மதம் கடவுள் எல்லாம் தொட்டா சுடுகிற சங்கதி”

என்று அவர்கள் நழுவி செல்கின்றனர். இப்போது கலாசாரத்தின் விளிம்பில் தனித்துவிடப்பட்ட ஒருத்தியாக ரசியா நிற்பதை வாசக மனம் பரப்புடன் எதிர்கொள்கிறது.

ரசியாவுக்கு இந்த ஆசை அவளது சின்ன வயதில் ஏற்பட்டது. ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அவளது அப்பாவும் அம்மாவும் அவளை மிருகக்காட்சி சாலை ஒன்றுக்கு அழைத்துச் சென்றபோது அங்கே கூண்டில் இருந்த ஒரு மிருகத்தைப் பார்த்து அதை திறந்து விடும்படி கூறி அழத் தொடங்கினாள். எவ்வளவு சொல்லியும் அவள் கேட்கவில்லை. கோபத்தில் அங்கிருந்து அவளை வெளியே கூட்டி வந்து விட்டனர். ஜம்மாவுக்கு நேரமானதால் அவளுடைய தந்தை இவர்களை அருகில் இருந்த கடைக்கட்டில் உட்கார வைத்துவிட்டு பள்ளிக்குச் சென்று விட்டார். அப்போது கேட்ட பாங்கு எப்போதுமே கலையாமல் ஒரு ஆபரணம் போல ரசியாவின் காதுகளில் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. அப்போதிருந்தே அந்த ஆசை அவளுடன் கூட வந்தது.

தோழிகளிடம் சொன்ன அந்த ஆசையை அம்மாவிடமும் வீட்டுக்கு வந்து சொன்னாள். அவரும் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அவள் படைத்தவனிடம் கேட்டாள். “நான் ஆசைப்படுவது தப்பா?”

அவர்களது கல்லூரி வாழ்வின் இறுதி நாட்கள் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தன. ரசியாவின் தோழிகள் அவர்களது ஆசைகளை ஒவ்வொருவராக நிறைவேற்றிக்

கொண்டு வந்தனர். ஆனால் ரசியாவின் ஆசை மட்டும் நிறைவேறாமல் தள்ளிக்கொண்டே போனது.

கடைசி நாளும் நெருங்கிவிட்டது நண்பிகள் வேறு ஆசை ஒன்றை சொல்லும்படி அடம் பிடித்தார்கள். கலாசாரத்தோடு மோதுவதையும், மீறுவதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆனால் ரசியா தனது ஆசையை விட்டுக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டாள். சின்ன வயதில் இருந்தே அவளுக்கு கூட இருக்கும் ஆசை அது.

ஜோதி என்ற தோழி அவளுக்கு உதவ முன்வருகிறாள். “சரி நீ எப்போ பாங்கு சொல்லனும்?”

“வெள்ளிக் கிழமை” என்கிறாள். ஜோதி சொன்னதைப் போன்றே கல்லூரியிலிருந்து 10-15 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள மனுசங்க யாரும் இல்லாத காட்டுக்குள் ரசியாவை தன் நண்பனுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் அனுப்பி வைத்தாள்.

மது அருந்துவதற்காக காட்டுக்குள் ஒதுங்கி இருந்த இரண்டு இளைஞர்கள் ரசியாவும் அந்த மாணவனும் காட்டுக்குள் நுழைவதைப் கண்டனர். அந்த இருவரும் அவர்களை வேறு விதமாகப் புரிந்து கொண்டனர்.

“சின்னப் பொண்ணு” என்றான் ஒருவன். “பையனும் பொடியன்தான்” என்றான் மற்றவன். “அவனுங்களையும் கூட்டிட்டு வா” என்றதும் ஒருவன் காட்டுக்கு வெளியே ஓடினான்.

ரசியா நண்பனிடம் மேற்குத் திசையைக் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டாள்.

அந்த இளைஞர்கள் காட்டுக்குள் இவர்களை நோக்கி நகர்கின்றனர். மரக்கிளைகளையும், பற்றைகளையும் ஒதுக்கிக் கொண்டு நூதனமாக அவளை நெருங்குகின்றனர். அப்போது காட்டைக் கிழித்துக்கொண்டு, “அல்லாஹ் அக்பர்” என பெண் குரலில் பறிந்தது பாங்கு!

பச்சையின் இருளில் நூற்றாண்டுகளின் அலைகள் தழுவித் தூய்மையாக்கிய அந்த நாதம் ஆகாயத்தின் பரப்பையும் மண்ணின் ஆழங்களில் ஊன்றிய வேரையும் தொட்டது என்கிறார் உண்ணி. ஆர். ஆனால் அந்த பாங்கின் நாதம் அவளை நெருங்கிய அந்த இளைஞர்களின் இதயங்களையும் தொட்டிருக்க வேண்டும். காட்டை விலக்கி முன்னேறிச் சென்ற அவர்கள் அங்கேயே அசையாது நின்றனர்.

ரசியா தன் ஆசை நிறைவேறிய மகிழ்ச்சியுடன் காட்டை விட்டும் வெளியேறிச் சென்று கொண்டிருந்தாள். பெண் பாங்கு காட்டையே மென்மையாக்கிவிட்டதாக வாசக மனம் நம்பிக்கை கொள்கிறது. இந்த பாங்கு பள்ளிகளிலும் ஒலிக்குமா? என்பதே கதை எழுப்ப விரும்பும் கேள்வி என நினைக்கிறேன். இந்தக் கேள்வி ஒரு கலாசார உரையாடலுக்கான மகத்தான தொடக்கம் என்றும் நினைக்கிறேன்.

● அந்தப் பறவையிடம்

எத்தனை எத்தனையோ பாடல்கள் இருக்கின்றன
தனது சொண்டை இறுகப் பூட்டிக் கொண்டிருக்கிறது அது
அந்தப் பாடல்கள் வெளியே சிந்தாதவாறு பார்த்துக் கொள்கிறது
எதனாலும் திறக்க முடியாதவொரு மாயப் பெருந்திரை

பனிக்காலத்தின் மூடுபனி போல தாமாகக் கரைந்துருகாத
வெகுவாக மூப்படைந்த
பாரம்பரியப் புராதன அரண்களின் சுவர்கள்
சூழவிருந்து மௌனமாக்கியிருக்கின்றன
அந்த அநிச்சப் பறவையின்
அத்தி பூக்கும் காலத்தின் பாடல்களை

ஆதியிலிருந்து சகலதையும் பொறுத்திருக்கும் பறவையால்
தாங்கவொணாப் பாரமொன்றைச் சுமக்க நேரும் நாளில்
ஒவ்வொன்றாய் வெளியே சிந்தலாம்
காலம் காலமாக அதனுள் சேகரமான
ஏகாந்தத்தின் பாடல்கள்

அன்றுடையக் கூடும் பறவையின் சிறகுகளை
அசைய விடாமல் பிணைத்திருக்கும்
அத்தனை விலங்குகளும்

அசாத்தியங்கள் எதுவும் நிகழாத ஆழ்கடலுக்குள்
தன்னை நுழைத்துக் கொண்ட அதிருப
மீனொன்றைப் போல இப்போது மௌனித்திருக்கும் பறவை
தனதேயான பாடல்களைப் பாடியவாறு
அடர்வனத் தீர்த்துக்குப் பறந்து வரும்
அந்த விசித்திரமான நாளை எண்ணிக் காத்திருக்கிறது காடு

● வசதி படைத்த வீடுகளின் தரைகளில் விரிக்க
வர்ணக் கம்பளங்களைத் தோளில் சுமந்தலைந்து விற்பவன்
பெருமழையில் நனைந்த நாளின் பின்னர்
வந்திருக்கும் கடும் வெயிலடிக்கும் இந் நாளில்
மலைச் சரிவில் பரந்து விரிந்த
கரும்பாறைகளில் உலர விட்டிருக்கிறான்
தன்னிடம் தேங்கியதால் மழை நனைத்த
கனத்த நிலக் கம்பளங்களை

அழகழகான பல வர்ணப் பூக்களும்
குதிரைகளும் யானைகளும் பாறையில் பூத்திருக்க
தனது ஒற்றை விரல்களால் காற்றில்
பெருவிசாலக் கம்பளங்களைப் பின்னியவாறு
பரந்த புல்வெளியில் படுத்து
நாள் முழுதும் காவலிருக்கிறான் கம்பளக்காரன்

வெயிலேறியேறித் தணிய
ஒரு புகையெனப் பரவிய முன்னிரவில்
கம்பளங்களை வாரிச் சுருட்டும் கம்பளக்காரனின்
வெடித்த வெற்றுப் பாதங்களை
மிகுந்த ஆதாரத்தோடு இதமாகத் தடவித் தடவி
ஒத்தடம் கொடுக்கின்றன
அவ்வளவு நேரமும்
கம்பளங்களால் குளிரேறியிருந்த கரும்பாறைகள்

எம். ரிஷான் ஷரீப்
விசித்திரமான
சிறைப்பிடித்து

இயற்கைப் பாறைகளை விடவும்
குதிகால்களுக்கு இதமான
நில விரிப்புகளே தேனுமுண்டோவெனக் கேட்ட
மனதைத் தவிர்க்க முயல்பவன்
இந்த விசித்திர நாளில்
இங்கு வரும்போதிருந்த ஈரத்தின் கனம் இப்போதில்லை என்கிறான்

●
அச்சுறுத்தும் நகரத்தின் அத்தனை பரபரப்புகளுக்கு மத்தியிலும்
தெருவோரமாக தள்ளு வண்டியில்
அவித்த சோளங்களை விற்பவனிடம்
இருக்கின்றன பல கதைகள்

அந்தி நேரங்களில் சோளம் வாங்க வரும்
பாதசாரிச் சிறுவர்களுக்கு அவன்
அந்த நகரத்தைப் பற்றிய
வேடிக்கைக் கதைகளைச் சொல்லி
மாயாஜாலங்களை நிகழ்த்துவான் அவர்களது உலகில்

அடுத்த ரயிலுக்கான நேரத்தை
விடை மலிவான துணி கிடைக்கும் அங்காடியை
செருப்புத் தைப்பவனின் இருப்பிடத்தை
தாம் கேள்விப்பட்டிருக்கும்
ஓர் அரச மரத்துக்கு அருகாமையிலுள்ள
பழைய புத்தகங்கள் நிறைந்திருக்கும்
பலகைக் கடையின் பெயரை
மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு போக
வெந்நீர் விற்கும் இடத்தை
பிரார்த்தனைகள் பலிக்கக் கூடியதெனச் சொல்லப்படும்
வழிபாட்டுத் தலத்துக்குப் போவதற்கான வழியை
மற்றும் இன்னபிறவற்றை
அவனிடம்தான் கேட்டறிந்து கொள்கிறார்கள்
அந்த நகரத்துக்குப் புதிதாக வருபவர்கள்

ஏதோ அவனது தள்ளுவண்டியில்தான்
ஏறியமர்ந்து கொண்டு ஒவ்வொரு புதிய தினங்களும்
அந்த நகரத்துக்கு வந்து சேர்வதைப் போல
அந்த நகரத்தவர்கள் எவரைக் கேட்டாலும்
அவனைக் கேளுங்கள் அவனுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும்
என்பார்கள்

அச்சுறுத்தும் நகரத்தின் அத்தனை பரபரப்புகளுக்கு மத்தியிலும்
அவனுக்கு நேர் எதிரேயிருந்த
அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பின் ஜன்னல் மாடத்திலிருந்து
விழுந்து மரித்த இளம் பெண்ணொருத்தியைக் குறித்து
காவல்துறை அவனிடம் விசாரித்த வேளையில்
அதுவொரு விசித்திரமான நாளென்று மாத்திரமே
திரும்பத் திரும்பச் சொன்னானையொழிய
அவளைப் பற்றித் தானறிந்திருந்த
கதைகளைக் கூறவேயில்லை அவன்.

கவிதைகள் ருடிகளைச் வைத்திருப்பவர்கள்

பரையியால்

இயல்வாணன்

அலெக்ஸ் பரந்தாமன் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளர், கவிஞர், ஊடகவியலாளர் எனப் பல வகையிலும் அறியப்பட்ட ஒரு படைப்பாளி. இவரது சிறுகதைகள் ஒரு பிடி அரிசி, தோற்றுப் போனவனின் வாக்குமூலம், அழகைகள் நிரந்தர மில்லை முதலிய தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. இது இவரது நான்காவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் சாமானிய மக்களின் வாழ்க்கைப் பாடுகளைப் பேசும் சிறுகதைகளைப் பலரும் எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அலெக்ஸ் பரந்தாமனின் கதைகள் சாமானிய மனிதர்களின் பாடுகளைப் பேசுவதையே பொதுப் போக்காகக் கொண்டவை. அவரது கதைகளில் வரும் கதாமாந்தர்கள் பொருளாதார ரீதியாக நலிவுற்ற அடித்தட்டு மக்களாகவே உள்ளனர். பல்வேறு தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்ற அன்றாடங் காய்ச்சிகள், தினக்கூலிகள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், பறையடிப்பவர்கள் என்று விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையை யும், நெருக்கடிகளையும், துன்பங்களையுமே அவரது பெரும்பாலான கதைகள் பேசுகின்றன.

“எழுத்தாளன் என்ற நிலைக்கப்பால் கதைகளை எழுதுபவன் எனும் மனவோட்டத்திலேயே என்னைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களை நான் அணுகுகிறேன். இந்த மனிதர்களிடத்திலிருந்தே எனது கதைக்கான கருக்கள் பிறக்கின்றன” என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவது அவரது கதைகளின் உள்ளடக்கத்தை துலாம்பரப்படுத்துகின்றது.

இந்தத் தொகுதியில் உள்ள எட்டுக் கதைகளும் அவ்வாறானதே. ‘சிறுகதை மஞ்சரி’யில் ஏலவே இவை பிரசுரமாகியுள்ளன. பாத்திரங்களை அவற்றின் இயல்புக்கூடாக விபரித்து, கதை சொல்லும் பாங்கே இவரது எழுத்து நடையாகும். அது பாத்திரங்களின் நல்ல கெட்ட பண்புகளை வாசகரிடத்தில் தொற்றவைப்பதனுடாக கதையை நகர்த்திச் செல்வதாக அமைந்துள்ளது.

இளைஞர்கள் சிலருடன் சேர்ந்து பரமன் காடழித்து உருவாக்கிய ஒரு காணியை தாயாரின் இறப்பின் பின்னர் சகோதரி பங்கு கேட்டு பிரதேச செயலகத்துக்கு மனுச் செய்த கதை ‘அம்மான்ரை காணி’. தாயாரின் காணியில் தனக்கும் பங்கிருக்கு. பங்கைத் தர வேண்டும் எனக் கேட்டு நிற்கும் சகோதரி தேவியின் சுயநலத்தை இக்கதையில் நூலாசிரியர் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார்.

அவ்வாறே மலையகத் தொழிலாளர்களை வன்னி மண்ணில் வேலைக் கமர்த்தி தொழில் சுரண்டலைச் செய்து வாழும் பெரிய மனிதர்களை அம்பலப் படுத்தும் கதையாக ‘கறிவேப்பிலைகள்’ கதையை அவர் எழுதியுள்ளார். கந்தவனத்தின் தோட்டத்தில் மாடாக உழைத்த மாடசாமி இறுதி யுத்தத்தில் இரு கால்களையும் கையொன்றையும் இழந்து சக்கர நாற்காலியில் பிச்சை எடுக்கிறான். அந்த நேரத்தில் சந்தையில் மாடசாமியைக் காணும் அவர் “உன்னையெல்லாம் எனக்குத் தெரியாதே ஆர் நீ?” என்று கேட்டு விட்டு நகர்வது காட்டப்படுகிறது. இவ்வாறு தொழில் சுரண்டல்களால் வாழ்க்கையை இழந்த பலரில் ஒருவனாகவே மாடசாமி நம்முன் தோன்றுகிறான்.

தன்னுடைய அகங்காரத்தாலும், பிடிவாதத்தாலும் தேவி என்ற பெண் தனது வாழ்வையும், தனது குடும்பத்தின் வாழ்வையும் கெடுத்து இறுதிக்

அலெக்ஸ் பரந்தாமன் தனது எழுத்துகள் மூலம் அடித்தட்டு மக்களின் வலிகளையும் வாழ்வையும் நம் கண்முன் கொண்டு வருகிறார். அது வாசகருக்கு புது அனுபவங்களைத் தருவதாக இருக்கும்.

காலத்தில் யாருமற்று தனது செயலுக்காக வருந்துவதை 'காலம் தின்ற வாழ்வு' கதை பேசுகிறது. தான் மட்டுமல்ல தனது சகோதரியையும் திருமணம் செய்ய விடாது முதிர் கன்னிகளாக வாழ்வைத் தொலைத்த பல குடும்பங்களின் கதையின் ஒரு பருக்கையே இந்தக் கதையாகும்.

யுத்தத்தின் பின்னர் இனநல்லிணக்கம் பேசுவோரும், அடிப்படைவாதம் பேசுவோரும் கன்னை பிரிந்து சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலமிது. ஒரு பஸ் சந்திப்பு திருமணத்தில் வந்து முடிகிறது. ஆண் காலிழந்த முன்னாள் போராளி. பெண் இராணுவத்தில் இருந்து போராளிகளால் கொல்லப்பட்ட சிப்பாயின் மனைவி. இருவருக்கு மாண சந்திப்புகள், புரிதல்கள் திருமணம் வரை செல்வதை 'சிங்களத்தி' என்ற கதை பேசுகிறது. இதற்குள்ளால் அரசியல் வாதிகளின் கபடத்தனம், போராளிகளை சமூகம் கைக் கொண்ட விதம், உழைப்பைச் சுரண்ட எண்ணும் உறவுகள் எனப் பல விடயங்களை நூலாசிரியர் பேசுகிறார். பிரசன்ன விதானகேயின் 'பிறகு' திரைப்படம் இன்னொரு கோணத்தில் பேசும் விடயத்தை அலெக்ஸ் பரந்தாமன் இக்கதையினூடாக வேறு கோணத்தில் பேசுகிறார்.

குடும்பத்துக்காக உழைத்து மாயும் மனிதர்கள் பற்றியும் (பாரந்தாங்கிகள்), முற்பகல் செய்தது பிற்பகல் விளைவதைச் சொல்வதாயும் (குழம்புச்சோறு), சாதி சார்ந்த சிக்கல்களைப் பேசுவதாயும் (காலசூட்சுமம், பறையொலி) இத்தொகுதியில் கதைகள் உள்ளன. ஆதிக்க சாதியினருக்கு அடங்கிய ஒரு தலைமுறை வாழ்வு நீங்கி புதிய தலைமுறை வீறுடன் எழுவதை இத்தொகுதியின் தலைப்பான 'பறையொலி' சிறுகதை பேசுகிறது.

இந்த எட்டுக் கதைகளும் சமூகத்தின் போலித் தனங்களைப் பேசுகின்றன. தொழிலாளர்களின் உழைப்பையும், முயற்சியையும் பேசுகின்றன. ஏழை மக்களின் வாழ்வுப் பாடுகளைப் பேசுகின்றன. குடும்பங்களின் பொருளாதார உறவுச் சிக்கல்களைப் பேசுகின்றன. இக்கதைகளின் அடிநாதமாக சாதாரண மக்களும், அவர்களின் வாழ்வியலுமே அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில் அலெக்ஸ் பரந்தாமன் தனது எழுத்துகள் மூலம் அடித்தட்டு மக்களின் வலிகளையும் வாழ்வையும் நம் கண்முன் கொண்டு வருகிறார். அது வாசகருக்கு புது அனுபவங்களைத் தருவதாக இருக்கும். ●

இன்னும் ஒரே ஒரு சுற்று மாத்திரமே ...

சூரியனின் பேரொளிப் பரப்பின் கீழ்
உழைப்பெனும் பணியினை
நிறைவுற முடித்த பின்
கிடைக்கும் ஓய்வினைக் காட்டிலும்
இனிமையானது வேறெதுவுமில்லை
இன்னும் ஒரேயொரு சுற்று மாத்திரமே
ஒரே ஒரு சுற்று மாத்திரமே
இதோ அது நிறைவுறுகிறது
எப்படியேனும் அதை இழுத்தெறிந்து
விடுவோம்

அப்பா ஒரு உருக்கினால் ஆன
இயந்திரத்தோடு பாடுபட்டார்
அம்மா காவற் பணியில் முனைந்து செயற்பட்டாள்
அவர்கள் ஒருபோதும்
தமது பணியினைக் குறித்து
முணுமுணுத்தது கூட இல்லை
அவர்கள் உழைப்பதற்கென்றே பிறந்தார்கள்

கல்லறை வரை அவர்களின்
உழைப்புத் தொடர்ந்தது
ஆனாலும் அவர்கள் அடிமைகளாய்
உலைந்து போகும் பொருட்டு
உழைத்ததில்லை
இன்னும் ஒரேயொரு சுற்று மாத்திரமே
எப்படியேனும் நாம்
இழுத்தெறிந்து விடுவோம்

என் சகோதரிகளும்
சகோதரரும் இவ்வாறே பாடுபட்டனர்
அவர்கள்
உழைப்பிடமிருந்தே பிறந்தார்கள்
உழைப்புக்காகவே வாழ்ந்தார்கள்

ஆனாலும் எவரும் அவர்களை
அடிமைகளாக்கி உழைப்பினைச் சுரண்ட
யாரும் அனுமதித்ததில்லை
இன்னும் ஒரேயொரு சுற்றுமட்டுமே
நாம் மிகவிரைவில் அதை
இழுத் தெறிந்து விடமாட்டோமா என்ன?

ஆங்கில மூலம்: மாயா அஞ்சலோ
தமிழில்: ந. சத்தியபாலன்

மழைக்குள் ஒரு பூனை

ஆங்கில மூலம்:
எர்னஸ்ட் ஹமிங்வே
தமிழில்:
தி. லலிதகோபன்

இரண்டு அமெரிக்கர்கள் மட்டும் அந்த விடுதியில் தங்கியிருந்தனர். படிக்களில் அவர்களைக் கடந்து செல்பவர்களையோ அல்லது அறைக்குப் போகும்போதும் வரும்போதும் எதிர்ப்படுபவர்களையோ அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்களின் அறை இரண்டாவது தளத்தில் கடலை நோக்கியவாறு இருந்தது. மேலும் அது பொதுப்பூங்கா மற்றும் போர் நினைவகம் போன்றவற்றையும் நோக்கியவாறிருந்தது. பொதுப்பூங்காவில் பெரிய 'பாம்' மரங்களும் பச்சை நிற இருக்கைகளும் இருந்தன. நல்லதோர் வானிலை நிலவும் நாளில் ஓர் ஓவியன் எப்போதும் அங்கு தனது தூரிகையுடன் இருப்பான். ஓவியர்கள் அந்த 'பாம்' மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும் விதத்தையும் மற்றும் கடலையும் பூங்காவையும் பார்த்தவாறு அமைந்திருக்கும் விடுதிகளின் பிரகாசமான வர்ணங்களையும் விரும்புவர்.

இத்தாலியர்கள் மிக நீண்ட தூரம் பயணித்து அந்த போர் நினைவுச் சின்னத்தை பார்வையிட வருவர். அது வெண்கலத்தாலானதுடன் மழையில் நனைந்து மினுமினுத்துக் கொண்டிருக்கும். மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. 'பாம்' மரங்களிலிருந்து மழை துளித்துளியாக வீழ்ந்தபடியிருந்தது. குட்டைகளிலும் 'கிறவல்' பாதைகளிலும் நீர் நிறைந்திருந்தது. கடலானது மழையின் நீண்ட வரிசையினால் உடைந்து பின் அதிலிருந்து நழுவி கரைவந்து மீண்டும் உடைகிறது. கார்கள் போர் நினைவுச்சின்னத்தின் சதுக்கத்தில் இருந்து புறப்பட்டுச் செல்கின்றன. சதுக்கத்தின் குறுக்காக இருந்த உணவகத்தின் வாசலில் நிற்கும் பணியாளர் வெறுமையான சதுக்கத்தைப் பார்த்தவாறு நின்றிருந்தான்.

அமெரிக்க மனைவி சன்னலோரத்திலிருந்தபடி வெளியே நோக்குகிறாள். சாளரத்தின் நேர் கீழே நீர் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் பச்சை நிற மேசையின் கீழாக ஒரு பூனை தன்னை குறுக்கியபடி படுத்திருந்தது. ஒழுகிக் கொண்டிருக்கும் துளிகளில் தான் நனையாத வாறிருக்கும்படி தன்னை மேலும் சௌகரியமாக்க அது முயன்று கொண்டிருந்தது.

“நான் வெளியே சென்று அந்த பூனையை கொண்டு வருகிறேன்” என மனைவி கூறினாள்.

“நான் அதனைச் செய்கிறேன்” என்றான் கணவன் கட்டிலிலிருந்தபடி.

“இல்லை நானே போகிறேன். அந்த பரிதாபத்திற்குரிய பூனைக்குட்டி நனைந்த மேசையின் கீழே தன்னை உலர்வாக வைத்திருக்க மிகுந்த பிரயத்தனம் எடுக்கிறது” என்றான் மனைவி.

கட்டிலில் படுத்தபடி, மீண்டும் வாசிப்பினுள் ஆழ்ந்து போகும் கணவன், தனது பாதங்களை இரண்டு தலையணிகள் கொண்டு உயர்த்தி வைத்திருந்தான்.

“நனைந்து விடாதே” கணவன் கூறுகிறான்.

கீழ்த்தளத்திற்கு மனைவி இறங்கிச் சென்றபோது, அங்கிருக்கும் அலுவலகத்திலிருந்து விடுதியின் உரிமையாளர் எழுந்து தலை தாழ்த்தி தனது மரியாதையினை மனைவிக்குத் தருகிறார். அவரது மேசை அலுவலக அறையின் அந்தத்திலிருந்தது. உயரமான முதிர்ந்த மனிதராக அவரிருந்தார்.

“மழை பெய்கிறதல்லவா?” என அவரைப்பார்த்து மனைவி கூறினாள்.

“ஆமாம் அம்மணி இது ஒரு மோசமான வானிலை” என அவர் பதிலுரைத்தார்.

வெளிச்சம் குறைவான அந்த அறையின் அந்தத்திலிருந்த மேசையின் புறமாக அவர் நின்றிருந்தார். மனைவி அவரை விரும்பினாள். வாடிக்கையாளர்கள் தரும் முறைப்பாடுகளை அவர் எதிர்கொள்ளும் விதம் அவளைக் கவர்ந்திருந்தது. அவரது கண்ணியமான நடத்தையினை அவள் விரும்பினாள். தனது சேவைக்காகக் காத்திருக்கும் அவரது பணிவு அவளுக்குப் பிடித்திருந்தது. அவரது முதிர்ந்து அகன்ற முகமும் திடமான கைகளும் அவளுக்குப் பிடித்திருந்தது.

அவரை இரசித்தபடியே கதவைத்திறந்து வெளியே நோக்கினாள். மழை பலத்து பெய்து கொண்டிருந்தது. இறப்பரினாலான மழையுடை அணிந்த மனிதன் வெறுமையான சதுக்கத்திற்கும் விடுதிக்குமிடைப்பட்ட வீதியை கடந்து கொண்டிருந்தான். அந்த பூனை அங்கே எங்காவது இருக்கலாம். சிலவேளைகளில் அவள் தாழ்வாரம் வழியே நடந்து செல்லவும் நேரிடலாம். இவ்வாறாக அவள் கதவோரமாக நின்று கொண்டிருக்கையில் அவளின் பின்பாக ஒரு குடை விரிகிறது. அது அவளின் அறையைப் பராமரிக்கும் பெண்ணாக இருந்தாள்.

“நீங்கள் நனையக்கூடாது” சிரித்தபடியே இத்தாலிய மொழியில் கூறினாள். நிச்சயமாக விடுதியின் பொறுப்பாளரே அவளை அனுப்பியிருந்தார்.

பணிப்பெண் குடையை விரித்தவாறே பிடித்திருக்க, செம்மண் பாதையிலே தான் தங்கியிருந்த அறையின் சன்னலின் நேர் கீழ்ப்பகுதி வரும் வரைக்கும் அவள் நடந்தாள். அந்த மேசை இருந்தது. மழைநீரினால் கழுவப்பட்டு தூய பச்சை நிறமாக அக்கணத்தில் அது தோன்றியது. ஆனால் அந்த பூனை அங்கிருக்கவில்லை. அவளின் முகத்தில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது. பணிப்பெண் அவளை நோக்குகிறாள்.

“எதையாவது தொலைத்து விட்டீர்களா அம்மணி?”

“அங்கே ஒரு பூனை இருந்தது”

“ஒரு பூனை?”

“ஆம் அந்த பூனை”

“ஒரு பூனை” பணிப்பெண் சிரித்தாள். “மழைக்குள் ஒரு பூனை”

“ஆம், அந்த மேசையின் கீழ். எனக்கு அந்த பூனை வேண்டும். எனக்கு அது வேண்டும்” என்றாள் அமெரிக்கப் பெண்.

“வாருங்கள் அம்மணி. நாங்கள் உள்ளே செல்வோம். நீங்கள் நனைந்து விடுவீர்கள்” என்றாள் பணிப்பெண்.

“ஆ...சரி, நானும் அவ்வாறே எண்ணுகிறேன்” என்றாள் அவள்.

அவர்கள் செம்மண் பாதையோரமாக நடந்து கதவினை கடந்து சென்றனர். பணிப்பெண் குடையை மடிப்பதற்காக வெளியே தரித்தாள். அமெரிக்கப் பெண் விடுதியின் அலுவலகத்தை கடக்கையில் விடுதியின் பொறுப்பாளர் எழுந்து நின்று தனது மரியாதையை தெரிவிக்கிறார். தன்னுள் இனம்புரியாத சிறுமையினையும் இறுக்கத்தையும் அவள் உணர்கிறாள். விடுதிப்பொறுப்பாளரின் இந்த மரியாதை அவள் தன்னை மாட்சிமைக்குரிய ஒருத்தியாக எண்ண வைத்தது. படிக்கின்றோடு தனது அறைக்கு சென்று கதவைத்திறந்து உட்செல்கிறாள். ஜோர்ஜ் கட்டிலிலிருந்து படி வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“பூனை கிடைத்ததா?” புத்தகத்தை மூடியபடியே கேட்கிறாள்.

“அது சென்று விட்டது”

“ஆச்சரியம். எங்கே சென்றது அது” புத்தகத்திலிருந்து கண்களை உயர்த்தியபடி கேட்கிறாள்.

அவள் கட்டிலில் உட்காருகிறாள்.

அமெரிக்காவின் பிரபல நாவல், சிறுகதை எழுத்தாளரும் பத்தி எழுத்தாளருமாகிய எர்னஸ்ட் ஹமிங்வே அவர்களினால் எழுதப்பட்ட கதையே இது. இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்த பின்னர் எழுதப்பட்ட இந்தக் கதையில் அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு தம்பதி இத்தாலிக்கு வருவதன் பின்னணியில் கதை நகர்கிறது. இத்தாலி இரண்டாவது உலகப்போரில் அமெரிக்காவினால் தோற்கடிக்கப்பட்ட தேசம். இதன் காரணமாகவே அமெரிக்க தம்பதிகட்கு விடுதியின் பொறுப்பாளரினால் அதீத மரியாதை வழங்கப்படுகிறது.

போரின் நினைவுச்சின்னத்தை பார்வையிட வரும் தம்பதியரில் ஆண் பாத்திரமாகிய ஜோர்ஜ் தனது மனைவியின் எண்ணங்கள் குறித்து கவனம் எடுப்பதேயில்லை. இது அக்கால அமெரிக்க சமூகத்தில் தம்பதியரிடையே நிலவிய மன வேறுபாடுகளை குறிப்பதாக அமைகிறது. மேலும் அன்பு மற்றும் பாசத்திற்காக ஏங்கும் பெண் மனதில் பூனை என்பது குறியீடாக அமைகிறது.

“எனக்கு அது வேண்டும். எனக்குத் தெரியாது அந்தப் பூனை ஏன் வேண்டுமென. ஆனால் அந்த அப்பாவிப்பூனை எனக்கு வேண்டும். மழைக்குள் ஒரு பூனையாக இருப்பதில் எவ்வித வேடிக்கை விளையாட்டுகளும் இருப்பதில்லை”

ஜோர்ஜ் மீண்டும் வாசிப்பிலுறைகிறான். அவள் அலங்கார மேசையின் முன்பிருந்த பெரிய கண்ணாடியின் முன் உட்காருகிறாள். பின் சிறிய கண்ணாடியில் (கைக்கண்ணாடி) தன்னை நோக்குகிறாள். தனது உருவத்தை மொத்தமாக நோக்குகிறாள். முதலில் ஒரு புறமாகவும் பின் மறுபுறமாகவும். பின் தன் தலையின் பின்பகுதியையும் கழுத்தையும் நோக்கினாள்.

“எனது கூந்தலை நீளமாக வளர விட்டால் எப்படியிருக்கும் என நினைக்கவில்லையா?” என தன்னை உற்று நோக்கியபடி அவனிடம் விசாரிக்கிறாள்.

பணிப்பெண் குடையை
விரித்தவாறே பிடித்திருக்க .
செம்மண் பாதையிலே தான்
தங்கியிருந்த அறையின்
சன்னலின் நேர் கீழ்ப்பகுதி
வரும் வரைக்கும் அவள்
நடந்தாள். அந்த மேசை
இருந்தது. மழைநீரினால்
கழுவப்பட்டு தூய பச்சை நிறமாக
அக்கணத்தில் அது தோன்றியது.
ஆனால் அந்த பூனை
அங்கிருக்கவில்லை. அவளின்
முகத்தில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது.
பணிப்பெண் அவளை
நோக்குகிறாள்.

அவளைப் பார்த்த ஜோர்ஜ் பின் அவளின் கழுத்துப்பகுதியை நோக்குகிறான். அவளின் கூந்தல் கழுத்தோரமாக பையன்களுக்கிருப்பது போல் கத்தரிக்கப்பட்டிருந்தது.

“இப்படி இருப்பதே நன்றாக உள்ளது” என்றான் அவன்.

“எனக்கு இப்படி இருப்பது பிடிக்கவில்லை. ஒரு பையன் போல் தோற்றமளிப்பது என் மனதை சோர்வுறச் செய்கிறது” என்றாள் அவள்.

ஜோர்ஜ் மீண்டும் கட்டிலை நோக்குகிறான். அவள் பதிலுரைக்கத் தொடங்கிய கணத்திலிருந்து அவளை அவன் பார்க்கவில்லை.

“இவ்வாறு கூந்தலை கத்தரித்திருப்பதே உன்னை அழகியாக்குகிறது” என்றான் அவன்.

அவள் கண்ணாடியை மேசையின் மீது வைத்தபடியே சன்னல் பக்கமாக நகர்கிறாள். வெளியே நோக்குகையில் இருண்டு கொண்டிருந்தது.

“நான் எனது கூந்தலை நீளமாக இழுத்து அதை மிருதுவாகவும் இறுக்கமாகவும் பற்றி அதன் முனையில் பின்னலிட வேண்டும். அந்த பின்னலை நான் உணர விரும்புகிறேன். பூனை ஒன்றை மடியில் வைத்திருப்பேன். செல்லமாக நான் அதனைத் தடவுகையில் அதன் மெல்லிய சிணுங்கலை நான் இரசிக்க விரும்புவேன்” என்றாள் அவள்.

“என்ன?” என்றான் ஜோர்ஜ் கட்டிலிலிருந்தபடி.

“மேசையிலிருந்தபடி வெள்ளை நிற பூனைக்குட்டியுடன் உணவருந்த வேண்டும் மெல்லிய மெழுகுவர்த்தியின் ஒளியில். பின்னர் அது துள்ளிக்குதிக்க வேண்டும். நான் எனது கூந்தலை கண்ணாடி முன் நின்று வார வேண்டும். எனக்கு ஒரு பூனைக்குட்டி மற்றும் புதிய ஆடைகள் வேண்டும்” என்றாள் அவள்.

“இப்போது உனது புலம்பல்களை நிறுத்தி என்னைக் கொஞ்சம் வாசிக்க விடு” என்றான் ஜோர்ஜ் தடித்த குரலில். அவன் மீண்டும் வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

அவனது மனைவி சன்னலுக்கு வெளியே பார்க்கிறாள். இப்போது இன்னும் இருண்டிருந்தது. பாம் மரங்களின் மீது மழை இன்னும் பெய்து கொண்டிருந்தது.

“எவ்வாறாயினும் எனக்கு பூனையொன்று வேண்டும்” அவள் கூறுகிறாள். “எனக்குப் பூனை வேண்டும். எனக்கு இப்போதே பூனை வேண்டும். நீண்ட கூந்தலோ அல்லது வேறேதும் கேளிக்கைகளோ இல்லாதபோதும் பூனை ஒன்றிருந்தால் எனக்குப் போதும்”

ஜோர்ஜ் அவளை சட்டை செய்யவேயில்லை. அவன் புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டேயிருந்தான். அவள் வெளியே பார்த்தவாறிருந்தாள். நினைவுச் சதுக்கத்தில் ஒளி தோன்றியிருந்தது.

யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்கள்.

“யாரது?” என்கிறான் ஜோர்ஜ் புத்தகத்திலிருந்து பார்வையை எடுத்தவாறே.

கதவோரமாக பணிப்பெண் நின்றிருந்தாள். அவள் ஆமையின் ஓட்டு நிறத்தைக் கொண்டிருந்த பூனையொன்றை கையில் பிடித்திருந்தாள். அது அவளின் பிடயிலிருந்து திமிறிக்கொண்டிருந்தது.

“மன்னியங்கள்” அவள் கூறுகிறாள். “இந்தப் பூனையை அம்மணிக்கு கொடுக்குமாறு விடுதியின் பொறுப்பாளர் கூறினார்”

நூல் மதிப்பீடுகள்

‘நூல் மதிப்பீடுகள்’ பகுதியில் தங்கள் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் தொடர்பான மதிப்பீடுகள் இடம்பெறுவதை விரும்பும் வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்புகளின் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கவும். சிறிய அறிமுகக் குறிப்பிற்கு ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பலாம்.

உடலும் உலகும் ஆகிய பசுமை வாழ்வு

நான் அமைதியாக இருக்க விரும்பவில்லை
ஆனால் நிதானமாக இருக்க விரும்புகிறேன்
நான் பதற்றப்பட முடியாது
ஆனால் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும்
விழிப்பாக இருந்தே ஆகவேண்டும்

இது எனது தொழிலில்லை
பொறுப்பு என்று உணர்கின்றேன்
அர்த்தம் என்றும் உணர்கின்றேன்

உடம்பு கொதிப்படைவதைத்
தணிக்க விரும்புகிறேன்
நான் ஆறுதலற்று இருக்க விரும்பவில்லை
அது ஆகாது

கண்ணுற்று எதிர்கொள்ளும் சிதைப்புக்களை
உடலிலும் உள்ளத்திலும்
புத்தியிலும் பற்றிப் புரையவிட
விரும்பவில்லை

ஆனால் உலகை இருளுட்டும்
ஏகபோகங்களை எதிர்கொள்ளும்
மனிதர்களுடன் ஒளிந்தலை
கொட்டியிறைத்து வானத்தில் மிளிரும்
கோடான கோடி நட்சத்திரங்களான
மனிதர்களுடன் மிளிந்தலை
விரும்புகிறேன்

சூழலின் சிதைவுகள்
மெல்ல மெல்லவும் வலிதாயும்
உடலைத் தீண்டவல்லன தின்னவல்லன
உள்ளத்தைத் தீண்டவல்லன தின்னவல்லன
புத்தியைத் தீண்டவல்லன தின்னவல்லன

நம்பிக்கையின் மறைப்பில்
கட்டவிழ்த்து விடப்படும் சிதைவுகளை
கேளிக்கையின் மறைப்பில்
கட்டவிழ்த்து விடப்படும் சிதைவுகளை
கண்டும் கேட்கும் அறிவுலகம்
கண்டும் காணாமல் வாழ்வது
அச்சந்தருவது

உலகை மறைக்கும் உள்ளதை மறைக்கும்
மாயைகளே அறிவென
மாயைகளே நம்பிக்கையென
மாயைகளே கொண்டாட்டமென
கட்டிக் காக்கப்படும் உலகில்
உள்ளது எதுவென உணர்தல்
அறிவாக
நம்பிக்கையாக
கொண்டாட்டமாக
வாழ்தல்

உலகின் ஏகபோகங்களின்
இருளகற்றும்
கோடான கோடி நட்சத்திரங்களான
மனிதர்களுடன்
புத்துணர்ச்சி கொளிக்க
வாழ்தல்

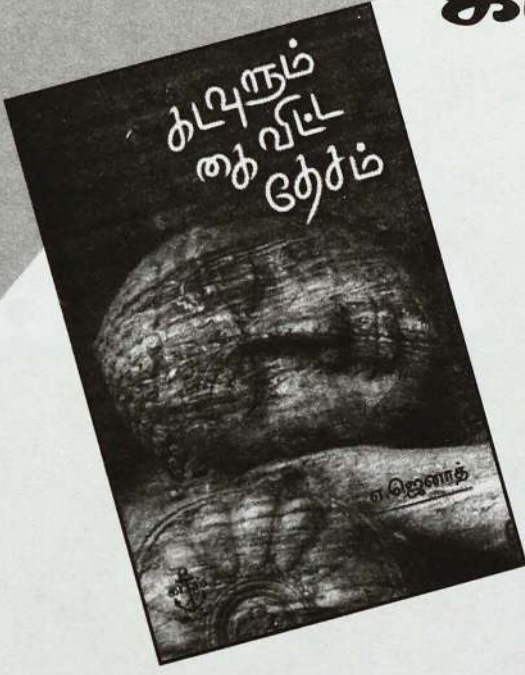
உடலை ஆற்றுதல்
உள்ளத்தை ஆற்றுதல்
புத்தியை ஆற்றுதல்
புத்துணர்ச்சி கொண்டு உலகை ஆற்றுதல்
புத்துணர்ச்சி கொண்ட உலகில் வாழ்தல்

உடலும் உலகும் ஆகிய
பசுமை வாழ்வு

சி. ஜெயசங்கர்

கடவுளும் கைவிட்ட தேசம்

தி. செல்வமனோகரன்

இலங்கையின் ஐக்கியம் என்பது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து அவ்வப்போது வந்துவிட்டுப் போகும் கதை. இங்கு வாழ்ந்த மக்களோ, அரசர்களோ, தலைவர்களோ அதனை ஒரு பெருங்கனவாய் என்றென்றும் வளர் தெடுத்ததில்லை. நிலவியல் அடிப்படையில் ஈரவலயம், உலர்வலயம் என்றும் கரையோரம், மத்திய மலைநாடு, மேட்டுப்பிரதேசம் என்று பலவாறு பிரித்திருத்தல் போலவே அது மொழியால், மதத்தால், மனிதமனத்தால் என்றும் பலவாறு பிரிந்தே இருக்கின்றது.

அநகாரிக தர்மபாலா எனும் தனிமனிதரின் 'சிங்கள பௌத்த தேசிய வாதம்' எனும் குரலால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு இலங்கையின் பெரும்பான்மை மக்கள் சிறுபான்மைத் தேசிய இன மக்களை ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கினர். இலங்கையின் சுதந்திரம் என்பது இலங்கைத் தேசிய சிறுபான்மை மக்களைப் பொறுத்தவரை பிரித்தானிய காலனியத்திலிருந்து சிங்கள காலனியத்துக்கு அல்லது கிறிஸ்தவ காலனியத்திலிருந்து பௌத்த காலனியத்துக்கு உள்ளாதலாகவே அமைந்தது. அது மேலும் மேலும் சிங்கள பௌத்த தேசிய அதிகாரத்துவமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. தனிச்சிங்களச் சட்டம், பௌத்தநாடு, கல்வியில் பிரதேசவாரியான வெட்டுப்புள்ளி, தேர்தல் முறையின் சார்புநிலை போன்ற பல்வேறு ரூபங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டு, இன மத கலவரங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அகிம்சைப் போராட்டங்கள் தோல்வியடைந்தன. யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான கொடூர ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளான சூழலில் தமிழ் பேசும் மக்கள் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு தவிர்க்க முடியாதபடி பிடர் பிடித்து உந்தித்தள்ளப்படுகிறார்கள். ஆயுதப் போராட்டம் 40 ஆண்டுகால வரலாற்றை உடையது. இலங்கை அரசின் சர்வதேசத்துடனான கூட்டுச்செயற்பாடு, ஆயுதப் போராட்டத்தை 2009 இல் மௌனிக்கச் செய்தது. ஆயுதப் போராட்டத்தின் தோல்வி தமிழ் தேசிய வாதத்திற்கு பின்னடைவேயாயினும் இந்தளவிலேனும் தமிழரின் இருப்பை, அபிலாசையை உலக அரங்குக்கு இட்டுச் சென்றது. அதை விட 'நடிப்புச் சுதேசிகள்' பலரை வெளியுலகுக்கு இட்டு வந்தது. அதுவரை போராளிகளோடு இணைந்து நின்ற பலர் சுயமுகங்களை காட்டினர். சிலர் சுயமுகங்களை இழக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இந்த பெருந்துயரங்களின் தளத்தில் நின்று எ. ஜெனாத்தினால் எழுதப்பட்ட பிரதியே 'கடவுளும் கைவிட்ட தேசம்' ஆகும்.

பௌத்த சிங்கள தேசத்தின் மீதும் அது ஆடிய பேயாட்டத்தின் மீதும் பொங்கியெழும் கோபத்தையும் ஆளுமையையும் சர்வதேசமும் கடவுளும் கைவிட்ட தேசிய இனமான தமிழர்களின் பாடுகளையும் இத்தொகுப்பின் ஊடாகத் தான் ஆவணப்படுத்துவதாக ஜெனாத்த குறிப்பிடுகின்றார். இக்கூற்று இத்தொகுப்பின் நோக்கத்தை தெளிவாகின்றது. இறுதி யுத்த காலக் கையறு நிலையை

யூதாசின் முத்தங்களால்
கல்வாரியில் அறையப்பட்டோம்
பீரங்கி தாக்குதல்களை முறியடிக்க
வியூம் இருந்தது

போருக்கப்பாலான இன்றைய வாழ்வில் இலங்கை வாழ் மக்கள் படும் வாகுளாதார, அரசியல், நெருக்கீடுகளை ஈழம் சிவப்பூ நிறம், தேசமற்றவர்களின் தேசம், வெந்து தனிந்த நாடு, சாத்தான்களின் சாம்ராஜ்யம் போன்ற கவிதைகள் பல்வேறு கருத்தியல்கள், காட்சியடுத்தல்களின் வழி முன்வைக்கின்றன.

கூடவே நடந்தவர்கள் புறமுதுகில் ஏற்றிய
கைவாள்களில் விஷமேற்றப்பட்டிருந்தது.

....

தலைகள் துண்டிக்கப்பட்ட பின்பும்

ஓடிக்கொண்டே இருந்தன

வாழ்த்துடித்தவர்களின் முண்டங்கள்.

.....

வெள்ளை கொடிகளை அசைத்தோம்

தாக்குதலுக்கான கட்டளைகள்.

(சந்ததிகளை விதைத்தோம்.)

எனும் வரிகளால் ஜெனாத் பதிவிடுகிறார். யுத்தத்தின் பல்வேறு அவலங்கள், வன்மங்கள், போராளிகளின் இன்றைய நிலை, பேரினவாதத்தின் பன்முகங்கள், காலம் விழுங்கிய கரிகாலனை திக்கெட்டும் தேடும் மனம், துரோகத்துயர்கள், வறுமை, பசி, வாழ்தலுக்கான போராட்டம், ஆசைகள், அபிலாசைகள், கழிவிரக்கம் என யுத்த பிராந்தியத்தில் கைவிடப்பட்டு, திறந்த சிறைச்சாலையில் வாழும் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாய் இவரது வரிகள் அமைந்துள்ளன. தங்களுக்காய் மரணித்த மனிதர்களை பகிரங்கமாக நினைவு கூர முடியாத அவலச் சூழலை 'கண்ணீரில் தீக்குளிக்கும் கார்த்திகை' வெளிப்படுத்துகின்றது.

போருக்கப்பாலான இன்றைய வாழ்வில் இலங்கை வாழ் மக்கள் படும் பொருளாதார, அரசியல், நெருக்கீடுகளை ஈழம் சிவப்பு நிறம், தேசமற்றவர்களின் தேசம், வெந்து தணிந்த நாடு, சாத்தான்களின் சாம்ராஜ்யம் போன்ற கவிதைகள் பல்வேறு கருத்தியல்கள், காட்சிப்படுத்தல்களின் வழி முன்வைக்கின்றன. பிட்டுக்கு மண் சுமந்த இறைவற்கு விழுந்த அடி, யாவர் முதுகிலும் விழுந்ததாய், கவிஞர் இன்றைய இலங்கையின் அவலநிலை கண்டு மகிழ்கிறார். பச்சாதாபங் கொள்கிறார். இதுவே வினையெனத் தத்துவம் பேசுகிறார். வன்மத்தை வரிகளில் பெய்கிறார். ஆயினும் இலங்கை வாழ் தமிழனாய் சோர்ந்து நிற்கிறார்...

இலங்கை வாழ் கையறு தமிழனின் குரலாய் 'பேரினவாதத் திற்கான வாழ்த்து' அமைந்துள்ளது. மீண்டும் தொடங்கும்

மிடுக்கிற்கான அவாவை அது வெளிப்படுத்துகிறது. தமிழனின் கனவாய் 'கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்' எனும் கவிதை காணப்படுகிறது. கருத்தியல் ரீதியாக தமிழ் தேசியத்தினதும் இன்றைய இலங்கையினதும் நிலையை, யுத்த வாழ்வை ஆவணப்படுத்தி அதிக கவனத்தை கோரும் இத்தொகுப்பின் கவித்துவம் வியந்துரைக்கத் தக்கதல்ல. 'மலைகளின் காதுகள், முகத்தின் கிழிஞ்சல்கள்' உள்ளிட்ட சிலவே கவிதைகளாக கவனம் பெறுகின்றன. எளிமையான ஒற்றைப் பாடான சொற்கள், ஆற்றாமை, ஏக்கம், வக்கிரம், கோபம், விரக்தி, கழிவிரக்கம் என தோற்றவர்களின் உணர்ச்சி - உணர்ச்சிவயப்பட்ட குரல்களை அதிகம் கொண்டமைந்துள்ளது. வீசியெறியப்படும் கற்களாய் சொற்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. "நான் ஸ்ரீலங்கன் இல்லை" எனும் இன்னொரு குரலாக ஜெனாத்தின் வரிகள் அமைந்துள்ளன. தாய்த் தேசத்தின் பாடுகள் கண்டு குமுறும் இளைஞனின் குரலாகவே இந்த தொகுப்பு அமைந்துள்ளது. அதனால் தான்

"கடவுள் இருந்தால்

அவனிடம் ஒர் விண்ணப்பம்

ஒன்று இத்தீவை இரண்டாக்கி விடு

இல்லை ஒன்றுமில்லாது தீர்த்துவிடு"

ஏனக் கூறச் செய்கிறது.

இத்தொகுப்பு தமிழ் தேசியத்தின் நிலையை, இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலையை, இன்றைய இலங்கையின் அவலங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. யதார்த்ததளத்தில் கட்டமைக்கப்படும் அதேவேளை பல்வேறு சமய தொன்மங்கள், தொன்மக்கதைகள் மரபார்ந்த சொற்றொடர்கள் (உறு பசி) பயன்படுத்தி புதிய உவமைகளை கொண்டமைந்துள்ளன. கொரோனா, பொருளாதார வீழ்ச்சி, மக்களின் அவலம், பசி, என தேசத்தின் பன்முகங்கள் பாடுபொருள்களாக உள்ளமை இத்தொகுப்புக்குத் தனியடையாளத்தை அளிக்கின்றது. தேசத்தை, தேச விடுதலையை 'கூவி விற்பவர்' அநேகரிடையே இவர் போன்ற சிலரேனும் தமிழ்த் தேசியத்தின் தவிர்க்கமுடியாத அவசியத்தை உணர்ந்து எழுதுவது ஆறுதளிக்கிறது.

வரவு

விலை:
500.00

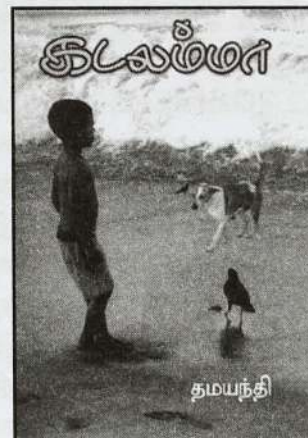
நூல்:
சங்க இலக்கியம் வழிபாடும்
நீர்ப்பண்பாடும்

ஆசிரியர்:
சு. குணேஸ்வரன்

பதிப்பு:
ஜூலை 2023

வெளியீடு:
மீருகை 2,
இமையாணன், யாழ்ப்பாணம்

வரவு

விலை:
400.00

நூல்:
கடலம்மா
(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்:
தமயந்தி

பதிப்பு:
ஜப்பசி 2023

வெளியீடு:
உயிர்மெய் பதிப்பகம் - நோர்வே
மகிழ் - கிளிநொச்சி

கனவு நனவா கதையு மீ

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன்

மலையகம் இருநூறும் அதன் பின்னும்!

'மலையகம் 200' என்ற தொனிப்பொருளில் மலையக மக்களின் வரலாற்றை மையப்படுத்தி பரவலாகப் பல நிகழ்வுகள் கடந்த ஆண்டு முழுவதும் நடந்தேறியுள்ளன. அவர்களது கடந்த இரு நூற்றாண்டுகால வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள் பற்றிய வரலாற்றின் போக்கை நினைவு கூரும் வகையில் கலை இலக்கியம், வாழ்வியல் என்பவை சார்ந்த நிகழ்வுகள் மட்டுமன்றி அவர்களது குடியுரிமைக் கும் தாம் வெறும் கூலிகளல்ல, இந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக் காக உழைத்த இந்நாட்டு மக்களே என்ற அங்கீகாரத்துக்கு மான போராட்டங்கள், எதிர்கொண்ட சவால்களின் வர லாறு என்ற பல அம்சங்களை உள்ளடக்கிய பல்வேறு நிகழ்வு களும் கடந்த ஆண்டில் நடந்துள்ளன. இவற்றின் ஊடாக இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் மத்தியில் அவர்களது வாழ்வியல் பற்றிய உரையாடல்கள் பரவலாக அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுமிருந்தன. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங் களிலும், தலைநகர் கொழும்பிலும், தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் இந்த நூற்றாண்டினை நினைவுகூருமுகமாக பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறியுள்ளன.

மலையகத்தில் தமது உடலுழைப்பினை வழங்கி இந்நாட்டின் பொருளாதாரத் துறைக்கு முக்கியமான பங்களிப்பை நல்கிவந்த /வருகின்ற மலையக மக்கள் தொடர்ச்சியான உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டு வருவதற்கு மேலாக, அவர்களது சிவில் அந்தஸ்து, வெறும் 'தினக்கூலி' என்ற அடிப்படையில், தமது தொழில், கல்வி, குடியிருப்புக்கான சொந்த நிலத்தைக் கொண்டிருந்தல் என்று நாட்டின் ஏனைய மக்களுக்கான உரிமைகள் எவையும் இன்னமும் முழுமையாகக் கிடைத்துவிடாத நிலைமையே இன்னமும் நிலவுகிறது. உண்மையில் இலங் கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படையில் நடந்த முதலாவது சர்வசன வாக்கெடுப்பில் (1947) வாக்களிக்கும் உரிமையை மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் கொண்டிருந்த னர். இந்தத் தேர்தலில் அந்த மக்களின் வாக்குரிமை காரணமாக தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களது எண்ணிக்கையைக் (7) கண்டு பொறுக்காத அன்றைய ஆட்சியாளர்கள், நாடு சுதந்திரம் (1948) அடைந்த கையோடு கொண்டுவந்த குடியுரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களை இலங்கைக் குடியுரிமை அற்றவர்களாக்கினார் கள். இதைத் தொடர்ந்து 1949 இல் கொண்டுவரப்பட்ட தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம், குடியுரிமை அற்றவர்களுக்கு

வாக்களிக்கும் உரிமையும் கிடையாது என்ற அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு அவர்களது வாக் குரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. சுதந்திரம் கிடைத்த ஓராண் டுக்குள்ளேயே நாடற்றவர்களாக்கப்பட்ட இம்மக்கள் அடுத்தடுத்து நடந்த நேரு -கொத்தலாவலை ஒப்பந்தம் (1954), சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் (1964), சிறிமா - இந்திராகந்தி ஒப்பந்தம் (1974) போன்ற இந்திய ஆட்சியாளர்களுடனான ஒப்பந்தங்களுடாக பெரும்பான் மையான மக்கள், அவர்களது தெரிவுக்கு எந்த வாய்ப்பும் கொடுக்கப்படாது பலவந்தமாக இந்தியாவுக்கு நாடுகடத் தப்பட்டனர். இலங்கை அரசால் வேண்டாவெறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின் எஞ்சியிருந்த மக்களுக்கும் கூட கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்தங்கள் இழுத்தடிக்கப் பட்ட பின்பே, அதாவது 2018 இலேயே, அதாவது பிரதேச சபைகள் சட்டம் திருத்தப்பட்ட பின்னரே, முழு அளவிலான சிவில் அதிகாரம் கிட்டியது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆயினும், இன்னமும் அவர்கள் பற்றிய அரச நிர்வாகத்தின் பார்வை, அவர்களை நாட்டின் குடிமக் களாக அல்லாது, வெறும் இந்தியாவிலிருந்து பிழைப்புக் காகக் குடிபெயர்ந்து வந்த கூலித் தொழிலாளர்களாகவே இருந்து வருகிறது.

'மலையகம் 200' நினைவுகூரலையொட்டி நடை பெற்ற கலை நிகழ்வுகள், பொதுக் கூட்டங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு மேலாக, இம்மக்களது பாடுகள் பற்றிய வரலாறு சார்ந்த கட்டுரைகள், உரையாடல்கள், பத்திரிகை களிலும் பிறதொடர்பு சாதனங்களிலும் சிறப்புக் கட்டுரை கள், புதிய நூல்கள், முன்னரே வெளிவந்த நூல்களின் மறுபதிப்புக்கள் என்பன வெளிவரல் என்றுபல விடயங் கள் நடந்துள்ளன. ஆயினும், மலையக மக்களது வாழ்வு முறை, அவர்களது குடிப்பரம்பலை நசுக்கும் விதத்தில் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட, தொகுதிப் பிரிப்புகள், அதன் மூலமாக அவர்கள் தம்மை ஒரு தனித்துவமான சிறு பான்மை இனத்துக்குரிய அந்தஸ்துடன் வாழும் வாய்ப் புக்களை மறுதலிக்கும் செயற்பாடுகள் என்பவை இன்ன மும் அப்படியே தொடர்கின்றன. ஒருசில தனிப்பட்ட சமூக ஆர்வலர்கள், சிறிய அளவிலான அரசியல் அமைப் புக்கள், இளைஞர் குழுக்கள் தவிர்ந்த, மலையக அரசிய லில் இன்று தலைமையேற்றுள்ள கட்சிகள் மத்தியில் இந்த நிலைமைகளில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதிலோ, அம் மக்களைப் பலமுள்ள ஒரு அணியாகக் கட்டிஎழுப்பு வதற்கான முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபடும் போக்கோ அடையாளம் காணக் கூடிய அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை. சிறுபான்மை இனங்களைப் பிரதிநிதித் துவப்படுத்துவதாகக் கூறும் வடக்குக் கிழக்கில் வாழும் தமிழ்க் கட்சிகளிடமிருந்தோ, முஸ்லிம் மக்கள் மத்தி யிலிருந்தோ இம்மக்களுக்குச் சார்பாகவும் அவர்களது மேலெழுச்சிக்கு ஆதரவாகவும் ஒன்றிணைந்த நடவடிக் கைகளை முன்னெடுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கூட்டுச் செயற்பாட்டுக்கான எத்தகைய முயற்சிகளும் நடப்பதற்கான அறிகுறிகள் எவையும் தெரியவில்லை. நாடு பாராளுமன்றத் தேர்தலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் இந்தச் சூழலிலும் இவற்றினிடையே வெளித்தெரிவதெல்லாம் தங்களுக்குள் குழுக்களாகப்

பிரிந்துநின்று, பாராளுமன்ற ஆசனங்களை மட்டும் குறியாகக் கொண்டு தங்களுக்குள் அடிபட்டுக் கொண்டு இருக்கும் நிலையே நிலவுகிறது என்பது மட்டும் தான்.

சிங்கள மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாகக் கூறும் கட்சிகள் மத்தியிலும் கூட தேர்தலை நோக்கிய அணிவகுப்புக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்களின் அடிப்படையிலான வழமையான குத்துப் பாடுகள் நடக்கின்றனவேயன்றி அடுத்ததாக என்ன செய்யப்போகிறோம் என்ற அரசியல், சமூக, பொருளாதார அடிப்படையிலான எத்தகைய சீரிய திட்டங்களும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆட்சியிலுள்ளவர்களையும் அவர்களது தவறான செயற்பாடுகளையும் விமர்சிப்பது மட்டுமே ஒரு புதிய மாற்றத்துக்கான தெளிவான வழியைக் காட்டிவிட முடியாது. தமது வழி என்ன, எப்படி இந்த நாட்டைத் தாம் மீட்டெடுக்கப்போகிறோம் என்பதை அவர்களில் எவரும் இன்றுவரை தெளிவாக மக்கள் முன் வைக்கவோ அவைபற்றிய கலந்துரையாடல்களையும் விவாதங்களையும் மக்கள் மத்தியிலெடுத்துச் செல்லவோ முயலவில்லை. இன்று அதிகாரத்திலிருக்கும் அணி மக்கள் மத்தியில் ஏற்கெனவே அம்பலப் பட்டுப்போயிருக்கும் ஒரு சூழலில், ஏதாவது ஒரு புதிய அணியை அதிகாரத்துக்குக் கொண்டுவருவதை மக்கள் விரும்பக்கூடும் என்ற ஊகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடவடிக்கைகளையே அக் கட்சிகள் இப்போது செய்துகொண்டிருக்கின்றன.

இத்தகைய ஒரு கண்ணோட்டத்துடன் எழுச்சிபெற்ற 'கோத்தா கோஹோம்' என்ற கோசத்துடன் கடந்த ஆண்டு நடந்த பரவலான மக்கள் ஆதரவைப் பெற்ற எழுச்சிமிகு போராட்டம் இத்தகைய திட்டமிடல் எதுவுமற்றுத் தொடங்கப்பட்டதால் தான் அதனது நடவடிக்கைகள் ராஜபக்ச குடும்பினரைப் பதவியிலிருந்து இறக்குவது என்ற அளவுடன் முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்த அர்ப்பணிப்பு மிக்க இளைஞர்களது போராட்டம் பாதிவழியில் இலங்கை அரசினால் பலவந்தமாக ஒடுக்கப்பட்டதை அறிந்தும், அதுபற்றிய கருத்துக்களைக் கணிப்பிட்டு, அதைவிடவும் முன்னேறிய வடிவிலான போராட்டங்களுக்கான எத்தகைய திட்டங்களையும் மக்களிடம் எடுத்துச் செல்லாமலே அடுத்த தேர்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றனர். தேர்தல் மூலமாக பாராளுமன்ற ஆட்சியைக் கைப்பற்றிவிட்டால், அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்குமான தீர்வினைத் தாம் பெற்றுத்தருவோம் என்பது ஒவ்வொரு அரசியற் கட்சியினதும் முழுக்கமாக இருக்கின்றது. ஆயினும் ஜேவிபி உட்பட்ட எந்த அரசியல் கட்சிகளோ குழுக்களோ தாம் இந்த நிலையில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர எடுக்கப்போகும் நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை மக்களிடம் இன்னமும் தெளிவாக முன்வைத்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தைக் கையில் வைத்திருக்கும் தரப்பின் ஊழல், அதிகார துஷ்ப்பிரயோகம், நாட்டுவளங்களைப் பிறநாட்டார் கொள்ளையடிக்கும் வகையிலான திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தமை என்ற வகையிலான சில உணர்வுபூர்வமான விடயங்களை மட்டும் தூக்கிப்பிடித்து அவர்களை அம்பலப்படுத்துவதன் மூலம் தாம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி விடலாம் என்ற வகையிலேயே

அவர்களது செயற்பாடுகள் இன்னமும் நடந்துவருகின்றன. பெருந்திரளான மக்களைக் கூட்டிப் பிரமாண்டமாக நடத்தும் கூட்டங்களில் கூட புதிதாக அடுத்ததாக என்ன செய்யபோகிறோம் என்று எவையும் சொல்லப்படுவதில்லை. பாராளுமன்றத் தேர்தல்களின் போது முன்வைக்கப்படும் வழமையான கருத்துக்களும் உரைகளும் தான் இப்போதும் மீண்டும் மீண்டும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. நாட்டின் தேசிய இனப் பிரச்சினை, சிறுபான்மை இனங்களுடைய உரிமைகளும் அவர்களது சுயாதீனத் தன்மையுடனான வளர்ச்சியும் அங்கீகரிக்கப்படுவதன் அவசியம், அதன் மூலமே ஒரு பன்மொழி பல்கலாசார உரிமைகளைக் கொண்ட நாடாக இலங்கையை வளர்த்தெடுக்க முடியும், அதுவே முழு நாட்டுக்குமான ஒன்றுபட்ட வளர்ச்சியைக் கொண்டுவரும் என்பதுபற்றிய எத்தகைய புரிதலையும் இப்போது தேர்தற் களத்தில் குதிக்கவுள்ள எந்தக் கட்சிகளும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

மலையக மக்கள் இன்று வெறும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் இந்தநாட்டின் மற்றைய அனைத்து இனமக்களுக்கும் உள்ள சகல உரிமைகளுக்கும் உரித்தான மக்கள். நடைமுறையில் அது இன்னமும் தொடர் போராட்டங்களுடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே இருந்துவருகிறது. அவர்களது 200 ஆண்டுகாலப் போராட்ட வரலாற்றின் மூலம் சாதித்த உரிமைகளின் பலத்தில் நின்றுகொண்டு, அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்வதற்கான பாதையை அடையாளங்கண்டு செயற்படுவது என்பது, இன்றைய ஆட்சியாளர்களது ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக அணி திரளும் அனைத்துச் முற்போக்குச் சக்திகளதும் கூட்டுப் பணிகளில் ஒன்றாக அமையவேண்டும். இலங்கையில் சிறுபான்மை இனங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களது அரசியல் தலைமைகள் தங்களுக்குள் பாராளுமன்றப் பதவிகளுக்கான குடும்பிப்பிடிச் சண்டைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதவிட மிகவும் முக்கியத்துவமானதும் காலத்தின் தேவையாக அமைவதும் சிறுபான்மை இனங்களுக்கிடையினான பரஸ்பர அங்கீகாரமும் புரிந்துணர்வும் கொண்ட கூட்டுச் செயற்பாடு மட்டுமே. தமது தனித்துவத்தை பேணியபடி வாழக் கூடிய, சுதந்திரமான வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்குமான தொடர்ச்சியான போராட்டத்தில் மற்றைய இனமக்களை விட நீண்டகாலமாக ஈடுபட்டு வந்த, வருகிற மலையக மக்களுடனுமான கூட்டிணைவு தவிர்க்கமுடியாத ஒரு தேவையாகும்.

இலங்கையின் இந்த மூன்று சிறுபான்மை இனங்களதும் சுயாதீனமான வளர்ச்சி என்பது, தம்மிடையேயான ஒரு பரஸ்பர புரிதலுடனான கூட்டுச் செயற்பாட்டின் மூலமே நடைமுறைச் சாத்தியமாக அமைய முடியும். காலிமுகத்திடலில் 'அரகலய' காலத்தில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எழுந்த எழுச்சியை, இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எந்தப் பிரதான சக்திகளும் அப்போராட்ட காலத்திலோ அதன் பின்னரோ, ஒரு முக்கியமான அரசியல் மாற்றத்துக்கான வாய்ப்பைத் தரக்கூடிய ஆரம்பப் புள்ளியாக அது அமைய முடியும் என்பதையிட்டு அக்கறை காட்டவில்லை என்பது வரலாற்றின் துரதிர்ஷ்டமான நிகழ்வுகளில் ஒன்று.

ஆனால் இன்னமும் காலம் ஒன்றும் எல்லை கடந்து விடவில்லை. இத்தகைய கூட்டிணைவுடன் கூடிய செயற்பாடே நாட்டிலுள்ள மூன்று சிறுபான்மை இனங்களும் விடிவுக்கான வழியைப் பலப்படுத்த முடியும். தேர்தல் நெருங்கிவரும் இன்றைய காலகட்டம், இத்தகைய ஒரு கூட்டுச் செயற்பாட்டுக்கான வாய்ப்பை அவர்கள் முன் நிறுத்தியுள்ளது. ஒடுக்கப்படும் இம்மக்களது அரசியற் தலைமைகள் இந்த வாய்ப்பை முழுமையான அனைத்து மக்களதும் அங்கீகாரத்துடனான தீர்வைக் கண்டடைவதற்கான வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கான உந்துதலை அல்லது அழுத்தத்தை, இம்மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கூறும் அரசியற் கட்சிகளுக்கும் பிற அமைப்புகளுக்கும் கொடுப்பது, நாட்டின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார மீளெழுச்சிக்கான வாய்ப்பைத் திறந்து விடக்கூடிய ஒரு அவசியமான நடவடிக்கையாகும். இவ்வமைப்புகளோடு இணைந்தும் இணையாமலும் இருக்கும் அனைத்து சமூக சக்திகளும், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களும், சமூக ஊடகங்களும் தமது பிரதான கடமையாக ஏற்றுக் கொண்டு உடனடியாகவும் உறுதியாகவும் செயற்படவேண்டிய காலகட்டம் இது.

'மலையகம் 200' வெறும் காலக் கணக்கு அல்ல. அது அடுத்தக் கட்டம் பற்றிய, நம்மக்களது வாழ்வுக்கான பாதையைத் தீர்மானிக்கும் காலகட்டம் வந்துவிட்ட தென்பதை வலியுறுத்திக் கூறும் ஒரு குறிகாட்டி!

வள்ளுவர் 'காலம் அறிதல்' என்று இதற்காக ஒரு அத்தியாயத்தையே எழுதியுள்ளார்!

அந்த முழு அத்தியாயமும் எமக்கான-குறிப்பாக இன்றைய காலத்திற்கான- அறிவுறுத்தலையும் உந்துதலையும் தரும் அத்தியாயம்தான். மாதிரிக்காக அதில் ஒன்று!:

"எய்தற்கரியது இயந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற்கரிய செயல் " குறள்: 489

ஓட்டிசு உலகில் நானும்...

ஒரு முக்கியமான தன் வரலாற்று நூல்!

2013 இல் நான் கனடாவுக்கு இடம்பெயரும் வரை ஓட்டிசம் என்பது ஒருவகை மனோ ரீதியான வருத்தம் என்ற புரிதலே என்னிடம் இருந்தது. அது பற்றி மேலதி

கமாக அறிந்துகொள்ளும் தேவையோ ஆர்வமோ எனக்கு அப்போது இருக்கவில்லை. இலங்கையில் அப்படியான ஒரு குழந்தையையோ மனிதரையோ நான் கண்டதில்லை என்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அது வரையான காலம் முழுவதும் சாதாரண குழந்தைகளை விட சற்றே வித்தியாசமான, தனித்துவமான செயல்களைச் செய்யும் சில குழந்தைகளை மட்டுமே நான் கண்டிருக்கிறேன். அவர்களது நடவடிக்கைகளுக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை அறிவதற்கான முயற்சியில் பல நூல்களை வாங்கி வாசித்துமிருக்கிறேன். நான் ஒரு இளம் தந்தையாக இருந்த போது எனது குழந்தைகளது நடவடிக்கைகளை கூர்ந்து அவதானித்திருக்கிறேன். அவர்களது தவறான நடவடிக்கைகளைக் (சரியான குழப்படி என்பார்கள்) கண்காணிப்பதும் அதனால் ஏற்படும் அயற்சியால் வேறு வழியின்றி வேறு தண்டனை கொடுத்துக் கட்டுப்படுத்தும் நிலை ஏற்படுவதையுமிட்டுக் கவலைப்படுவதுமாக இருந்தேன். அப்போதுதான், இந்த நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை அறியும் நோக்கில் குழந்தை வளர்ப்புத் தொடர்பான நூல்களை வாசிக்கும் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டது. தமிழில் குழந்தைகளின் இயல்பை விளக்கும் எந்த நூல்களையும் அப்போது என்னால் இலங்கையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததால் - அல்லது நல்ல நூல்கள் கிடைக்காததால் - ஆங்கில நூல்களைத் தேடித்தேடி வாசித்தேன். அவற்றில் ஒரு முக்கியமான நூல், (பேராசிரியர் ஹெயிம் ஜி.ஜினோட் அவர்களது *Between Parent and Child* என்ற நூல்) ஒரு தந்தையாக எனக்குப் பெரும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது. (இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதியும், என்போன்ற இளம் பெற்றோர்க்கு உதவக்கூடும் என்ற வகையிலும் அதை மொழிபெயர்த்து 'சரிநிகர்' வார இதழில் வெளியிட்டேன். பின்னர் இது நூலாகவும் வெளிவந்தது). ஆனால் அப்போது எனக்கு ஒரு தந்தையாக உடல் ரீதியாகவோ, மனோ ரீதியாகவோ எந்தக் குறைபாடுகளும் அற்ற எனது குழந்தைகளை, அவர்கள் செய்யும் - நாம் விரும்பாத அல்லது நாம் பிழை என்று நினைக்கின்ற - செயல்களுக்காக தண்டிப்பதனுடாக அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆளுமை விருத்தியில் பாதிப்பை ஏற்படாமல் வளர்ப்பது எப்படி என்பதே ஒரே கேள்வியாக இருந்தது. ஆனால் கனேடிய மக்களது வாழ்வுடன் கலந்து பழகத்தொடங்கிய பின்னரே, அதைவிட முக்கியமான சிக்கல்கள் நிறைந்த குழந்தைகள் இங்கிருப்பதை நான் அவதானித்தேன். அதுமட்டுமல்ல, ஓட்டிசம் என்பது நான் நினைத்தது போல ஒரு மனோ ரீதியான வருத்தம் அல்ல என்பது தெரிய வந்தது. அது ஒரு குழந்தை தாயின் வயிற்றில் உருவாகும்போதான உயிரியல் காரணிகளால் ஏற்படுகிறது என்று உடலியற் கூற்று வைத்திய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆயினும் ஏன் அது அப்படி நடக்கின்றது என்பதற்கான சரியான பதில் எதுவும் இதுவரை கண்டறியப்படவில்லை. இதற்கான ஆய்வுகள் இன்னமும் உறுதிப்படுத்தப்படாத கோட்பாடுகள் என்ற மட்டத்திலேயே இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பான கல்வியும் வழிநடத்தலுக்கான நடைமுறைகளும் இலங்கையை விட இங்கு வளர்ந்திருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

கனடா உலகெங்குமிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த மக்களைப் பெருமளவில் கொண்ட ஒரு நாடு. இந்த மக்களில் பெருந்தொகையானோர் தத்தம் நாடுகளில் நடக்கும் அரசியல் நெருக்கடிகளாலோ யுத்த நெருக்கடிகளோ வந்து சேர்ந்த மக்கள். தாய் தந்தையர் எதிர்கொள்ளும் யுத்த நெருக்கடிகள் காரணமாக ஏற்படும் உளநலன் பாதிப்புக்கள் இவர்களின் குழந்தைகள் இவ்வாறு பிறப்பதற்கான காரணமாக இருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. காரணம் எவ்வாறாக இருப்பினும் கிட்டத்தட்ட 2% மான குழந்தைகள் இவ்வாறு இருப்பதாக கனேடிய ஆய்வு ஒன்று கூறுகிறது. அதாவது 50 குழந்தைகளுக்கு ஒரு குழந்தை இவ்வாறு பிறப்பதாக கூறப்படுகிறது. இங்கு வந்தபின்னான காலத்தில் தான் இதுபற்றிய தகவல்களும் அது பற்றி அறியும் ஆவலும் எனக்கு ஏற்பட்டது.

இந்தக் குழந்தைகள் சாதாரண குழந்தைகளிலிருந்தும் வேறுபட்ட இயல்புகளைக் கொண்டவர்களாக இருந்தபோதும் அவர்களை வழிநடத்தி சமூகத்தில் தம்மைத் தாமே கவனித்துக்கொள்ளும் ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான பயிற்சிகளை வழங்கிவிட முடியும் என்பதை துறைசார்ந்த மருத்துவ அறிஞர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். அவர்களை வளர்ப்பது கல்வியூட்டுவது, சமூகத்தின் ஒரு அங்கத்தவராக அவர்களை வாழப் பயிற்றுவிப்பது என்று பல திட்டங்களை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் வகுத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தையைப் பெற்ற பெற்றோர்கள் குழந்தையின் இந்த வளர்ச்சிக் காலங்களில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், மிகுந்த உடல் உள நலம் சார்ந்த நெருக்கடிகள் என்பவற்றுக்கு உள்ளாவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு சவாலாகவே இன்றும் கனடா, அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் கூட இருந்து வருகிறது. பெற்றோரின் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை மிகுந்த மன நெருக்கடியின் மத்தியில் எதிர்கொள்ளும் ஒரு சவாலாகவே இது இருந்து வருகிறது.

மைதிலி ரெஜினோல்ட் அவர்கள் எழுதிய 'ஓட்டிச உலகில் நானும் ...' என்ற தலைப்பிலான தன்வரலாற்று நூல், ஒரு தாயாகத் தான் தனது குழந்தையை அவரது இயல்புகளிலிருந்து அடையாளம் கண்டு பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் வளர்த்தெடுத்த அனுபவங்களை மிகவும் எளிமையான தமிழில் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலாகும். இவ்விடயப் பரப்பில் நானறிந்தவரை இலங்கையில் வெளிவந்த ஒரேயொரு நூல் மட்டுமல்ல, இலங்கையர் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நூலும் இதுவென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஓட்டிசம் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு தீரணியம் என்ற தமிழ்ச் சொல் இலங்கையில் பாவனையில் இருப்பது எனக்கு ஒரு புதிய தகவல் தான். அதுவும் கூட மட்டக் களப்பில் தான் முதன்முதலாக பாவனைக்கு வந்திருப்பதை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அங்கு சென்ற போதுதான் நான் அறிந்தேன். வேறு எங்காவது பாவனையில் இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு தன்வரலாற்று நூல் என்று நூலாசிரியர் இந்நூலைக் குறிப்பிட்டாலும் உண்மையில் இந்நூல் அதையும் தாண்டி ஒரு தீரணியக் குழந்தையின் வளர்ச்சி,

நடத்தைப் பண்புகள், தன் வளர்ச்சியூடு அவர் கற்றுக் கொள்ளும் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கான செயற்பாடுகள், தம் உணர்வையோ விருப்பங்களையோ தெரிவிக்க அவர் கையாளும் நடவடிக்கைகள், அவரிடம் இயல்பாகவே வெளிப்படும், மற்றையவர்களால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத துணிச்சலான செயல் வேகம் என்று பலவிதமான விடயங்களைத் தன் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து மிகவும் இலகுவான, அழகும் தெளிவும் மிக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட ஒரு முக்கியமான நூல் இது என்று துணிந்து கூறலாம். ஒரு தாயாக, குழந்தையின் இயல்புகள் வழமையான குழந்தைகள் போலல்லாது வித்தியாசமாக இருப்பதைக் கண்டு துணுக்குற்றுப் போகும்போதும், தளர்ந்து போய் இருந்துவிடாமல் தொடர்ச்சியாக அவரை வளர்த்தெடுப்பதற்காக அவர் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும் அதன் காரணமாக அவர் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் என்று நூல் முழுவதிலும் விரிந்து கிடக்கின்றன நெஞ்சைத் தொடும் கதைகள் பல. அவை வெறும் தகவல்களாகவோ, வெறும் அனுபவக்குறிப்புக்களாகவோ அல்லாமல், முழுக்க முழுக்க தனது சொந்த உணர்வுக் கொப்பளிப்பு களுடன் எழுதப்பட்டிருப்பது, எடுத்த நூலை கீழே வைக்க முடியாதளவு ஆர்வத்துடனும் தவிப்புடனும் எந்த வாசகரையும் முடிவுவரைக்கும் வாசிக்கவைத்துவிடுகிறது. ஒரு நல்ல நாவல் எப்படித் தன் வாசகரைத் தன்னுடன் கட்டிப்போட்டு முடிவுவரை அவரை அறியாமல் இழுத்துச் சென்றுவிடுமோ, அவ்வாறே இந்த நூலும் என்னைத் தன்னோடு முழுமையாக ஒரே மூச்சில் பயணம் செய்ய வைத்தது. நூலில் விபரமாகப் பதியப்பட்டுள்ள சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் முக்கியமான, ஒவ்வொரு பெற்றோரும் அவசியம் அறிந்திருக்க வேண்டிய அருமையான அனுபவக் குறிப்புகள்.

இலங்கையிலும் தற்போது ஓட்டிசப் பாதிப்புள்ள குழந்தைகளின் தொகை 1.07வீதமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளதாக அதாவது 93 குழந்தைகளிற்கு ஒரு குழந்தை என்ற வீதத்தில் அது இருப்பதாக அண்மைய தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அந்தவகையில் இந்த நூல் ஓட்டிசக் குழந்தைகளது பெற்றோருக்கும் உறவினர்க்கும் மட்டுமல்ல முழு நாட்டுக்குமே வாசிப்புக்கு அவசியமான ஒரு நூல் என்று நம்புகிறேன். நூலாசிரியர் மைதிலி ரெஜினோல்ட்டுக்கும் நூலை வெளியிட்ட 'எங்கட புத்தகங்கள்', வசீகரனுக்கும் எனது அன்பான வாழ்த்துக்களும் நன்றிகளும்.

மொழிபெயர்ப்புத் கவிதைகள்

ஆங்கில மூலம் : கவிதா சிங்கல்

தமிழாக்கம் : சோ.ப

டார்ஜீலிங்கின் தேயிலைத் தோட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்த கவிதா சிங்கல் கவிஞர், சமூக சேவகி, கல்வியியலாளர் என்ற பன்முக ஆளுமை படைத்தவர். இவர் தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திரப் பிரஸ்த கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியம் பயின்றவர். இவர் கவிதைகள் Wales Seventh Quarry இன் இல் வெளியாகியுள்ளன.

முதுவேனில்

முதுவேனில் வானத்தில்
பொன்னிற சூரியாஸ்தமனம்
செம்மஞ்சள், மஞ்சள், சிவப்பு
ஆகக் கனலும் பூக்கள்
கனலும் இலைகள்

இளவேனிலின் உயிர்ப்பின் நிறைவு
முதுவேனில்
கோடை வெயிலின்
கண்ணைப் பறிக்கும் வண்ணங்கள்
முதிரும் அழகு

முதுவேனில்
ஞானம் கனிந்து
கணீரெனப் பேசும் ஒரு காலம்
வண்ணக் கனவுகளால் நெய்து
திரையில் எறிந்த ஓவியம்
எது நடந்துள்ளது
எது நடந்திருக்கக் கூடும்
என மனம் அலசும்
ஒரு காலம்!

உன்னைப் பற்றிய சிந்தனை

உன்னைப் பற்றியும் என்னைப் பற்றியும்
எண்ணுகையில்
நான் மேலே மேலே
வானில் பறக்கிறேன்

நிலம் மெல்ல மெல்ல மறைகிறது
இருப்பே இல்லாத இறந்த காலத்துக்குள்

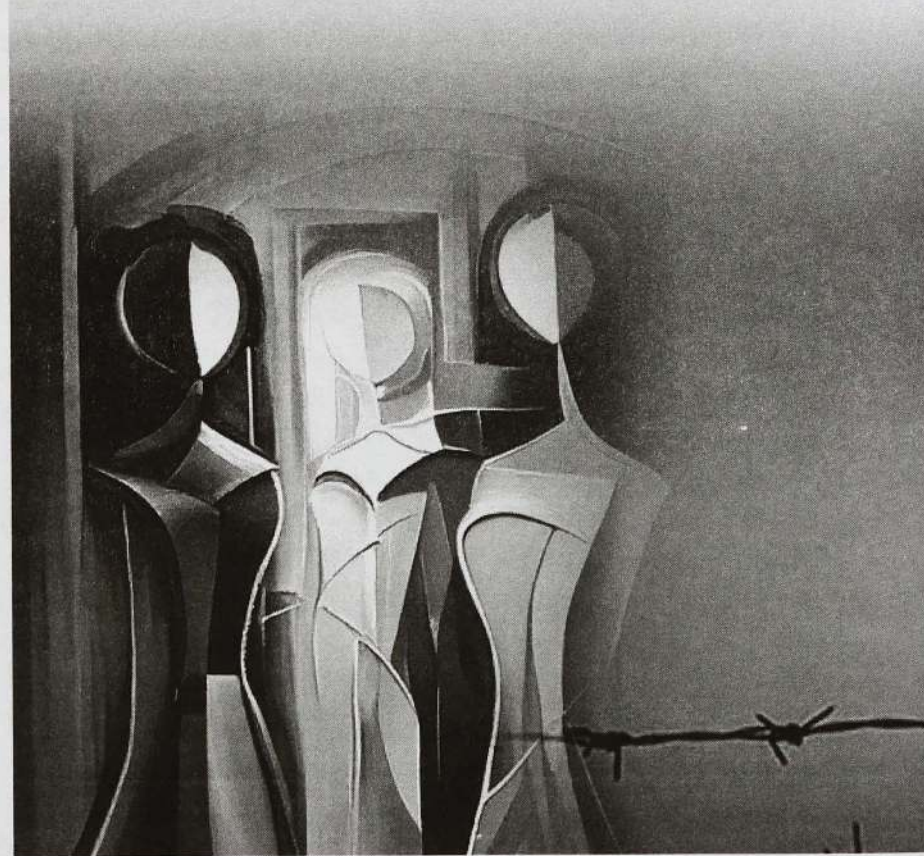
முகில்கள் மட்டும்
எட்டித் தொடக்கூடிய
தெளிந்த நீலவானம்
பிரபஞ்சம் என்னை அழைக்கிறது

நிகழ்காலம்
இறந்தகாலம்
எதிர்காலம்
ஏதும் இல்லாத
இந்தக் கணம் மட்டும்
உன்னோடு தனிமையில்

உன்னைப் பற்றிய சிந்தனை
எல்லைகளில்லாத
வரையறையில்லாத
நித்தியத்துவத்துக்கு
என்னைக் காவிச் செல்கிறது

நெஞ்சரம்

அழகு, இரக்கம், பெண்மை,
மென்மை, சுமுகம், நெகிழ்ச்சி
இவை பெண்ணின் இயல்புகள்
தன் மகவோடுள்ள தொடர்பு
அவள் பெருமை

அந்தப் பிணைப்பின் கதகதப்பு
 ஊட்டம், பாதுகாப்பு, இன்பம்
 தொப்பூழ்க் கொடியின் தொடர்ச்சி
 மனிதன் முதிர்ச்சியடைகிறான்
 கருப்பையுடனான தொடர்பு பூணும் ஆசை
 பிள்ளைப் பருவம்
 குமரப் பருவம் ஊடாக
 தொடர்கிறது

தான் தேர்ந்த பெண்ணில்
 குழந்தைப் பருவத்தில்
 தனக்கு ஊட்டமளித்த
 அவள் தொப்பூழில்
 அவள் மார்பில்
 கதகதப்பை உணர்ந்து
 இன்பமும் நிறைவும் எய்துகிறான்

அவலம் நேர்கிறது - புற்றுநோய்
 அர்த்தமற்ற அங்கம் இழப்பு
 உயிரூட்டம் தந்த அழகிய
 தேவையற்ற அவலட்சண வளர்ச்சி
 தன்னுடைய இழப்பை
 எதிர்கொள்ள இயலாத அவன்
 அவள் இழப்பை
 எப்படி எதிர்கொள்வான்?
 தன் கண்ணீரைத் துடைக்க
 அவள் கண்ணீரைத் துடைப்பதெப்படி,

பெண்ணுக்கு வலுவும் நெஞ்சுரமும்
 இருப்பதால்
 அவள் தாக்குப்பிடிப்பாள்
 அவன் நின்று பிடிப்பானோ
 விலகிப் போவானோ?

உள்ளொளி

கண் படைத்த நாம்
 காணத்தவறும் பலவற்றை
 பார்வையற்றோரால் பார்க்க முடியும்
 அவர்கள் உலகம் இருண்டுள்ளது
 ஆனால் அவர்களுள்ளே
 ஒரு வண்ணமய உலகம் உண்டு

அவர்கள் இருளில் ஒளி உண்டு
 அவர்கள் அக உலகம்
 மிகப் பிரகாசமானது

இருளுக்கு அவர்கள்
 அஞ்சி அறியார்
 உள்ளொளி
 அவர்களைப்
 பிரகாசிக்கச் செய்கிறது

ஜீவாம்ருதம்

நான் உன்னை நெருங்கியபோது
 வாணைத் தொட்டேன்
 நான் உன் கண்களுக்குள் நோக்கியபோது
 சமுத்திரத்தின் ஆழத்தைத் தொட்டேன்

உன் அணைப்பில்
 நான் முழு உலகையும் உணர்ந்தேன்
 என் ஆத்மா குதூகலித்தது
 உன் மென்மையான தீண்டலில்
 நான் விண்ணை அடைந்தேன்
 உன் இதழ்கள் என் இதழ்களைத் தொட்டபோது
 நான் ஜீவாம்ருதத்தைப் பருகினேன்

விடுதலையான கணம்

மடையுடைத்து வெள்ளம் பாய
 அள்ளுண்டு போனேன் நான்
 என்னதே விடுதலைக் கணம்!
 என உணர்ந்தேன்
 வானில் பறக்கும் பறவை போல்
 விட்டு விடுதலையானேன்
 முகில்களிடை மிதந்தேன்
 அப்பொழுதுதான் பறக்கப் பழகியிருந்தேன்

மலைகளுக்கு மேலே பறந்தேன்
 மரங்களுக்கு மேலே பறந்தேன்
 சொர்க்கத்தை அடைந்தேன்
 கடைசியில் விடுதலை பெற்றுவிட்டேன்
 நடனமாட விரும்பினேன்
 பாட விரும்பினேன்
 அன்பு தரும்
 இதுவன்றோ இன்பம்!

கனடா திருமறைக் கலாமன்றம் பாரம்பரிய தமிழ்க் கலைகளைக் கட்டிக் காப்பதில் 30 ஆண்டுகால பணி

குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்

1965ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டு, 2025இல் தனது மணிவிழாவைக் காணும் திருமறைக் கலாமன்றம், கடந்த 60 ஆண்டுகளாக இலங்கையிலும், உலகின் பல நாடுகளிலும், தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கலைகளை வளர்ப்பதில் காத்திரமான கலைப்பணி புரிந்து வருகிறது.

ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பக்கங்களில், கலை வளர்ச்சியில், பாரம்பரியக் கலைகள் அழிந்துவிடாமல் தக்க வைப்பதில் ஆழமாகத் தடம்பதித்து, தமிழ் பண்பாட்டின் ஊடாக தமிழ் பேசுவோரை ஒன்றாகப் பயணிக்க வைத்த பெருமை திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு உண்டு.

'கலைவழி இறைபணி' என்ற விருதுவாக்கோடு 1963இல் ஒரு பெயரிடப்படாத அரங்க இயக்கமாக அமரர் அருட் கலாநிதி நீ.மரியசேவியர் அவர்களால் அறிமுகமான இந்த கலைப்பணிக்கான அத்திவாரம், 1964இல் பாரிய திருப்பாடுகள் காட்சியை அறிமுகம் செய்து, 1965இல் திருமறைக் கலாமன்றம் என்ற உத்தியோகபூர்வ பெயருடன் இயங்க ஆரம்பித்தது. மணிவிழா ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கவுள்ள திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அத்தனை சாதனைகளுக்கும் ஆணிவேராக கலைத்துாது நீ.மரியசேவியர் என்ற அவதார புருஷர் திகழ்கிறார். சிறந்த சிந்தனையாளராக, சீர்திருத்தவாதியாக, எழுத்தாளனாக, நாடக ஆசிரியராக, பன்மொழிப் புலமைமிக்க அறிஞராக, கவிதை மற்றும் இசையில் அதீத ஞானம் நிறைந்தவராக, பாரம்பரியக் கலைகளின் மீது தீராத தாகம் கொண்டவராக, ஆளுமைமிக்க தமிழ்ப் பற்றாளராக விளங்கிய இந்தக் கத்தோலிக்கக் குருவானவர், தனது வாழ்வையே கலைக்காக அர்ப்பணித்த ஒரு பேராசான்.

நீக்கிலாப்பிள்ளை மரிய சவிரிமுத்து என்ற இயற்பெயர் கொண்ட அடிகளார், இளவாலை மண்ணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தென்மோடிக் கூத்துப் பரம்பரையில் வந்த நீ.மரியசேவியர் அவர்கள், சிறுவயதிலிருந்தே பாரம்பரியக் கலைகளில், குறிப்பாக நாட்டுக்கூத்து மற்றும் நாடகங்களில் அதீத ஆர்வமும் ஆற்றலும் கொண்டவராக இருந்தார்.

மணிவிழா ஆண்டில் காலடி வைக்கவுள்ள திருமறைக் கலாமன்றம், ஒரு அரங்க இயக்கமாக, தமிழ் கலாசார மையமாக இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் செயற்பட்டு வருகிறது. கடந்த முப்பது வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட யுத்தம் இடம்பெற்ற காலப்பகுதியில்கூட, கலை கலைக்காக மட்டுமல்ல என்ற எண்ணத்துடன், கலையை மனித மேம்பாட்டுக்கான ஆயதமாக மாற்றி, இன மத மொழி கடந்து, கலை

மூலம் ஒரு புரிதலை உருவாக்கவும், தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளையும் அநீதிகளையும் கலை மூலம் தெளிவுபடுத்தியும், ஒரு அளப்பரிய அமைதிப் பணியை கடும் சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் திருமறைக் கலாமன்றம் முன்னெடுத்தே வந்தது.

எந்த ஒரு நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதன் வெற்றிக்கு சிறந்த முகாமைத்துவமே காரணமாக அமையும். அந்த வகையில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டிற்கும் வெற்றிக்கும் முகாமைத்துவ செயற்பாடே காரணமாக அமைந்துள்ளது. கிடைக்கின்ற வளங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு வினைத்திறனான சேவையின் மூலமாக முகாமையாளர் வெற்றியை நிறுவனத்தில் ஏற்படுத்துகின்றார். இலங்கையில் எத்தனையோ மன்றங்கள் எத்தனையோ நிறுவனங்கள் இருக்கின்றது. அவற்றின் தலைவர்களோ அன்றேல் இயக்குநர்களோ தெரிவு செய்யப்படுகின்றவர்களாக அன்றேல் நியமிக்கப்படுபவர்களாக இருப்பர். ஆனால் திருமறைக் கலாமன்றமானது இவை அனைத்திலுமிருந்து வேறுபட்டது. தானாகவே உருவான தலைமை இது. சவாலுக்கு உட்படாத ஆயுட்கால தலைமைத்துவம் ஆகும்.

பன்முகப்பார்வையில் திருமறைக் கலாமன்றமானது கலைக்கூடமாகவும் அரச சார்பற்ற சேவை நிறுவனமாகவும் கலைக்குடும்பமாகவும் மத சார்பற்ற நிறுவனமாகவும் ஆதினம் போன்றும் ஒரு இயக்கமாகவும் செயற்படுவதற்கு, சுட்டமைக்கப்பட்ட நிர்வாகம் தான் காரணம். ஒவ்வொரு பணிக்கும் பொறுப்பாக ஒவ்வொரு நிர்வாக அலகுகளையும் ஒரே தலைமைத்துவத்தையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இவற்றை நிர்வாகம் செய்து சிறந்த கலைத்துவமான படைப்புக்களை உருவாக்கி திருமறைக் கலாமன்றமானது சிறப்பான வகையில் செயற்பட்டு வருகின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியாக இம்மன்றத்தில் செயற்பட்டு, புலம்பெயர்ந்து சென்ற ஆர்வலர்கள், பல்வேறு நாடுகளிலும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கிளைகளை உருவாக்கி, இயக்குநர் நீ. மரியசேவியர் அவர்களது வழிகாட்டுதலுடன் திறம்பட கலைப்பணி ஆற்ற ஆரம்பித்தனர். கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, நெதர்லாந்து, பிரான்ஸ், சுவிற்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து, நோர்வே என, திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கிளைகளை உலகெங்கும் ஸ்தாபித்து, பாரம்பரிய தமிழ் கலைகளை மீளவும் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றுவதிலும் அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதிலும் வெற்றி கண்டனர்.

1993இல் கனடாவில் திருமறைக் கலாமன்றம் அறிமுகமானது. 1994இல் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்களு

டன் பாரிய திருப்பாடுகள் மேடை நிகழ்வை ஒழுங்கமைத்து மேடையேற்றியது.

தமிழினின் வரலாற்றுப் பாதையை சற்றே பின் நோக்கிப் பார்த்தால் காலத்திற்குக் காலம் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த கத்தோலிக்கத் துறவிகளின் பெயர் காலத்தால் அழியாத ஒன்று. வீரமாமுனிவர், ஞானப்பிரகாசர், தமிழ் தூது தனிநாயகம் அடிகள், தாவீது அடிகள் என தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் மறக்காத மேதைகள் இவர்கள். இந்த வரிசையில் இனி வருங்காலம் பேசப்போகும் ஒரு புரட்சித் துறவியாக நீ. மரியசேவியர் அடிகளாரைக் குறிப்பிடலாம்.

அவர் கட்டியெழுப்பியிருக்கும் கலைக்கூடமாம் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் பன்முகப்பட்டவை. பல்லினக் கலைஞர்களின் பாசறை தான் திருமறைக் கலாமன்றம். இணைந்த கலாசார கலைச் செயற்பாடுகள் சைவ சித்தாந்த மாநாடுகள், இளைஞர் வலுவூட்டல் பாசறைகள், எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல்கள், சிறுவர் உரிமை விழிப்புணர்வு ஆற்றுகைகள் என மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் வடக்கின் ஒரு முனையில் இருந்து தெற்கின் மறுமுனை வரை இன்றும் இடம்பெறும் நிகழ்வுகளாகத் திகழ்கின்றன.

நாட்டுக் கூத்து தொட்டு நாடக அரங்கியல் வரை நிகழ்கலை தொட்டு கவின் கலை வரை பல நூறு மேடை பேற்றங்களையும், செயற்பாடுகளையும் காட்சிப்படுத்திய திருமறைக் கலாமன்றம் கலை கலைக்காக மட்டுமல்லாது சமுதாய மேம்பாட்டுக்கும் சமூக விடுதலைக்கும் அநீதிக்கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிராக குரல் கொடுக்கும் நல்ல தோர் ஊடகம் என்பதை பல மேடைகளில் நிரூபித்துள்ளது.

இன, மத, மொழி பேதமற்ற ஒரு கலைக் குடும்பத்தை உருவாக்குவதே திருமறைக் கலா மன்றத்தின் தொலைநோக்காக இருந்தது. அதனை இந்த 59 வருட காலப்பகுதியில் பெருமளவு சாதித்திருப்பதனையே அதன் செயற்பாடுகள் காட்டி நிற்கின்றன. இலங்கையில் மட்டுமன்றி சர்வதேச ரீதியாக ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கனடாவிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மன்றங்களும் ஸ்தாபக இயக்குநர் மரிய சேவியர் அடிகளாரின் கலைப்பாலத்தில் கைகோர்த்து நிற்கின்றன.

30ஆவது ஆண்டில் காலடிபதிக்கும் கனடா திருமறைக் கலாமன்றம், கடந்த பல வருடங்களாக பாரிய அரங்கப்படைப்புக்களை மேடையேற்றுவதில் சாதனை படைத்து வருகிறது. 1996ஆம் ஆண்டு ரொறன்ரோ நகரில் நூற்றுக்கும் அதிகமான கலைஞர்களுடன் மேடையேறி சாதனை படைத்த பலிக்களத்தைத் தொடர்ந்து, வருடாவருடம் பல பாரிய கலைப் படைப்புக்களை உருவாக்கி, கனடிய கலையுலகை உயிரோட்ட

முள்ளதாகத் தக்கவைப்பதில், கனடா திருமறைக் கலாமன்றம் தனது பங்களிப்பையும் வழங்கி வருகிறது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஸ்தாபக இயக்குநரான அருட்கலாநிதி மரியசேவிரி அடிகள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் பல வற்றிலும், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற உலகளாவிய பல்கலைக்கழகங்களிலும் சைவ சித்தாந்த நெறிக்கான பேராசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். பல பல்கலைக் கழகங்களின் கௌரவ பேராசிரியராகவும் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றியதுடன், கனடிய பல்கலைக் கழகங்களில் ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியக் கலை தொடர்பான அரங்கப் பட்டறைகளையும் காட்சிப்படுத்தல்களையும் நேரில் வழங்கியுள்ளார். இதற்கென தாயகத்திலிருந்து சிறந்த கலைஞர்களை கனடிய மண்ணுக்கு அழைத்துவந்து, அரங்க நிகழ்வுகளை பல்கலைக் கழகங்களில் நடத்திய பெருமையும் அவருக்கு உண்டு.

மன்ற இயக்குநரின் கலை, கல்வி, தமிழ்மொழி, சைவ சித்தாந்தம் போன்றவற்றிற்கான அளப்பரிய பங்களிப்புகள் பலராலும் பாராட்டப்பட்டன. கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம், அடிகளாருக்கு கலாமேதை என்று பட்டமளித்து கேடயம் வழங்கியது. கனடா இந்துமாமன்றத்தின் சார்பில், கலைஞானவாரதி என்னும் பட்டம், இயக்குநருக்கு வழங்கப்பட்டது. கனடா இந்துமாமன்றத்தின் 1998-99ஆம் ஆண்டிற்கான அகில உலக சைவ மாநாட்டில் அருட்கலாநிதி மரியசேவியர் அடிகள் இலங்கையிலிருந்து வந்து கலந்துகொண்டு சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். கனடா வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் அடிகளாருக்கு சிறப்புக் கௌரவம் செய்யப்பட்டதுடன், மதிப்பிற்குரிய சிவசிறீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள் அவர்கள், திருமறைக் கலாமன்றத்தில் அத்தனை நிகழ்வுகளிலும் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்துகொள்வதை பெருமையோடு குறிப்பிடலாம்.

கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காலத்தில், எதுவுமே செய்யமுடியாமல் அனைவரும் வீட்டில் முடங்கியிருக்கும் கட்டாய சூழ்நிலை உருவானபோதுகூட, கனடா திரு

மறைக் கலாமன்றம், தமிழர் கலைகளை மேம்படுத்துவதிலும் வளர்ப்பதிலும் சிறப்பாக செயற்பட்டது. குறிப்பாக, இணையவழி கலைப் பயிற்சி என்னும் பயிற்சிப் பாசறையொன்றை, ஈழத்தில் வாழும் அனுபவம்மிக்க, பண்பட்ட, திறமைவாய்ந்த மூத்த கலைஞர்கள் ஊடாக, வாராந்த வகுப்புகளாக ஒழுங்குசெய்து, மூன்று தரங்களில் தொடர்ந்து இரண்டு வருடங்கள் வெற்றியோடு நடத்தியது. யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார், தை. யஸ்ரின் ஜெலாட், இ. ஜெயகாந்தன், கலாநிதி சுகன்யா அரவிந்தன், வைதேகி செல்மர் எமில் போன்றவர்கள் உட்பட, பல

●

**பன்முகப் பார்வையில்
திருமறைக் கலாமன்றமானது
கலைக்கூடமாகவும் அரச சார்பற்ற
சேவை நிஷ்வனமாகவும்
கலைக்குடும்பமாகவும் மது சார்பற்ற
நிஷ்வனமாகவும் ஆசீனம் போன்றும் ஒரு
இயக்கமாகவும் செயற்படுவதற்கு,
கட்டமைக்கப்பட்ட நிர்வாகம் தான்
காரணம்.**

●

விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் துறைசார் அறிஞர்களையும் உள்ளடக்கி, இந்த வாராந்த வகுப்புகள் இணையவழியாக இடம்பெற்றன. திட்டமிட்ட பாடவிதானத்தைத் தயாரித்து, உரிய விளக்கங்களுடன், பயிற்சிகள் மற்றும் பரீட்சைகளுடன் கூடியதாக இடம் பெற்ற இந்த வகுப்புகளில், சர்வதேச நாடுகளில் வாழும் பல்வேறு கலைஞர்களும், கலை பயிலும் மாணவர்களும் கலந்துகொண்டு, இறுதியில் சான்றிதழ்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

சர்வதேச கலைப்பாலம் என்னும் நிகழ்வு, தாயகக் கலைஞர்களை உள்ளடக்கியதாக கனடாவில் மேடையேறி, பலத்த வரவேற்பைப் பெற்றது. 2016 ஒக்ரோபர் 15ஆம் திகதி ரொறன்ரோவில் **சர்வதேச கலைப்பாலம்-1** இடம்பெற்றது.

தாயகத்திலிருந்து திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நீண்டகால உறுப்பினர்களும் அம்மன்றத்திலே தம் கலை ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டவர்களுமான ஐந்து பெருங்கலைஞர்கள் இவ்விழாவுக்காக பல சிரமங்களின் மத்தியில் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். திருமறைக் கலாமன்றத்துடன் மாணவப் பருவம் முதலாகத் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இசைத்துறை விரிவுரையாளர் கலாநிதி சுகன்யா அரவிந்தன், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரதி இயக்குநர் யோ. யோண்சன் ராஜ்குமார், இ. ஜெயகாந்தன், தை. யஸ்ரின் ஜெலூட், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகத்துறைப் பொறுப்பாளர் திருமதி. வைதேகி செல்மர் எமில் ஆகிய ஐவரும் வருகை தந்திருந்தனர். இவ்விழாவில், கலாநிதி சுகன்யா அரவிந்தன் அவர்களது பண்ணிசைக் கச்சேரியும், 'குசேலர்' இசை நாடகமும், 'அற்றைத் திங்கள்' என்ற கூத்துருவக்கலை நிகழ்வும், அத்துடன் இன்னும் பல கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

முதலில் குசேலர் இசைநாடகம் இடம்பெற்றது. இதில் குசேலராக யஸ்ரின் ஜெலூட்டும் கண்ணபிரானாக ஜெயகாந்தனும் குசேலரது மனைவியாகவும் கண்ணனின் மனைவியாகவும் இரட்டை வேடம் புனைந்து வைதேகி செல்மர் எமிலும் நடித்தனர்.

இரண்டாவதாக 'அற்றைத் திங்கள்' என்ற கூத்து இடம்பெற்றது. சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த பாரி என்ற சிற்றரசனின் புகழ் தமிழ் நாடெங்கிலும் மேலோங்கியபோது, அதனைப் பொறுக்க முடியாத மூவேந்தர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தது, படைஎடுத்து வந்து பாரியின் பறம்பு மலையை முற்றுகையிட்டுக் கிடந்தனர். ஆயினும் பாரியை வெல்ல முடியாது என்பதை அறிந்து, நயவஞ்சகச் சூழ்ச்சி செய்து பாரியைக் கொன்று, அவனது பறம்பு நாட்டையும் அழித்துச் சென்றனர் என்பதே இக்கூத்தின் கதையாகும். இக்கதை எமது தாயக விடுதலைப் போராட்ட நிகழ்வுகளை நினைவு படுத்துவதாக இருந்தமை இக்கூத்தின் ஜனரஞ்சகத்திற்கு அடிப்படையாயிற்று. தயாரிப்பாளர் இக்கூத்தின் ஆடல் முறைகளிலும் பாடல் முறைகளிலும் ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியை எடுத்திருந்தார். வடமோடி, தென்மோடி, சிந்து நடை, கோலாட்டம் ஆகியவற்றில் வரும் ஆடல் முறைகளை இக்கூத்து ஆடல்களில் சேர்த்திருந்தார். அதே போன்று தேன்மோடி இராகம், காத்தான்கூத்து சிந்துஇசை

என்பனவற்றையும் இணைத்து அவற்றின் தனித்துவம் மாறாத வகையில் அளிக்கை செய்திருந்தார்.

2023ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 20ஆம் திகதி, **சர்வதேச கலைப்பாலம்-2** ரொறன்ரோ மண்ணில் மீண்டும் மேடையேறியது. இந்நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள தாயகத்திலிருந்து தை. யஸ்ரின் ஜெலூட்டும் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் உதவி நிர்வாக இயக்குநர் அருட்திரு அன்ரன் ஸ்ரீபன் அடிகளாரும் வருகை தந்திருந்தனர். கனடா கந்தசுவாமி கோயில் மண்டபத்தில் சிறப்பாக இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வில், பறை இசை முழங்கி, **கூத்து எங்கள் மூச்சு** என்னும் இசை நிகழ்வுடன் ஆரம்பித்து, **மனுந்திச் சோழன்** எனும் நாட்டுக்கூத்து, **சகுந்தலை** இசை நாடகம், **சிறுகுடி மேன்மை** என்னும் நாட்டுக்கூத்து, நடன நாட்டிய நிகழ்வுகள் மற்றும் யஸ்ரின் ஜெலூட்டின் தனி நடிப்பில் தன் தந்தை-மகன் கலைவாழ்வின் கதை சொல்லும் **என் கதை** என்னும் நிகழ்வும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன. யஸ்ரின் ஜெலூட்டுக்கு **கலைப்பால கலைச்சுடர்** என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டதுடன், அவரது நடிப்பாற்றல் கண்டு பிரமித்த பலருடன், 'தமிழர் தகவல்' ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் யஸ்ரின் ஜெலூட்டை மேடையிலேயே பாராட்டி, தங்க மோதி ரம் அணிவித்து வாழ்த்தினார்.

தாயகத்தில் பல்வேறு கிளைகளுடன் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்ற திருமறைக் கலாமன்றம், வெளிநாடுகளில் கனடா, நோர்வே, பிரான்ஸ் மற்றும் இங்கிலாந்திலும் தொடர்ந்து தனது கலைப் பயணத்தை வெற்றியுடன் தொடர்கிறது. பாரம்பரியக் கலைகள் அழிந்து விடாமல் தொடரவேண்டும் என்னும் ஸ்தாபக இயக்குநர் அமரர் நீ.மரியசேவியர் அவர்களது கனவை நனவாக்கும் பணியில் யாழ்ப்பாணத்தில் **கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி** சிறப்பாகப் பணியாற்றி, இளையவர்களிடம் பாரம்பரியக் கலைகளைப் பயிற்றுவிப்பதில் வெற்றி கண்டு வருகிறது. இந்த அழகியல் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் வருடாந்த முக்கிய செலவுகளுக்கும், அத்துடன் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவுிற்கும் கனடா திருமறைக் கலாமன்றம் வருடாவருடம் அதன் செலவின் பெரும்பகுதியைப் பொறுப்பேற்று, ஈழத்தின் பாரம்பரியக் கலைகளை இளைய சமூகத்திடம் கடத்தும் பணியில் காத்திரமான ஒரு பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறது.

பாரம்பரியக் கலைகளை புலம்பெயர் மண்ணில் வாழும் இளையவர்களிடம் கடத்தும் இன்னுமொரு முயற்சியாக, 2022ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 20ஆம் திகதி, இளையவர் திறன்காண் நிகழ்ச்சி (Starlicious Talent Show-2022) நிகழ்வை கனடா திருமறைக் கலாமன்றம் அறிமுகம் செய்தது. பாடல், இசை, நடனம், நாடகம், நாட்டுக்கூத்து என முத்தமிழும் கமழும் வகையில் சிறுவயதினர் அதிகம் கலந்துகொண்ட இந்த நிகழ்வு, இளையவர்களிடம் ஈழத் தமிழரின் பாரம்பரியக் கலைகளை அறிமுகம் செய்வதற்கான ஒரு கலைப்பாலமாக அமைந்ததெனலாம்.

ஈழத்தமிழரின் பாரம்பரியக் கலைகளைத் தக்கவைப்பதிலும் ஆவணப்படுத்தி பத்திரப்படுத்துவதிலும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பணி சிறப்பாகத் தொடர்வது தமிழர் களுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமே. ●

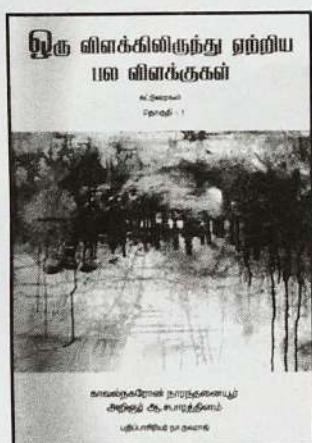

அஞ்சல்கள்

● செக்கோஸ்லாவாக்கியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் மிலன் குந்தேரா 12.07.2023 ● மூத்த தமிழ் ஒலிபரப்பாளர் விமல் சொக்கநாதன் 01.08.2023 ● தவில் இசைக் கலைஞர் நடராஜா நந்தகுமார் 01.08.2023 ● வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் அருட்கலாநிதி டேவிட் சதானந்தன் சொலமன் 06.08.2023 ● 'அங்காடித்தெரு' புகழ் திரைப்பட நடிகை சிந்து 07.08.2023 ● பிரபல மலையாள திரைப்பட இயக்குநர் சித்திக் 08.08.2023 ● எழுத்தாளர் எஸ். எம். ஜே. (ஜோசப் மாஸ்ரரி) 09.08.2023 ● மூத்த எழுத்தாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர் அனூல டி சில்வா 12.08.2023 ● 'பூத்த கொடி பூக்களின்றி தவிக்கின்றது' பாடல் புகழ் சங்கீத பூஷணம் செல்லத்துரை குமாரசுவாமி 16.08.2023 ● மூத்த திரைப்பட தயாரிப்பாளர் அருண் வீரப்பன் 27.08.2023 ● மூத்த இலக்கிய ஆளுமை கவிஞர் ஆ. மு. சி. வேலழகன் 23.09.2023 ● பிரபல மலையாள திரைப்பட இயக்குநர் கே.ஜி. ஜோர்ச் 24.09.2023 ● மலேசிய எழுத்தாளர் சை. பீர் முகம்மது 26.09.2023 ● சிங்களத் திரையுலகின் புகழ்பெற்ற நடிகர் ஜக்சன் அன்டனி 09.10.2023 ● ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற வானொலி, மேடை, திரைப்படக் கலைஞர் ஸ்ரணி சிவானந்தன் 15.10.2023 ● பிரபல நடனக் கலைஞர் 'நடன ராணி' கலாகூரி ரஜனி செல்வநாயகம் 20.10.2023	● கலைஞர் ரமேஷ் வேதநாயகம் (ரமேஷ் வேதா) 22.10.2023 ● எழுத்தாளர், எஸ்.பி. கிருஷ்ணன் 02.11.2023 ● 'அகவொளி' குடும்ப வளத்துணை நிலைய முன்னாள் இயக்குநர் அருட்பணி எஸ்.ஜே. இராஜநாயகம் 06.11.2023 ● எழுத்தாளர் 'குருநகர் யோகி' (எஸ்.என்.ஜே. மரியாம்பிள்ளை) 15.11.2023 ● சமூகச் செயற்பாட்டாளர், ஓய்வு நிலை நில அளவையாளர் அ. சந்தியாப்பிள்ளை 20.11.2023 ● முல்லைத்தீவின் பிரபல தவில் வித்துவான் இராமுப்பிள்ளை முருகுப்பிள்ளை 29.11.2023 ● மலையக நாடகக் கலைஞர் அ. ஜெகன்தாசன் 06.12.2023 ● பேராசிரியர் செல்லையா யோகராசா 07.12.2023 ● பிரபல கேலிச் சித்திரக் கலைஞர் கெமிலஸ் பெரேரா 17.12.2023 ● மூத்த ஊடகவியலாளர் பி. எம். ஏ. காதர் 18.12.2023 ● பிரபல நகைச்சுவை நடிகர் போண்டாமணி 24.12.2023 ● திரைப்பட நடிகர், தமிழ் உணர்வாளர் விஜயகாந்த் 28.12.2023 ● மலையகத்தின் மூத்த கல்வியியலாளர் சமூக சிந்தனையாளர் வ. செல்வராஜா 31.12.2023 ● 'படி' கலை இலக்கிய இதழின் ஆசிரியர் கவிஞர் ராஜாத்தி 07.01.2024 ● ஒலிப்பதிவாளர் துரைராஜா மகாலிங்கம் (மினி மகாலிங்கம்) 25.01.2024 ● இசையமைப்பாளர், பாடசி பவதாரணி 26.01.2024 ● கல்வியியலாளர், கலைஞர் கலாநிதி தம்பிஜயா கலாமணி 09.02.2024

சமூகப் பணியாளர்களாக, படைப்பாளிகளாக, கலைஞர்களாக வாழ்ந்து மறைந்த இவர்களுக்கு 'கலைமுகம்' தனது அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

வரவு

நூல்:
ஒரு விளக்கிலிருந்து ஏற்றிய பல விளக்குகள்

ஆசிரியர்:
காவல் நகரோன்
நாரந்தனையூர் அறிஞர்
ஆ. சபாரத்தினம்

பதிப்பு:
ஆனி 2023

வெளியீடு:
ஜீவந்தி
கலை அகம், அல்வாய்

விலை:
1200.00

வரவு

நூல்:
34 நாட்களில் நீந்திக் கடந்த நெருப்பாறு

ஆசிரியர்:
நா. யோகேந்திரநாதன்

பதிப்பு:
நவம்பர் 2023

வெளியீடு:
சூரியமலர்கள் வெளியீட்டகம்

விலை:
750.00

குடும்பம் குலைந்தது குழந்தைகள் குழம்பின
 விடுப்பில் நுகர்வுச் சுய இன்ப அடுப்பில் எரிந்தது அன்பு
 கடுப்பில் சுருக்கிட்டுச் செத்தது கருணை
 எடுப்பில் உலகமய உலையில் அவிஞ்சு சிதைந்தது
 உண்மை

கட்டிவைத்த உறவில் பணவிஷம் ஏறி நீலம் பாரிச்சது பாசம்
 வட்டியிலும் வங்கியிலும் கருச்சிதைவானது சொந்த உறவு
 போட்டியுலக வணிகத்தின் வெள்ளையிலும் தசையிலும்
 அழுகியது அழகு
 நெட்டையாய் வானுயர் கோபுரமாய் ஆலயத்தில்
 கழுவேற்றியது நன்மை

அடிமுடி தேடிய படைத்தாரும் காத்தாரும்
 மடிந்து பள்ளத்தில் மண்ணானார் கணக்கில
 முடிதேடிப் பறந்து புனிதங்கள் உடைந்து
 அடி மண்ணில் தடம்பதித்த பொருள்முதல்வாதி
 பூரணமானான்

உச்சி வெயிலில் உழைத்து வேர்வை சிந்திய தொழிலாளி
 பச்சை விவசாயி சோர்வை வெல்வர் பாரை ஆள்வர்
 கொச்சை மனிசர் கோழை எதிரிகள் கடதாசிப் புலிகளாய்
 மடிவர்
 கச்சை கட்டிய உழைப்பாளர் உச்சியில் முடியேறும்
 மானிடர் வெல்லவே

மனிடர் வெல்லவே...

செண்பகன்

திருமறைக் கலாமன்றம் கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி Kalaiyuthu College of Aesthetics

எமது கல்லூரியினால் நடத்தப்படும் பாடங்கள்

பிரதான பாடங்கள்

- ❖ வாய்ப்பாட்டு ❖ நடனம் (பரதம், கதகளி, மோகினி) ❖ வீணை ❖ வயலின்
- ❖ புல்லாங்குழல் ❖ மிருதங்கம் ❖ ஒர்கன் (கீபோட்) ❖ ட்றம் ❖ ஒக்ரோபாட்
- ❖ கிற்றார் ❖ சித்திரம் ❖ நாடகமும் அரங்கியலும்

சிறப்புப் பாடங்கள்

- ❖ சுவத்து ❖ கண்டிய நடனம் ❖ யோகாசனம்
- ❖ அழகுக்கலை (முக ஒப்பனை, தலையலங்காரம், கேக் ஐசிங், சேலை அலங்காரம், தையல்)
- ❖ பண்பாடு (கிறிஸ்தவக் கலைகள், சைவ சித்தாந்தம்)

துணைப்பாடம்

- ❖ ஆங்கிலம்

மேலதிக விபரங்களுக்கும் தொடர்புகளுக்கும்
 அதிபர்,

கலைத்தூது அழகியல் கல்லூரி,

இல. 128, டேவிற வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி 021 222 9419
 இல. 15, நக்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி 021 222 7955

அழகியல் கலைகளைப் பயில்வதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவம் வாய்ந்த கல்லூரி

உங்கள் இல்லங்களை அழகுபடுத்த
மனங்கவரும் வர்ணங்களை அள்ளி வழங்குகிறது

asianpaints CAUSEWAY

- நீண்ட காலப் பாவனைக்கும் மிருதுவான வேலைப்பாட்டிற்கும், கூடுதலான பரப்பளவிற்கும் பூசக்கூடியது.
- பிரகாசமானது, பளபளப்புத் தன்மை கொண்டது. கவர்ச்சி மற்றும் தெளிவுமிகு வர்ணங்களைக் கொண்டது.
- பாரிய எண்ணிக்கையிலான நிறவரிசைகளையும் – பல்வேறு வர்ணங்களையும் கொண்டது.
- பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்ட பெயின்ட் வகைகளைக் கொண்டது.
(ULTIMA, APEX, ROYALE, CLASSIQUE, ROYALE SHYNE, SMARTCLEAN, ROYALE HEALTHSHIELD, CHOICE)

இவை எல்லாம் உங்கள் பணத்திற்கு மேலான பெறுமதி
வாடிக்கையாளர் நலன் கருதி தொழிற்படும் விற்பனையாளர்

**ஏஷியன் பெயின்ட்ஸ் கோஸ்வே
கதிசன் காட்டுவையார்**

📍 பாங்சால் வீதி, சின்னக்கடை, குருநகர், யாழ்ப்பாணம். ☎ 077 400 6399, 076 686 6922

எம்மிடம் வர்ணக்கலவை இயந்திரம் உண்டு. 5000ற்கு மேற்பட்ட வர்ணங்களை மனம் நிறைவு பெற தெரிவு செய்து கொள்ளலாம்.

உங்கள் வீட்டுக்குத் தேவையான அனைத்திற்கும்

நர்மதா
பல்பொருள் அங்காடி

**Narmatha
Multi Shop**

இல. 89, கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொலைபேசி: 077 639 3893
076 647 2826

சசிகா லேர்னர்ஸ்

THE SASIKA LEARNERS

தலைமைக் காரியாலயம்
இல. 57 வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
021 221 7678, 077 722 6247

அரச அங்கீகாரம் பெற்ற
சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

கிளைக் காரியாலயங்கள்

வங்களாவடிச் சந்தி, வேலணை
 021 221 5472, 070 301 3012

கே.கே. எஸ் வீதி, மல்லாகம்
 021 224 3393, 070 301 3014

ஓடக்கரை வீதி, சங்கானை
 021 225 1664, 070 301 3016

தபால் நிலைய வீதி, (A9),
 சாவகச்சேரி (NDB Bank அருகில்)
 021 227 0616, 071 557 0616

கீரிமலை வீதி, பண்டத்தரிப்பு
 021 225 2333, 071 255 4135

பருத்தித்துறை வீதி, நெல்லியடி
 021 226 0999, 071 775 0999

இல. 821C, மணிக்கூட்டு கோபுர வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்
 021 222 8004, 070 301 5004

கச்சேரி நல்லூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 021 221 7578, 077 434 3149

பலாலி வீதி, புன்னாலைக்கூட்டுவன்
 021 224 5001, 076 384 0684

வாகனப் பயிற்சியாளர்களுக்கு நேர தாமதமின்றிப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
(கிளை நிறுவனங்களிலும் வாகனப் பயிற்சியினை மேற்கொள்ளலாம்)